

ಚಂದಮಾಡು

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು : 'ಚಕ್ರವಾಣಿ'

ಸಂಚಾಲಕರು : ನಾಗರೇಡ್ಡಿ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಅಂದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ "ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು" ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಗಳೊಂದಿಗಿನ ಹೊಸ ಧಾರಾವಾಹಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಈ ಮೊದಲಿನವುಗಳಂತೆಯೇ ಇದು ಕೂಡಾ ನಮ್ಮ ಓದುಗರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗುವುದೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಪಂಚತಂತ್ರದ 'ಲಬ್ಧಪ್ರಕಾಶ' ವಿಭಾಗವೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೂಡಾ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾಟುವ ಕಿಡಿಗತೆಗಳಿಂದ ರಂಜಿಸುವಂತಹ ಅವರ ಕಥೆಗಳು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಿರುವ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಿರುವ ಎಂಬುದನ್ನು "ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಪರೀಕ್ಷೆ" ಎಂಬ ಬೇತಾಳ ಕಥೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಸೋತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಪೂರ್ವಪರಾಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಅತೆ ಯಿಂದ ಆತುರಪಟ್ಟು ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದರೆ ಸೋಲಿದೆ ಮತ್ತೇನಾದೀತು?

ಸಂಪುಟ : ೭೧

ಆಗಸ್ಟ್ '೭೬

ಸಂಚಿಕೆ : ೨

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೧-೨೫ :: ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೧೫-೦೦

ಅಮರವಾಣಿ

ಯೋಗಿ ದತ್ತಾ ದ್ವಿಪಶ್ರೇಷ್ಠಂ
ಕಕ್ಷ್ಯಾಯಾಂ ಕುರುತೇ ಮನಃ
ರಜ್ಜು ಸ್ನೇಹೇನ ಕಿಂ ತಸ್ಯ
ತೃಜತಃ ಕುಂಜರೋತ್ತಮಂ ?

೧.

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆನೆಯನ್ನು ದಾನಮಾಡುವಾಗ ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಹಗ್ಗಕ್ಕಾಗಿ ತಳಮಳಿಸಿದರೆ ಏನರ್ಥ ?

ಸುಧಾತ್ರ ದಾನಾಚ್ಚ ಭವೇದ್ಧನಾಥ್ಯೋ
ಧನ ಪ್ರಭಾವೇಣ ಕರೋತಿ ಪುಣ್ಯಂ
ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಭಾವಾತ್ಸುರ ಲೋಕವಾಸೀ
ಪುನರ್ಧನಾಥ್ಯಃ ಪುನರೇವ ಭೋಗೀ

೨.

ಸತ್ಪಾತ್ರ ದಾನದಿಂದ ಧನವಂತನಾಗುವನು. ಧನವಿರುವುದರಿಂದ ಪುಣ್ಯ ಮಾಡುವನು. ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಧನವಂತನಾಗುವನು. ಮತ್ತು ಧನವಂತನಾಗಿ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನು.

ಕುಸಾತ್ರ ದಾನಾಚ್ಚ ಭವೇದ್ಧರಿದ್ರೋ
ದಾರಿದ್ರ್ಯಮೋವೇಣ ಕರೋತಿ ಪಾಪಂ
ಪಾಪ ಪ್ರಭಾವಾ ನ್ನರಕಂ ಪ್ರಯಾತಿ
ಪುನರ್ದರಿದ್ರಃ ಪುನರೇವ ಪಾಪೀ

೩.

ಅಪಾತ್ರ ದಾನದಿಂದ ದಂದ್ರನಾಗುವನು. ದಂದ್ರನಾಗಿ ಪಾಪ ಮಾಡುವನು. ಪಾಪಗಳಿಂದ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು. ತಿರುಗಿ ಪಾಪಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ತಿರುಗಿ ದಂದ್ರನಾಗುವನು.

ಲಬ್ಧತಾಗಾತ

೬೧

“ಕೈಗೆ ಸಕ್ಕಿದ ಮಸ್ತು ಮೂಢತನದಿಂದ ಕಾರಿ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಮೊಸಳೆಗೆ ಲಬ್ಧಿದ ವಿಶೇಷ ವಸ್ತು ಸಾಧಾರಣ ಮಂಗಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಕೈಜಾರಿತು” ಎಂದನು ವಿಷ್ಣುಶರ್ಮ.

ಅತ್ಯಾಸ್ಥೆಯಿಂದ ಅವನು ಹೇಳುವ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರರು, “ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ನಮಗೆ ಹೇಳಿರಿ” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ವಿಷ್ಣುಶರ್ಮನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು:

ಮಂಗೆ ಮೊಸಳೆಗಳ ಕಥೆ

ಸಮುದ್ರದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಳಿವೆಯ ಹತ್ತಿರ ಅಳವಾದ ಪಾಯದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತರ ವಾಯೊಂದು ನೇರಳೆ ಮರವಿದ್ದಿತು. ಆ ಮರದ ತುಂಬಾ ಗೊಂಚಲು ಗೊಂಚಲುಗಳಾಗಿ ಹಣ್ಣುಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ರಕ್ತಮುಖವೆಂಬ ಒಂದು ಮಂಗೆವು ಆ ಮರದ ಮೇಲೆ ವಾಸವಾಗಿತ್ತು. ನದಿಯಲ್ಲಿ ಕರಾಳ ಮುಖವೆಂಬ ಮೊಸಳೆಯೂ ಇತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಮೊಸಳೆ ತೀರದ ಬಳಿಗೆ ಈಡೆ ಕೊಂಡು ಬಂದು ನೇರಳೆ ಮರದ ಕೆಳಗಿನ ಮರಳಿ

ನಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆಗ ಮರದ ಮೇಲಿದ್ದ ರಕ್ತಮುಖವುಗವು ಆದನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿ, “ಮೊಸಳಣ್ಣಾ, ನೀನೀಗ ನನ್ನ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವಿ. ಆದುದರಿಂದ ಪಾನನೀನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಅಮೃತದಂತಹ ನೇರಳೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನು. ವೈಶ್ವದೇವಯಜ್ಞ ಪೂರ್ತಿಯಾದಾಗ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಅತಿಥಿಗೆ ಭೋಜನವಿಟ್ಟರೆ ಅವನು ಶತ್ರು, ವೀರನಿ, ಮಿತ್ರನಿರಲಿ, ವಿದ್ವಾಂಸನಿರಲಿ, ಪಾಮರನಿರಲಿ, ನಮಗೆ ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ವೈಶ್ವದೇವಯಜ್ಞವು ಪೂರ್ತಿಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಬಂದ ಅತಿಥಿಯ ಹತ್ತಿರ, ‘ನಿನ್ನ ನೇರಳೆ ಶಾಖೆ ಯಾವುದು? ಕುಲವಾವುದು? ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತಿದ್ದಿ? ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬದವರ ಸಂಗತಿ ಏನು?’ ಎಂಬುದಾವುದನ್ನೂ ಕೇಳದೆ, ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಭೋಜನವಿಡಬೇಕೆಂದು ಮನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ವೈಶ್ವದೇವಯಜ್ಞವು ಮುಗಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣದ ಆಯಾಸದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡುವ ಹಾಗೆ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡು

ವೃದ್ಧರಿಂದ ಉತ್ತಮ ಲೋಕಗಳು ಕಾದಿರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಹೋಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದರೂ, ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೂ ರೇವತೆಗಳೂ ಪಿತೃದೇವತೆಗಳೂ ಕೋಪಗೊಂಡು ಎಮುಖಿತೆಯುಳ್ಳರಾಗುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಂಗಳ ಮೊಸಳೆಗೆ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ನೇರಳೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು.

ಮೊಸಳೆ ಅವುಗಳವಾದ ನೇರಳೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಮಂಗಳನೊಡನೆ ಗೆಲಿತನ ಮಾಡಿ, ತುಂಬಾ ಮಾತುಕತೆಯಾದಿ ತನ್ನ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಮಂಗಳವೂ ಮೊಸಳೆಯೂ ನೇರಳೆ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಕರೆತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು.

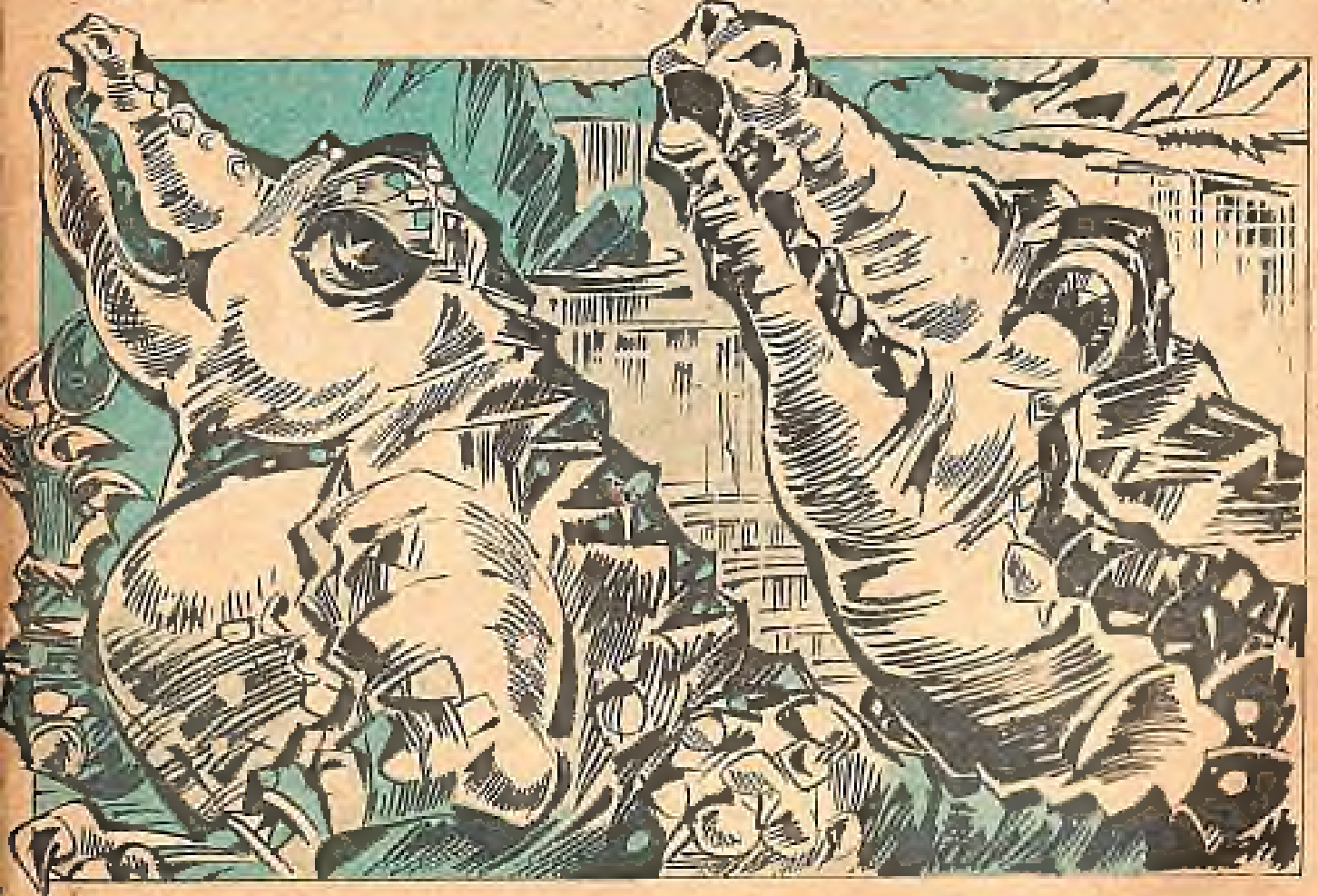
ಒಂದು ದಿನ ಮೊಸಳೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ನೇರಳೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿಂದಿತು. ಇನ್ನೂ ಅಷ್ಟು ಉಳಿದು ಹೋದುವು. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದು ತನ್ನ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಪೆಂಡತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಹಣ್ಣುಮೊಸಳೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಂದು "ಪ್ರಿಯನೇ!

ಅಮೃತದಂತಹ ಈ ಹಣ್ಣುಗಳು ನಿನಗೆಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದುವು?" ಎಂದು ಅನಂದದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿತು.

"ಪ್ರಿಯಳೇ, ನನಗೆ ರಕ್ತಮುಖನಂಬ ಮಂಗಳರಾಯನೊಬ್ಬ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಗೆಲೆಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದಿನಾ ನನಗೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದಿತು ಮೊಸಳೆ.

"ಆಹಾ! ಇಂತಹ ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಆ ಕೋತಿಯು ಗಂಡಿಗೆಯು ಕುಟಿ ಹೇಗಿರಬೇಡ! ಪ್ರಿಯಾ, ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರೇಮವಿದ್ದರೆ ನೀನು ನನಗಾಗಿ ಆ ಕೋತಿಯು ಗಂಡಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಾಬದಾ, ಅದನ್ನು ತಿಂದೆನೆಂದರೆ ನನಗೆ ಜರಾಮರಣಗಳೇ ಬಾರದು. ನಿತ್ಯಯಕೌವಲದಲ್ಲಿ ಎನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದು" ಎಂದಿತು ಮೊಸಳೆಯು ಹೆಂಡತಿ.

"ಪ್ರಿಯಳೇ, ಹಾಗೆ ಹೇಳಬಾರದು. ಆ ಮಂಗಳರಾಯ ಸಾಧಾರಣ ಕೋತಿಯಲ್ಲ. ಬಹಳ ಜ್ಞಾನಿ. ಅಂತಹ ಮಿತ್ರ ಮಂಗಳರಾಯನನ್ನು ಹೆಣೆ ಕೊಲ್ಲಲಿ ?

ನನ್ನಿಂದಾಗದು. ಆದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಈ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಸತ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿ ಮೈತ್ರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದುದು. ಒಂದೇ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಾಂಧವ್ಯವೂ ಅದರಂತರದ್ದೇ." ಎಂದಿತು ಗಂಡಮೊಸಳೆ.

ಹೆಂಡತಿಮೊಸಳೆ ಕೋಪದಿಂದ, "ನೀನು ಈ ವರೆಗೂ ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದವನಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಈ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಕೋತಿ ಹೆಣ್ಣಾಗಿರಬೇಕು. ನೀನು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿರುತ್ತೀ. ಸುಮ್ಮನೆ ಮಂಗಳರಾಯನೆಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತೀಯಾ? ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಡೀ ದಿನ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಕಳೆಯುತ್ತೀ! ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ನೀನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಉದಾಸೀನನಾಗಿರುವುದೂ ಅದರಿಂದಲೇ, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು ಕೂಡಾ ಆಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಹೃದಯ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳಲ್ಲಿ ಲಗ್ನವಾಗಿದೆ. ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ!" ಎಂದಿತು.

ಮೊಸಳೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ವಾಚಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಅವಳ ಕೋಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ದೀನ ತಪದಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತ, "ನೀನಿತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯದ ರಾಶಿಯೋ! ನಿನ್ನಂಥವಳೆ ಕೋಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು, ಮನಸ್ಕೂತಿಯಾಗಿ ಪ್ರೇಮಿಸುವ ನನ್ನ ಹೊರತು ಬೇರೆಯಾರಿದ್ದಾರೆ? ನಾನು ನಿನ್ನ ದಾಸ

ನಲ್ಲವೇನೇ? ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಮಾಡಬೇಡ. ಸಂದೇಹ ತಾಳಬೇಡ. ನನ್ನ ಬಂಗಾರ!" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿತು.

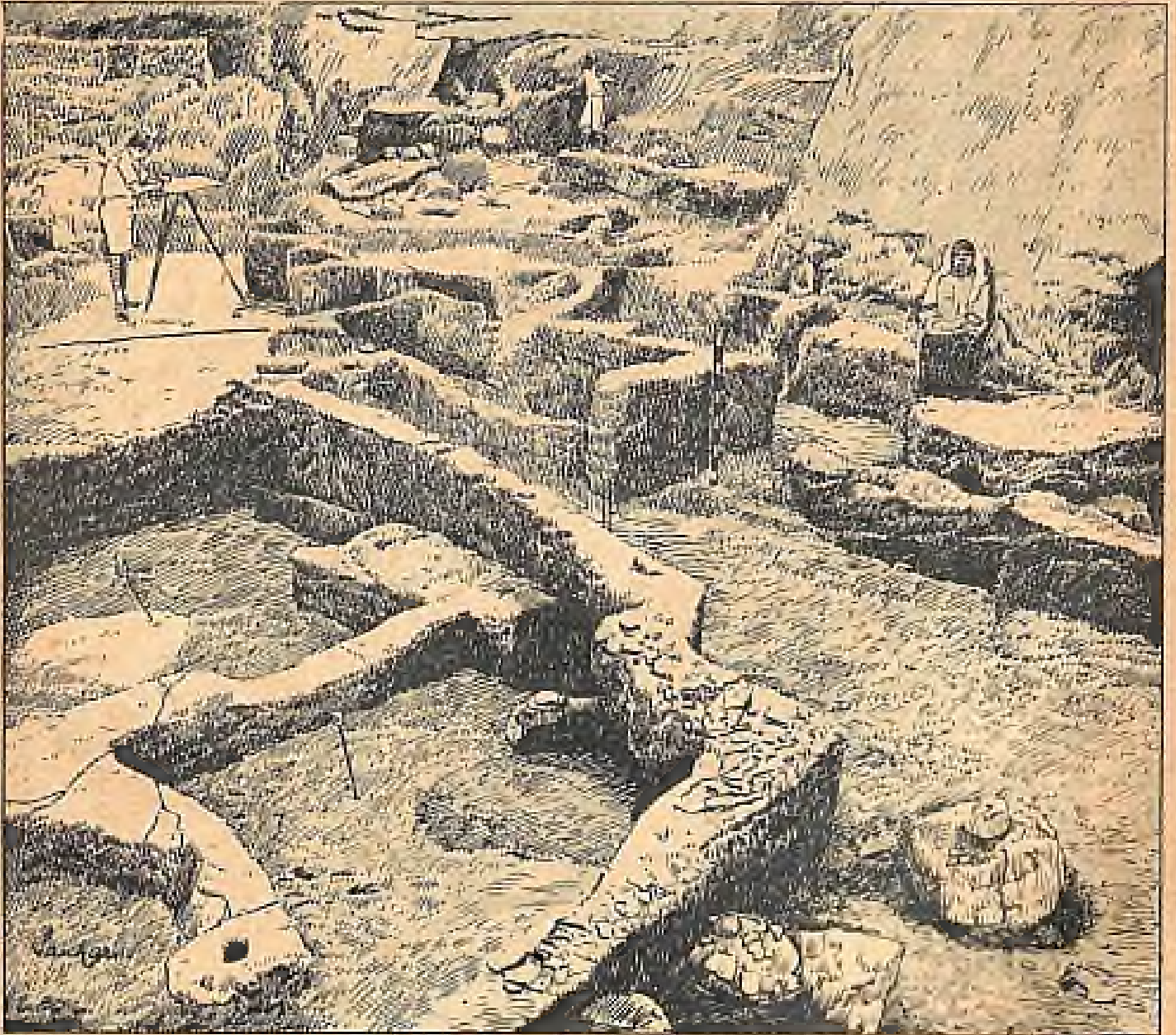
ಹೆಂಡತಿ ಮೊಸಳೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಆಳುತ್ತ, "ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಕೋತಿ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಕುಲುಕುವ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಛೀ! ದುಷ್ಟನೇ! ನಿನ್ನ ಈ ಬರಡು ಪ್ರಣಾಮ ಪ್ರಮಾಣಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೇಡ, ಅದಂ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹೇಳಿದರೆ ಏಕೆ ಕೊಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ? ಆ ಹೆಣ್ಣು ಕೋತಿನ ನೀನು ಪ್ರೇಮಿಸುವಿ ಆಂತ ಇದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಏಕೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾತು? ನೀನು ಅದರ ಗುಂಡಿಗೆಯನ್ನು ತಂದು ನನಗೆ ತಿನ್ನಲು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ನಿರಾಹಾರವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಅತ್ತಿತು.

ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಗಂಡ ಮೊಸಳೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ, "ವಜ್ರವೆಂಬ ಅಂಟೂ, ಮೂಢಮೂ, ಹೆಂಗಸೂ, ಎಡಿಯೂ, ಮೀನೂ, ಕುಡುಕನೂ, ನೀರಿ ಮದ್ದೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರೆ ಬಿಡಲಾರವೆಂದು ಪ್ರಾಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ಗೆಳೆದು ಮಂಗಳವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಹೇಗೆ?" ಎಂದು ಕೊಂಡಿತು.

೧೯೯. ಮೊತ್ತಮೊದಲ ರೈತರು

ಮಾನವನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತಮೊದಲು ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದು ಟ್ರಿಸ್-ಯೂಫ್ರಾಟಿಸ್ ನದಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ "ಮೊಸೊಪೊಟಾಮಿಯಾ"ದಲ್ಲಿ. ಅದೇ ಸುಮೇರಿಯನ್ ನಾಗರಿಕತೆ. ಲ. ೯ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಈಗಿನ ಇರಾಕ್ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸಂಚಾರ ಜೀವಿಗಳು ವ್ಯವಸಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ನಗರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಸುಮೇರಿಯನ್ ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ಬುನಾದಿ ಹಾಕಿದರು. ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವುದು ಹಸ್ಸುನಾ ನಗರ ಶಿಥಿಲಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದವರಿಗೆ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣವೂ ವೃತ್ತಿ ವಿದ್ಯೆಗಳೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದುವು. ಇಲ್ಲಿ ಚಿಕಮುಕಿ ಕಲ್ಲು, ಕೊಡಲಿ, ಕತ್ತಿಗಳು ದೊರಕಿವೆ.

ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಪರೀಕ್ಷೆ

ಬೇತಾಳದ ಬೆನ್ನುಬಿಡದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಅದರ ಮಾರದ ಬಳಿಗೆ ತಿರುಗಿಹೋಗಿ, ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕವವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮೌನವಾಗಿ ಸ್ಥಾನದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಕವದೊಳಗಿನ ಬೇತಾಳವು ಮಾತಾಡಲು ತೊಡಗಿ, "ಎಲೈ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮಹಾರಾಜನೇ, ನಿನಗಿ ದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಯಿತಲ್ಲ? ಯಾರು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದರೋ ನಾಚಿಕೆ ಕಾಣ. ಕೆಲವರು ಸುಮ್ಮನುಮ್ಮನೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಬೇಡದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಾಂಚನವರ್ಮನ ಮಗಳು ರತ್ನಪ್ರಭೆಯ ಕಥೆಯೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ದಾರಿಯ ತ್ರಮ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನಿನಗೆ ಆ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ." ಎಂದು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿತು:

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಪುರರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾಂಚನವರ್ಮನಿಗೆ ರತ್ನಪ್ರಭೆ ಎಂಬ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಗಳಿಂದ ಪ್ರೌಢೆಯಾಗಿ, ಸುಂದರೆಯಾಗಿರುವ ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಸು

ಬೆತ್ತಾಳಕಥೆಗಳು?

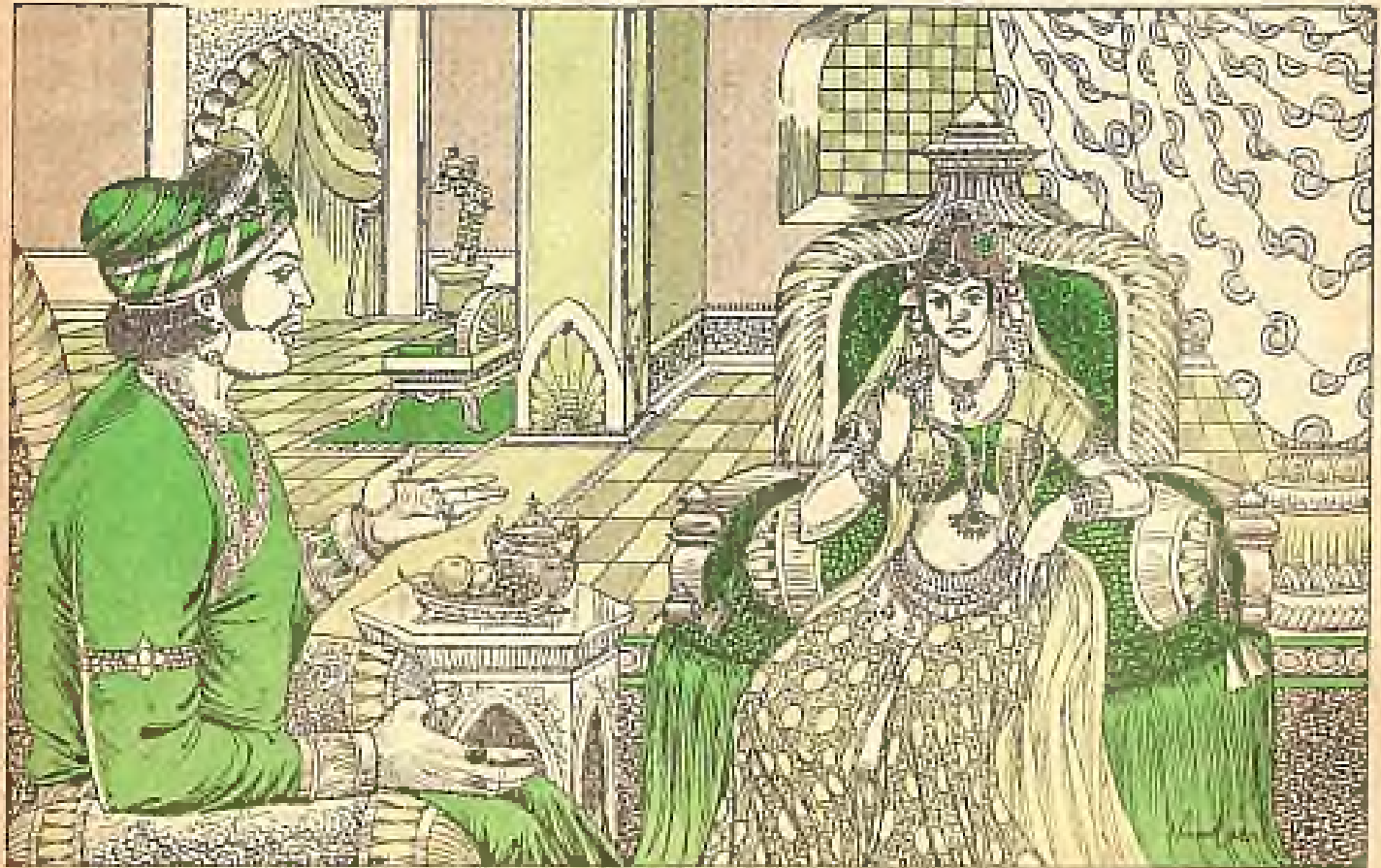
ಬಂದಿತು. ಇನ್ನು ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕಾಂಚನವರ್ಮನು ಅಕ್ಕಿ ಕವಾಗಿ ಸತ್ತುಹೋದನು. ರತ್ನಪ್ರಭೆಯೇ ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿ ರಾಜ್ಯವಾಲನೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದಳು. ಪ್ರಜಾವರಿವಾಲನೆ ಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ತಂದೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷದೊಂದಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ಆಯಿತು. ಅವಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರೂ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೂ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಪ್ರಜೆಗಳ ಸುಖದುಃಖಗಳನ್ನು ಸಾಮರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತಿದ್ದುತ್ತ. ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ತೆರಿಗೆಯ ಹಣವನ್ನು ಅವರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಹಿಹವುರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ವಿಜಯವುರಿಯ ರಾಜನಾದ ರವಿವರ್ಮನು, ರತ್ನಪ್ರಭೆಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು

ಬಯಸಿದನು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಎರಡು ರಾಜ್ಯಗಳೂ ತನ್ನದಾಗುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಪರಿವಾಲನೆ ಯಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣವಾದ ರತ್ನಪ್ರಭೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಾನು ಕೂಡಾ ಬೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಆದನು ಈ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡಲು ದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತಾನೇ ಸ್ವಯಂ ಹೊರಟು ರತ್ನಪ್ರಭೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತನ್ನಿರುವ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ರತ್ನಪ್ರಭೆ ಅವನು ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಿ, "ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಯಸಿರುವುದು ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆದು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯವೆಂದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿರುವವರಿಗೆ ನಾನೊಂದು ಸಣ್ಣ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಹೇಳಿರಿ?" ಎಂದಳು.

“ಖಂಡಿತ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಹೇಳಬಿಡು. ಪರೀಕ್ಷೆ
ಎನೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಗಿಲ್ಲರಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡು
ತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ರವಿವರ್ಮ.

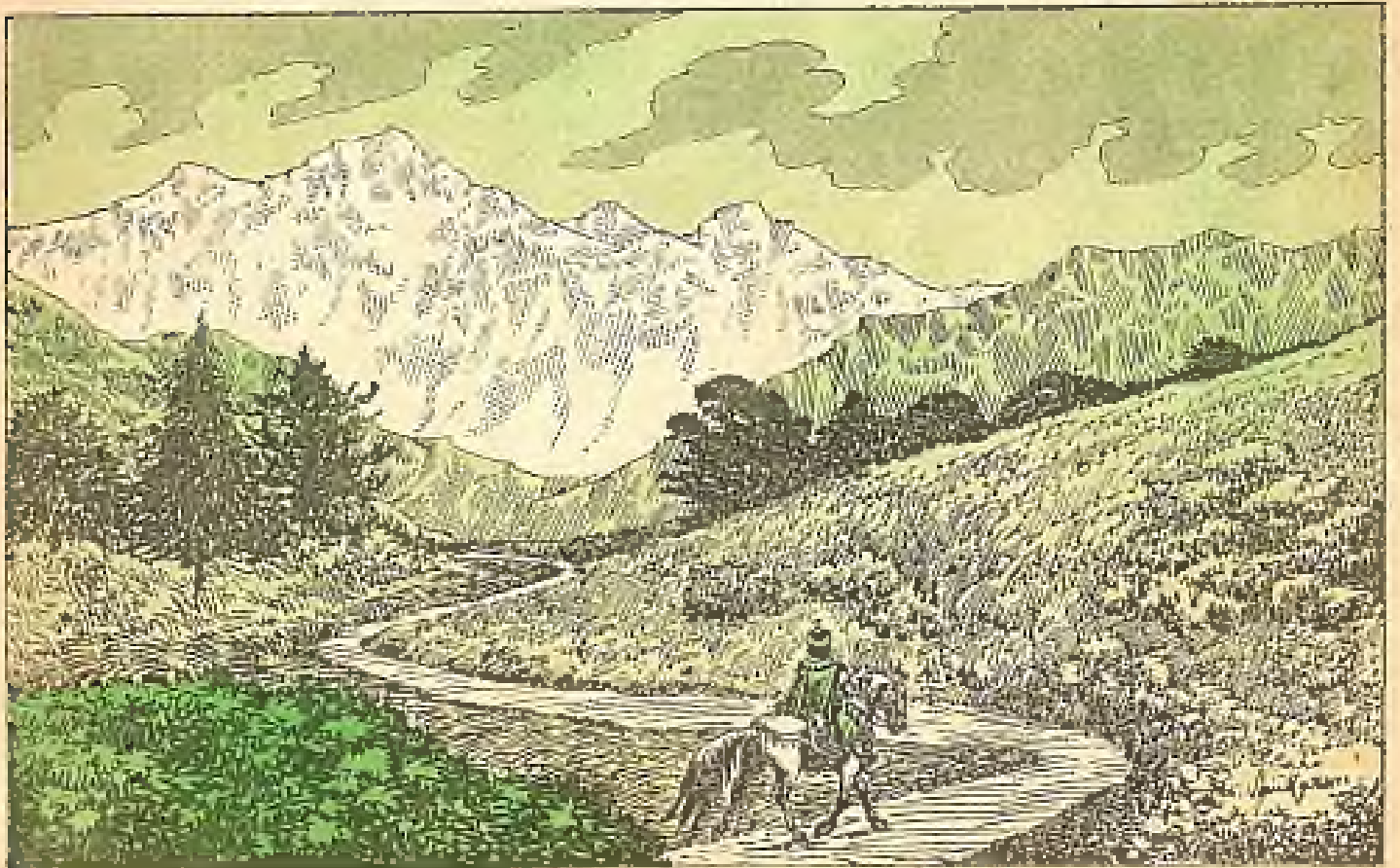
“ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ. ಹಿಮಾಲಯದ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ
ಶಂಖವೃಕ್ಷವೆಂಬ ಮರವಿದೆಯಂತೆ. ಅದರ ಹೂಗಳು
ಎಂದಿಗೂ ಬಾಡದಂಥವಂತೆ. ಆ ಹೂಗಳನ್ನು ತರ
ಬೇಕು. ಇದೇ ಪರೀಕ್ಷೆ” ಎಂದಳು ರತ್ನಪ್ರಭೆ.

“ಇಷ್ಟೇತಾನೇ? ತಂದರಾಯಿತು” ಎಂದು
ಹೇಳಿ ರವಿವರ್ಮ ಹೊರಟನು. ಅವನು ಅಕ್ಕ
ಪಕ್ಕದಿಂದ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೇರಿಕೊಂಡು ವೇಗ
ವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಮಾಲಯದ
ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ತಲೆದಾಟಿದನು. ಅದರ ಶಂಖವೃಕ್ಷವೆಲ್ಲಿದೆ
ಎಂದು ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.
ಎಷ್ಟು ನೂರು ಮೈಲಿಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿದರೂ ಆ
ಮರದ ಗುರುತು ಹೇಳುವವರೊಬ್ಬರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.
ಅಂತಹ ಮರವು ಇಂತಹ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೆ
ಸಿಕ್ಕೀತೆಂದು ಹೇಳುವವರಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಾವಿ

ರಾರು ಮೈಲು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಹಿಮಾಲಯದ
ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ರವಿವರ್ಮನು ಅನೇಕ ತಿಂಗಳುಗಳ
ವರೆಗೆ ತಿರುಗಿ, ಶಂಖವೃಕ್ಷವೆಂಬುದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ
ವೇನೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು, ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ
ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಅವನು ತನ್ನ ದೇಶದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ,
ತಾನು ಇಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು
ಬೇರೊಬ್ಬರಾಜನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಗತಿ
ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಕ್ಕುಕೂಡಲೇ
ತಾನು ಬಂದಿಯಾಗುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅವನು ರತ್ನ
ಪ್ರಭೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಅವಳೊಂದಿಗೆ ತಾನು
ಪಟ್ಟಶ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ “ಈಗ ಉಭಯಭ್ರಷ್ಟ
ನಾದೆನಲ್ಲ?” ಎಂದು ಗೋಗರಿದನು.

ರತ್ನಪ್ರಭೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು
ತೋರ್ಪಡಿಸುತ್ತ, “ನೀವು ಹೊರಟುಹೋದ
ಮೇಲೆ ಕಾಲನೇಮಿ ಎಂಬ ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ಉತ್ತರ
ದಿಕ್ಕಿನ ರಾಜನು ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಹರಿಸಿದ

ನೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ. ನಾನು ನನ್ನ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವುದುತ್ಸೇನೆ" ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದಳು.

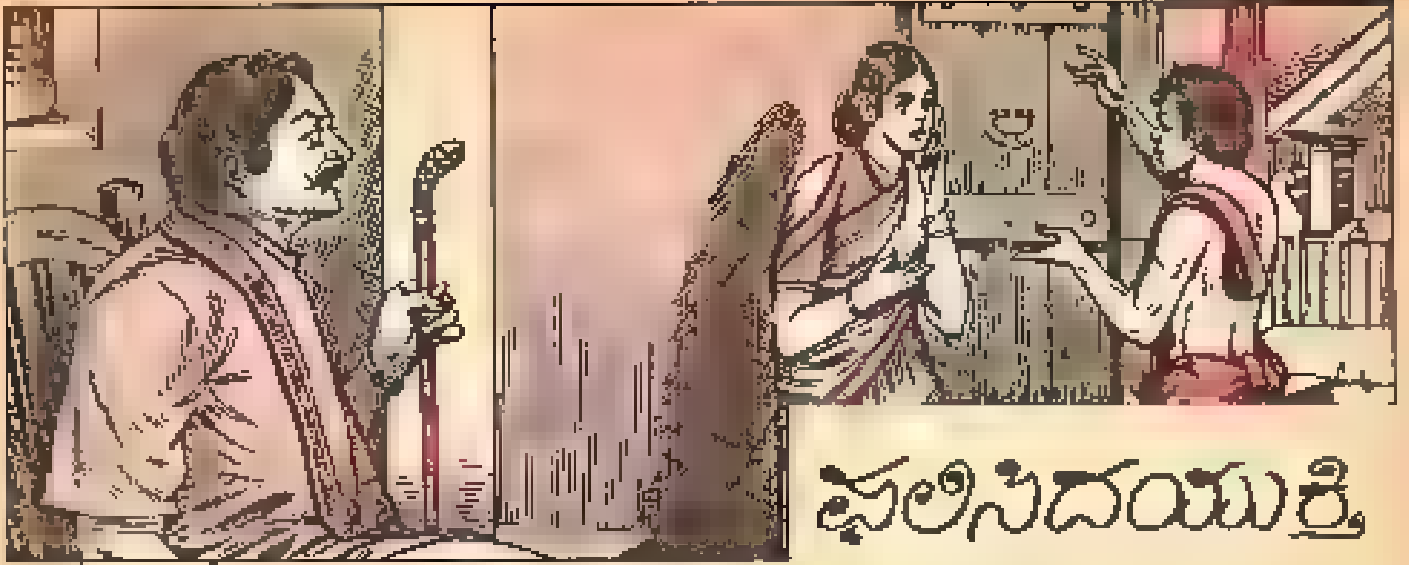
ಅವಳು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿಯೂ ಬಿಟ್ಟಳು. ಅವಳ ಸೇನೆಯ ದಾಳಿಯಿಂದ ಕಾಲ ನೇಮಿ ಸಿಂಹಪುರದಿಂದ ಓಡಿಹೋದನು. ಅವಳು ರವಿವರ್ಮನನ್ನು ಅವನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ, "ಇನ್ನಾದರೂ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಜಾರಂಜಕವಾಗಿ ವಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳು.

ರೇತಾಲವು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, "ರಾಜಾ, ರತ್ನಪ್ರಭೆ ರವಿವರ್ಮನಿಗೆ ಇಬ್ಬು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಏರ್ಪಾದರೂ ಅರ್ಥವಿದೆಯೇ? ಅವಳು ಅವನ ಮೇಲೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿ ಕಳೆದುಹೋದ ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಅವನನ್ನು ಮದುವೆ ಕೂಡಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತಷ್ಟೆ? ಅವಳೇಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ? ಈ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದು ಕೊಡಾ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಒಡೆದು ಹೋಳಾಗುತ್ತದೆ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗೆಂದನು: "ರತ್ನಪ್ರಭೆ ರಾಜನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆಕಂಡವಳು. ರತ್ನಪ್ರಭೆ ತನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಯಸಿದಾಗಲೇ ಅವನಿಗಿರುವ ರಾಜ್ಯಾಣಾಕ್ಷೆ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆಯ ದಕ್ಷತೆ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಎಂಬ ನೆವನ ಒಡ್ಡಿದಳು. ಪರಿಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷನಾಗಿದ್ದರೆ, ಶಂಖವೃಕ್ಷದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಯೇ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಾಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯೇ ನಿರರ್ಥಕವೆಂತಲೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದಾವುದೂ ಕೇಳದೆ ಮಾಡದೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ವೃಥಾ ತಿರುಗಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು. ಹೀಗೆ ಅವನ ರಾಜ್ಯವು ಕೈಬಿಟ್ಟುಹೋಗಲು ತಾನೇ ಕಾರಣವಾದುದರಿಂದಲೇ ಅವಳು. ಹೋದರಾಜ್ಯವು ಅವನಿಗೆ ಸಿಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಳು. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಅವನು ತನ್ನ ಗಂಡನಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನೆಂಬ ಭಾವನೆ ಅವಳಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವನಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು."

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮನಃಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ರೇತಾಲವು ಶವದೊಂದಿಗೆ ಪರಿಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡತೊಡಗಿತು.

ಫಲಿಸಿದಯುರೈ

ಓರೆಯ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ರಾಜಮ್ಮ ಎಂಬವಳೂ, ಸೀತಮ್ಮ ಎಂಬವಳೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಒಂದೇ ಪಯಸ್ಸಿನ ಹೆಂಗಸರು. ಇಬ್ಬರೂ ಗಂಡನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವರು. ರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ರಂಗನೆಯ ಹುಗ್ಗೂ, ಸೀತಮ್ಮನಿಗೆ ಜಾನಕಿ ಎಂಬ ಹುಗ್ಗೂ ಇದ್ದರು. ಇಬ್ಬರ ಹುಗ್ಗುಗಳೂ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದವರಿಂದ, ಹುಕ್ಕಳು ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಅಡಿಕೊಂಡೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜಮ್ಮನ ಗಂಡನೂ ಸೀತಮ್ಮನ ಗಂಡನೂ ಕಮ್ಮ ಹುಕ್ಕಳು ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಮದುವೆಯಿಂದ ಸೇರಿಸಿ ಬಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಹುಕ್ಕಳು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ದೋನೆಯ ಆವಳದಲ್ಲಿ ಅಸು ತೊರೆದಿದ್ದರು.

ಮುಂದೆ ಕ್ರಮೇಣ ಹುಕ್ಕಳು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ರಾಜಮ್ಮನ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಸೀತಮ್ಮನ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಬದಲಾವಣೆಗೊಂಡಿತು. ತನ್ನ ಜಾಣ ಮಗನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರಾಜಮ್ಮ ಆಶಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಹುಗ್ಗನ್ನು ವಟ್ಟಣದ ಶ್ರೀಮಂಶನಿಗೆ ಕೊಡ

ಬೇಕೆಂದು ಸೀತಮ್ಮ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆದ ರೇನಾಯಿತು? ರಂಗನೂ ಜಾನಕಿಯೂ ಚಿಕ್ಕತನ ದಿಂದಲೂ ತಾಳು ಗಂಡ ಹೊದಿರದೇ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ತಾಯಂದಿರು ತಮಗೆ ಬೇರೆ ಸಂಬಂಧ ನೋಡುವ ಸಂಗತಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆವಡಿಸಲು ಇಬ್ಬರೂ ಒಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದರು.

ಒಂದುಸಾರಿ ಗಂಗಾರಾಮನೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ತಿ ಮಂಶನು ತನ್ನ ಹುಗ್ಗಳಾಗಿ ರಂಗನನ್ನು ನೋಡೋಣ ಎಂದು ರಾಜಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು.

ರಾಜಮ್ಮ ಗಂಗಾರಾಮನಿಗೆ ಸಕಲ ಮಯ್ಯಾದ ಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿದಳು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಂಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರೋ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಬಂದಿರುವ ರೆಂಬ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದು ರಂಗ ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಪಾಣಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಬಂದನು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜಮ್ಮ "ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಡೆಯಲು ಮೋದೆಯಲ್ಲಾ? ಕೊರಲಿ ಎಲ್ಲಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. "ಕಡಿಯುವ ಮರದ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದೆ" ಎಂದ ರಂಗ.

“ಕಡಿಯುವ ಮರ ಎಲ್ಲಿದೆ ?” ಎಂದು ರಾಜಮ್ಮ ಕೇಳಿದಳು. “ಕೊಡಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವಲ್ಲೇ ಇದೆ ಅಮ್ಮಾ” ಎಂದ ರಂಗ.

ಅವನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದ ಗುಗಾ ರಾಮನಿಗೆ ರಾಗನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸುಸ್ತು ಬಡೆಯಿತು. ರಾಜಮ್ಮ ಮಾತು ಬದಲಾಯಿಸಿ, “ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆಯೋ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ನೀನು ಸುದ್ದಿ ಕಳಿಸುವಾಗ ನಾನು ಕೆಂಗಿನ ಮರದ ಮೇಲಿದ್ದೆನಮ್ಮ. ಇಳಿದು ಬರುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಯಿತು.” ಎಂದ ರಂಗ.

“ತೆಂಗಿನ ಮರ ಏಕೆ ಹತ್ತಿದಿ ?” ಎಂದು ರಾಜಮ್ಮ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು. “ಕರುವಿಗೆ ಹುಲ್ಲು ತಾ ಅಂದೆಯಲ್ಲಾ, ಅದಕ್ಕೇ” ಎಂದ ರಂಗ.

“ಮರದ ಮೇಲೆ ಹುಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೋ ?” ಎಂದು ತಾಯಿ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು. “ಇಲ್ಲಮ್ಮ, ಅದಕ್ಕೇ ಬರಿ ಗೈಲಿ ಇಳಿದು ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆ.” ಎಂದ ಅವಳ ಮಗ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಗುಗಾರಾಪು ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಜಾರಿಕೊಂಡನು. ರಾಜಮ್ಮ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ನಾನಾ ಬೈಗುಳು ಚೆಲ್ಲುತ್ತ, “ನಿನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಸಂಬಂಧದ ಅಡ್ಡಪ್ಪ ಇಲ್ಲ !” ಎಂದಳು. “ಏನಿಗೆ ಜಾನಕಿಗಿಂತ ಒಳ್ಳೇ ಸಂಬಂಧ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವ್ವ” ಎಂದ ರಂಗ.

ಜಾನಕಿ ಕೂಡಾ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದವರ ಮುಂದೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದಳು, ಅವಳನ್ನು ನೋಡಬಂದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು “ಏನಮ್ಮಾ ಬೇಳಿಗೆ ರುಚಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಬೆಂಕಿ ಮೇಲೆ ಬೇಳೆ ಹಾಕಿ ಉರಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ತುಂಬ ರುಚಿ ಯಾಗಿರುತ್ತೆ,” ಎಂದಳು ಜಾನಕಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದವಳು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಬಾಯಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡಳು. ಆಗ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿಿದ್ದ ಹೆಂಚಿ ಯೊಂದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಒಂತು. ಜಾನಕಿ ಕಸವೊರಿಕೆ ಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೊಡೆದಳು. “ಇದೇನೆ ? ನಮ್ಮ ಹೆಂಚಿನ ಹಾಗೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿಯಲ್ಲಾ ?” ಎಂದು ತಾಯಿ ಹೇಳಲು, “ಅತ್ತೆ ಒಳಗೆ ಬಂದು, ಅಂದು ಕೊಂಡೆನಮ್ಮ !” ಎಂದಳು ಜಾನಕಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವವಳಂತೆ.

ಈ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಹುಡುಗಿ ನೋಡಲು ಬರುವವರು ಕಡಿಮೆಯಾದರು ತಾಳ್ಮೆ ಹೇಳುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಒಡಂಬಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸೀತಮ್ಮ ನಿಗೂ ರಾಜಮ್ಮ ನಿಗೂ, ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಸುಮುಖರಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರು ಅಂದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರು.

ಧರ್ಮ

ಹಿನ್ನು ಜಮೀನ್ದಾರನು ಪಾಪಧರ್ಮ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ತೆರನಾಗಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಆ ಜಮೀನ್ದಾರನು ತನ್ನ ಅಂತರಂಗ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಒಬ್ಬ ಯಾಕನು ಅವರ ಕಿಂಡಿ ಬಗ್ಗೆ, "ಧರ್ಮ ಪ್ರಭುಗಳೇ! ಅಂಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ನ್ಯಾಯ! ಮನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಕೊಡಿಸಿದೆಯಾ?" ಎಂದು ಬೇಡಿದನು.

ಜಮೀನ್ದಾರನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಾವಣ್ಯನಿಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರನ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುದುರೆಯ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

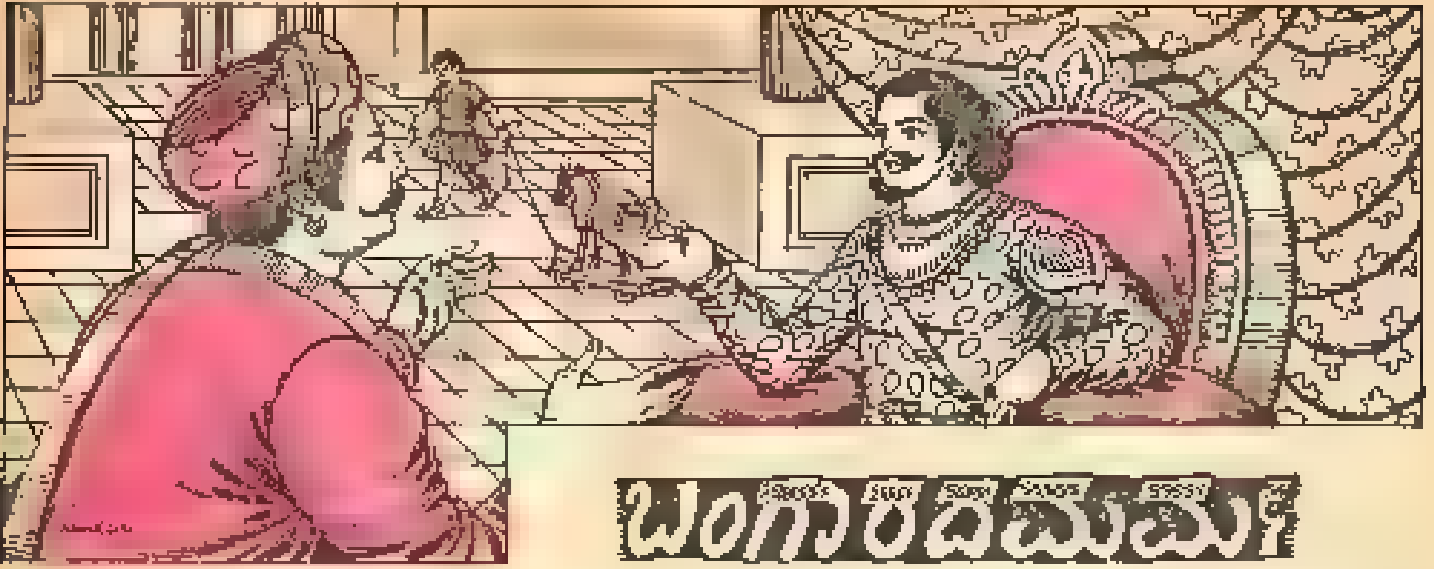
ಅವನು ಭಕ್ತಕುಮಾರನಿಗೆ, "ಸುಮ್ಮನೆ ಕೆಲಸ ಬೇಡವೇ. ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಾ. ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಜಮೀನ್ದಾರನ ಭಾರತವನವ ಹಾಗೆ.

ಆ ಯಾಕನು ಆ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯ ಮನೆಯ ಕುಂಡಲೆ ಅನೇಕವಾಗಿ ತಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಅವನು ಹೆರಡುಮೇಲೆ ಹೆಣೆದು ಇದ್ದುದನ್ನು ನೋಡುವ ಮುನ್ನ, ಒಂದಿಬ್ಬ, "ನನ್ನ ಕೊಡು" ಎಂದನು. ಆ ಅಂಗೆಯ ಮೇಲೆ "ಜಮೀನ್ದಾರ, ಧರ್ಮ" ಎಂದು ಬರೆದು ಅದನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಾದಿಯಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು ಆ ಯಾಕನು.

ಒಂದು ದಿನ ಜಮೀನ್ದಾರ ಅವನು ಕೊಡು, "ಈ ಹರಕು ಅಂಗೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನೆನಪಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ತಮ್ಮ ಪರಮಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮಾಡಿದರು" ಎಂದ ಯಾಕನು, ಜಮೀನ್ದಾರ ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಗೆ ಒಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಕೊಡಿಸಿದನು.

ಬಂಗಾರದಮುಖ

ರತ್ನಪುರದ ರಾಜನಾಗಿದ್ದ ಛಾನುಗುಪ್ಪನು ಹೀರಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಮಗನಾದ ಸೋಮಗುಪ್ಪನು ರಾಜನಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿದನು. ರತ್ನಪುರವು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ತುಂಬಿದ ಸುವಸ್ಥೆ ನಗರವೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ಭಾನುಗುಪ್ಪನು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ನಿಪುಣನಾದುದರಿಂದ ಅವನ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ತುಂಬಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಅವನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೂಡಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಪರಿಪಾಲನೆಯ ತೊರೆ ತಪ್ಪದಂತೆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ತಂದೆಯ ಅನಂತರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸೋಮಗುಪ್ಪನು ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದನು. ತಂದೆಗೆ ಏಕ ಮಾತ್ರ ಪುತ್ರನಾದುದರಿಂದ ಆಚ್ಚೆಯಿಂದ ಬೆಳೆದು ಮುಖಿಸುತ್ತಿರುವ ದುಷ್ಟ ಸ್ನೇಹಿತರ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡು ಅವರಿಂದಲಾದ ದುಷ್ಟ ಭಾವಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಾಗ ಅವನಿನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವನು. "ಕಲಿಯುಬೇಕಾದ ವ್ಯವಧಿ ಇನ್ನೂ ತುಂಬಾ ಇದೆ" ಎಂದು ತಂದೆ ಹೇಳುತ್ತ ಅವನನ್ನು

ಏನೂ ಮೀರಿಸದೆ ಸ್ನೇಹಿಯಾಗಿರಲು ಬಿಟ್ಟದ್ದನು. ಆದರೆ ಭಾನುಗುಪ್ಪನು ತನ್ನ ಮಧ್ಯಮ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಕ್ಕಿಕ್ಕವಾಗಿ ಹೀರಿಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನು. ಅದು ದರಿಂದ ಸೋಮಗುಪ್ಪನ ಮೇಲೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವು ಬಿದ್ದಿತು.

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ವಯಸ್ಸಿನ ಸೋಮಗುಪ್ಪನು ದುಷ್ಟ ಸ್ನೇಹಿತರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅನೇಕಮಂದಿ ರಾಜೋದ್ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲದಿಂದ ಪರಿಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಏನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೋ ಅವನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅಪಾರ ಪಾವದ ಗೌರವ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲುಂಡಾಯವೇಳಬಹುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದುಕಾರಿ ಕಾತ್ರದಿಕ್ಕಿನ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿರುವ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಪಿತ್ತೂರಿ ನಡೆಯಿತು. ಆ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಪ್ರಾಂತವು ಒಬ್ಬ ಬೇಡರ ದೊರೆಯ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಅವನ ಒಂಡಾಯವನ್ನೂ ಮುಂದಾಗಿ ತಿಳಿದ ಸೇನಾಧಿಪತಿ

ಫಕ್ಕಿ ಕೂಡ ದಂಡಿಯಾತೆ, ಮಾಡಿ ಆ ಬೇಡರ ರಾಜ್ಯದ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ರತ್ನಪುರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಡಬಿಟ್ಟರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೋಮಗುಪ್ತನ ಮೂರನೆಯ ಒಬ್ಬನು ಆ ಬೇಡರ ದೊರೆಯ ಪಕ್ಷವನ್ನು ನಾಶಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಬೇಡರ ದೊರೆಯಿಂದ ಕೂಡ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪಟ ಹಿಡಿದನು.

ಆಗ ಸೇನಾಧಿಪತಿ, "ಈ ಬೇಡರ ರಾಜ ಒಳ್ಳೆಯವನಲ್ಲ. ಭಾನುಗುಪ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ತೀರಿ ಹೋದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಬೇಡರಾಜ ಶತ್ರುರಾಜ ನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ದುಷ್ಕೃತ್ಯ ಮಾಡಿರುವ ಸೂಚನೆಗಳ ಗೊತ್ತು. ನನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಣವಿರುವಾಗ ಅಂಕುಶ ತುಕ್ಕುವನ್ನು ಸಾಗಲು ಬಿಡಲಾರೆ. ಅವಕ್ಕೆ ದಂಡನೆಯಾಗಿಯೇ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಭಾಗವನ್ನು ವಶ ಪಡಿಸಿಕೊಡನು. ಅವನ್ನು ತಿರುಗಿಕೊಟ್ಟರೆ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಹೆದರಿರಲಾರದೇವೆ. ನಾನು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ರಕ್ತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧಾರೆಯೆರೆಯಲು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ. ಹೊರತು ಶತ್ರುಗಳ ಮುಂದೆ ತಲೆ ಬಾಗುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾರೆ!" ಎಂದನು.

"ಇದು ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆ!" ಎಂದ ಸೋಮಗುಪ್ತ. "ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ವಸವಿಯಿಂದ ವಿನಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ" ಎಂದ ಸೇನಾಧಿಪತಿ.

ಸೇನಾಧಿಪತಿಯು ದೃಢಸ್ವಭಾವದ ಮಾತು ಕೇಳಿ "ಅವನು ನನ್ನ ಕಾಲಿಗಲು ತುಸು ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವೆ. ಎಕೆ ಎಲೆ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ತನ್ನ ವಸವಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಸೇರಲೇ ಆರಾಜನ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಸೈನ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ದೇವರಿಗೆ ಸಮ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೋಮಗುಪ್ತನು ತನ್ನ ಮಿತ್ರನ ಗೃಹವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲೇ ಆರಾಜ ಮಿತ್ರಗೆ ಕೈಕೊಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯನ್ನು ಅವನಿಬ್ಬರ ತೆರವಾಣಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಾದನು.

ತಂದ ಮಾತು

ರತ್ನಪುರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಂಗಾರವೆಲ್ಲಾ ಬಂಗಾರ ನಾಣ್ಯಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದುವು. ಈ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಲೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ದೇಶದ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ತುಂಬಾ ಒಳಿತಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಸೋಮಗುಪ್ತನ ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬನು ಸೋಮಗುಪ್ತನನ್ನು ಕೂರಿತು, "ಇನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ತಾತನ ಕಾಲದ ನಾಣ್ಯಗಳೇ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದುವು ದೇನು ಬೇಡ? ಅವುಗಳ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಮ್ರವನ್ನು ಬೆರೆಸಿದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅಳಿಯವ ವಸ್ತಿಯ ಬಂಗಾರವು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ," ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದನು.

ಸೋಮಗುಪ್ತನಿಗೆ ಈ ಸಲಹೆ ಹಿಡುಕು ಕೂಡಲೇ ಬಂಗಾರವನ್ನೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂಗಾರ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹೊಡೆಯಿಸಿದನು.

ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ
ಅವನು ತನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ "ಎಲವತ್ತು ವರುಷ
ಬಂದಿತು? ನಾಲ್ಕನೇ ಮೂಲೆ ಬಂದ ಬೆಳಿಮೇ
ನಾಲ್ಕನೇ ಬೆಲೆ" ಎಂದನು.

"ತಾವು ತನ್ನ ಕಿರುದಿಡ್ಡರಿ ಮಹಾರಾಜರೇ.
ನಮ್ಮ ಹೊರಬಂದಿತು ತಾವು ನಾಲ್ಕನೇ ಮೂಲೆ
ಬಂದಿತು ಎಂಬುದಾಗಿ ಬಂದಿತು. ನಮ್ಮ
ಬೆಳಿಮೇ ಮಹಾರಾಜರ ಹಾಗೆ ದರ್ಶನ
ಕಾಲ ಅರ್ಧಗಂಟಿಯವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಲೆ ಬಂದ
ರವ ನಾಲ್ಕನೇ. ನಮ್ಮ ಬಂದಿತು ನಾಲ್ಕನೇ
ಇದುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಮುಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ
ಕಿರುದಿಡ್ಡರು" ಎಂದನು ಧನಪತಿ.

ಧನಪತಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೊನೆಯವರು ಅವರ
ಗೊಂಡು, ಎಂಬ ಕಿರುದಿಡ್ಡರು ಮೂಲೆಬಂದಿತು
ನಮ್ಮ ಬೆಳಿಮೇ. ಅವರು ಕೇಳಿದ ಕೊಡಲೇ
ನೋಡುತ್ತಾ ಬಂದಿತು "ಇದಾಗಿ ಬಂದಿತು
ಹುಟ್ಟು ಕೆಳಗಿಂದ ಬಂದಿತು" ಎಂದು
ಕೊನೆಯವರು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು "ಹುಟ್ಟು" ಎಂದ.
ಅವರನ್ನು ಎಂಬುದಾಗಿ ಬಂದಿತು ಧನಪತಿಯನ್ನು
ಕಾಣುತ್ತಾ ಬಂದಿತು ಇದ್ದುಬಂದಿತು.

ಕೊನೆಯವರು ಕಾಣುತ್ತಾ ಬಂದಿತು ಕೊನೆಯವರು
ಕೊನೆಯವರು ಬಂದಿತು ಹೇಳುವುದು
ಧನಪತಿಯ ಕಾಣುತ್ತಾ ಬಂದಿತು ಕೊನೆಯವರು
ಕಿರುದಿಡ್ಡರು. ಬಂದಿತು ಅವರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾ
ಅವರನ್ನು ಬಂದಿತು ಕಾಣುತ್ತಾ ಬಂದಿತು
ಇದ್ದು. ಅವರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಬಂದಿತು
ಕಾಣುತ್ತಾ ಬಂದಿತು ಧನಪತಿಯವರಿಗೆ ಕೊನೆಯವರು
ಹುಟ್ಟು ಬಂದಿತು ಕೊನೆಯವರು ಕೊನೆಯವರು
ಕೊನೆಯವರು.

ಮಾಣವರ್ಧನ ಮೇಲೆ ಕೊನೆಯವರು
ಬಂದಿತು ಕೊನೆಯವರು ಅವರು ಬಂದಿತು

ಅ ಕಮಲದ ಬೆಳಿಮೇ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ
ಯು. ತಾವು ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ, ಧನ
ಪತಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ "ಇಂಥಾ ಕೆಲಸ
ಮಾಡುವಾಗ ಕಡೆಬಂದಿತು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ
ಕೊಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಕೊಡುತ್ತಾ ಕೊಡುತ್ತಾ ಈ ಬೆಳಿಮೇ
ಧನಪತಿಯ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ
ಬಂದಿತು" ಎಂದನು.

"ಈಗ ಕಾಣ ಬಂದಿತು. ಇದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಾಣ
ನಮ್ಮ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೊಡುತ್ತಾ ಕೊಡುತ್ತಾ ಮಾಣ
ನೋಡುತ್ತಾ" ಎಂದ ಕೊನೆಯವರು.

"ಕೊನೆಯವರು ನಮ್ಮ ಬಂದಿತು ಕೊನೆಯವರು
ಕೊನೆಯವರು ಅರ್ಧಗಂಟಿಯವರೆಗೆ ಬಂದಿತು? ಹುಟ್ಟು
ಬೆಳಿಮೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ಬಂದಿತು? ಎಂದು
ಕೇಳಿದ ಧನಪತಿ.

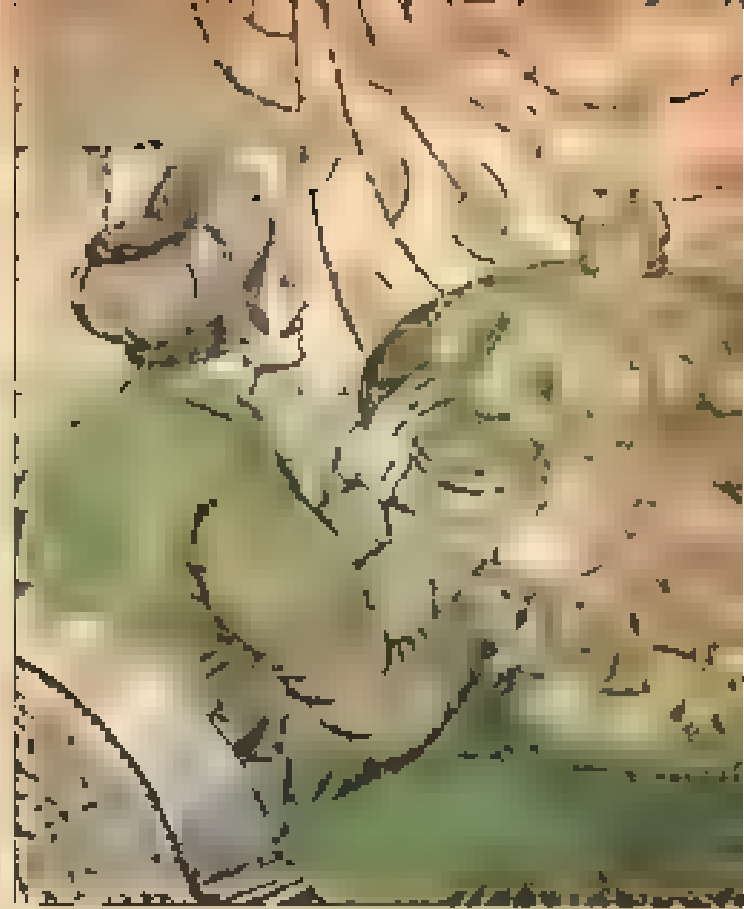
"ಎಲೈ ಮುಡಿಮುಡಿಮೇ, ಹುಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾ
ನಮ್ಮ ಬಂದಿತು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿತು ಕೊನೆಯವರು

ನಗಿಂತಲೂ ಬೇರೆಯಾಗಲೂ ಮಾಯಾಧರನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಅವನ ಇಂದ್ರಜಾಲಗಳೆಂದರೆ ಸೋಮಗುಪ್ತನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ.

ಒಂದು ದಿನ ಸೋಮಗುಪ್ತನು ತನ್ನ ಮಂದಿರ ದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ವಿರಾಮವಾಗಿದ್ದಾಗ, ಮಾಯಾಧರನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಧಾವತಿಯ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ, "ಒತ್ತಾಸೆಯೇ, ಒಂದುವೇಳೆ ಧನಪತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವೋ ಎನ್ನೋ?" ಒಮ್ಮೊಂದು ಸಾರಿ ಅನುಭವದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿಗಳು ಬಂದುಬಿಡುವುವೂ ಉಂಟು ಅಪ್ಪಟ ಬಂಗಾರಕ್ಕೂ ಕೆಲವೆಂಟೆ ಬಂಗಾರಕ್ಕೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಮುಟ್ಟಿಸೋದಿವೆ ಮಹತ್ವಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು ಧನಪತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಹೋಗಿರಿ. ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಅರ್ಥಿಕಶಕ್ತಿ ನಿವೃಣನೆಂಬುದಕ್ಕೂ ನಿಜವಷ್ಟೆ? ಬಂಗಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೆಂಟೆಯನ್ನು ಕಂಡುಬಿಡಿಯುವ ಅವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ತಿಳಿಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅವರಿಗೆ ಅಂತಹ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದು ನಿಜವಾದರೆ ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡಬಹುದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎತ್ತರ ಇದ್ದಿರಬಹುದು ಅವರ ಗುಣ್ಣು ಕುಸುಮಗುವುದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜಗದ ಮನಸ್ಸು ಕೆಳಗಿಳಿಯಲಿ. ಎಷ್ಟಾಗಲೂ ಇವರು ಒಮ್ಮದೀಭಾಕಾಲ ದೇಶದೇವೆ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲವೇ?" ಎಂದನು.

"ಅದೇನೋ ಸರಿಯೆ. ಆದರೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಕಾವಾಯ ಹೇಗೆ?" ಎಂದು ಸೋಮಗುಪ್ತನು ಮಾಯಾಧರನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

"ಹಳ್ಳು ಕೆಲವೆಂಟೆ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಒಂದು ಅಪ್ಪಟ ಬಂಗಾರ ನಾಣ್ಯವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಎತ್ತವನ್ನೂ ಬೆರೆಸಿ ಅಪ್ಪಟ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯವಿರುವ ಬಾಲವನ್ನು

ತೆಗೆದು ಕೋರಿಸಿರಿ. ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿರೆ ಅರ್ಥಿಕನಿಷ್ಠರೇ ಸರಿ" ಎಂದ ಮಾಯಾಧರ.

ಈ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಸೋಮಗುಪ್ತನು ಒಪ್ಪಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಮಾಯಾಧರನು ಧನಪತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಬೇಕಾದುವನ್ನು ಅಂಗಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಒಂದೇ ಆಕಾರವೂ ಬಣ್ಣವೂ ಇರುವ ಪದಂ ಚೀಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಬಾಲದ ಬಾಕಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ತೆರೆದಿಟ್ಟು, ಸಣ್ಣಗಿನ ನಾಣ್ಯವು ಅದರೊಳಗಿನ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಟುಹಚ್ಚಿ ಸಣ್ಣ ವಾದಿಹ ಬೀಳುವಂತೆ ಒತ್ತಿಟ್ಟು, ಉಳಿದ ನಾಣ್ಯ ಬಾಲಗಳು ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿರಲಿ.

ಧನಪತಿಯು ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಯುವ ದಿನ ಕೈ ತುಂಬ ಒಂದು ಗೆದ್ದಿದ್ದರೂ ಮೊದಲು ಮೇಲೆ ನಾಣ್ಯ ಕೆಲವೆಂಟೆಯ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳೂ, ಒಂದು ಅಪ್ಪಟ ಬಂಗಾರ ನಾಣ್ಯವೂ ಇದ್ದುವು ಎಷ್ಟುಮಾಧರನು ಧಾವತಿಯ ಕಣ್ಣೆದ್ದಿರಿಸಿಲ್ಲ.

ಒಂದೊಂದು ನಾಣ್ಯವನ್ನೂ ಒಂದೊಂದು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಚೀಲಗಳ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಅಂಟಿಸಿಟ್ಟನು. ಆ ಆ ಮೇಲೆ ನಾಣ್ಯಗಳಿರುವ ವರು ಚೀಲಗಳನ್ನೂ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಪಾತ್ರದೊಳಗೆ ಹಾಕಿದನು.

ಧನವತಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಟ್ಟಿಕಟ್ಟಲಾಯಿತು. ಪಾತ್ರದ ಮೇಲೆಯೂ ಒಂದು ಬಟ್ಟಿ ಮುಚ್ಚಿದರು. ಧನವತಿಯನ್ನು ಪಾತ್ರದಬಳಿ ತಂದು, ಅದರ ಮೇಲಿನ ಬಟ್ಟಿಯ ಮುಸುಕಿನ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಪಾತ್ರದೊಳಗೆ ಹೊಗಿಸಲಾಯಿತು. ಧನವತಿ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಮುಟ್ಟಿ ಹುಡುಕಿ, ತಾನು ತೆಗೆಯಬೇಕಾದ ಚೀಲವನ್ನು ಎರಡು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲೇ ಮೇಲಿಕ್ಕಿತ್ತಿದನು.

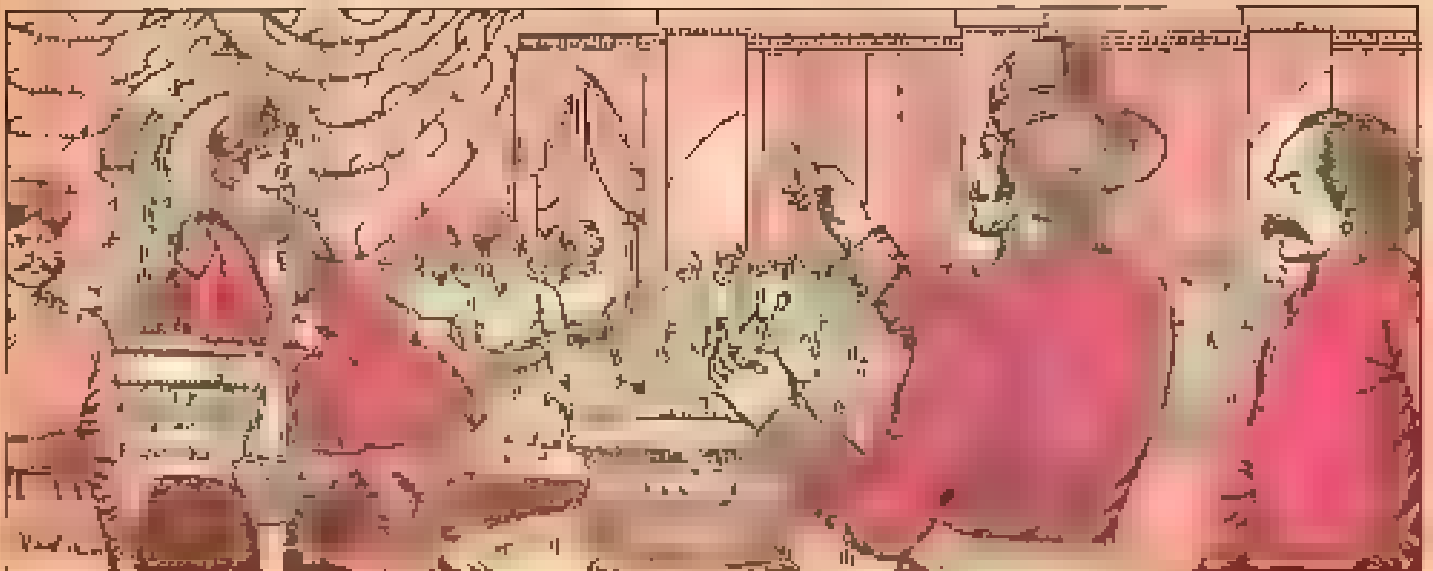
ಧನವತಿ ಎತ್ತಿದ ಆ ಚೀಲವನ್ನು ಮಾಯಾಧರನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಮಾಯಾಧರನು ಅದನ್ನು ಹರಿದು ಅದೊಳಗಿದ್ದ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದನು. ಅದು ಅವು ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಕೆಲಮಂದಿ ವಿದೇಶೀಯರನ್ನು ಬುದಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಆ ಬುದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಸೋಮಗುಪ್ತನ ಮಿತ್ರರು ಮರದ ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಸ್ತಬ್ಧರಾದರು. ಆ ವಿದೇಶೀ

ಯರು ಸಭೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಭಟರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದನು.

ಆ ವಿದೇಶೀಯರು ತಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡರು. ಆ ಪರದೇಶದವರು ಸೋಮಗುಪ್ತನ ಮಿತ್ರರ ಸಹಾಯದಿಂದ ರತ್ನವುರವನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುವಂತಹ ದುಸ್ತಂತ್ರ ಮಾಡಿದ ವಿಷಯ ಬಯಲಾಯಿತು. ತನ್ನ ಮಿತ್ರರೇ ತನ್ನ ದೇಶವನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯಲು ಸುತ್ತು ನಡೆದರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಸೋಮಗುಪ್ತನು, ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡು, ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಗಡೀವಾರು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಆ ಮೇಲೆ ತಂದೆಯ ಕಾಲದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವಾಲನೆ ಮಾಡ ತೊಡಗಿದನು.

ಮಾಯಾಧರನು ಒಂದು ಚೀಲದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಟು ಹಚ್ಚಿ ಮಡಿಕೆಯೊತ್ತಿದ್ದನಷ್ಟೆ ? ಆ ಚೀಲದಲ್ಲೇ ಅವು ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದನು. ಬಾಳದ ನಾಲಿಕೆ ನಾಣ್ಯಗಳು ಚೀಲದ ಮೂಲೆಯ ವರೆಗೂ ಹೋಗಿದ್ದುವು. ಅವು ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯ ಮೂಲೆಯನ್ನು ಪೇರುವ ಮೊದಲೇ ನಿಂತು ಹೋಗಿತ್ತು. ಧನವತಿ ಸ್ವಲ್ಪದ ಮೂಲಕ ಅವು ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯವಿರುವ ಚೀಲವನ್ನು ಅರಿತನು.

ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯಾಪಾರ

[illegible]

On the other hand, the fact that the H_2 and H_2O are not detected in the spectra of the H_2 and H_2O is not a proof of their absence. The detection limit of the instrument is about 10^{-10} g/l.

[illegible]

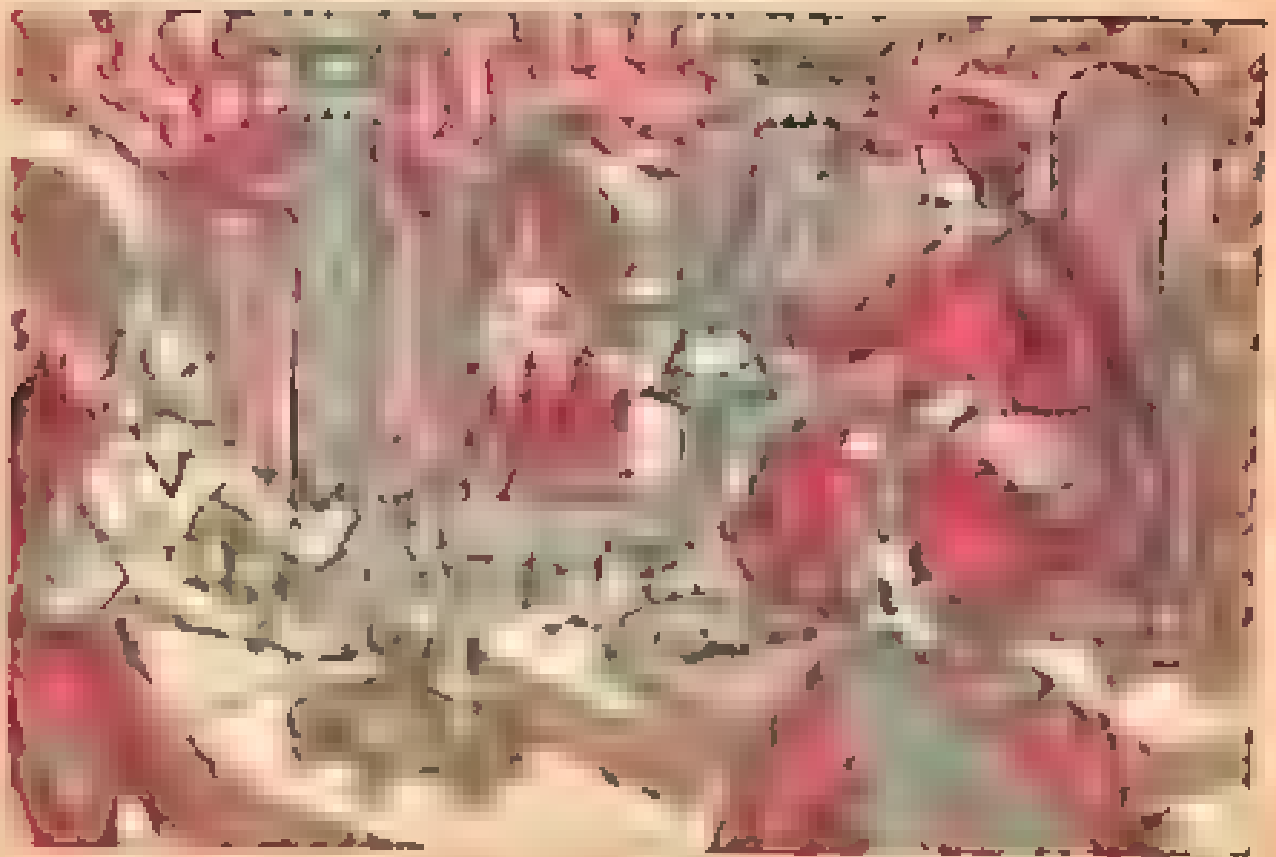
1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 26

ಪ್ರಾಚೀನ 1" ಎರಡು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

“ ఎను బేదే ? ” ఎను కుదారే కేళద రాజు.

■ **“selected districts”** – only 20,000 sq. mi.

Case 1: \mathcal{L}_1 is a linear combination of \mathcal{L}_2 and \mathcal{L}_3 .

ಪ್ರಿದ್ವಳು. ಕಡೆಗೆ “ನಾವೇನೋ ಮಗನನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಸಾಡಿ, ನಂಬಿಗೆಯಿಟ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಾಕು ತ್ರೇವೇ ಅನ್ನು ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಮಕ್ಕಳು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಅನ್ನಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮಡಿಲಲ್ಲಿಟ್ಟಾಗ ಮಕ್ಕಳೇ ಹೊರತು ಕುಡಿಮಿಸಿ ಮೇಲೆತ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳುವುದು ಅದಕ್ಕೇ” ಎಂದಳು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಭದ್ರೆ ಅವೇಶದಿಂದ. “ಯಾವ ಮಕ್ಕಳೋ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅದರೂ ಅಂತ ನನ್ನ ಮಗ ಅಷ್ಟಾನೇ ಅಂದುಕೊಂಡ್ರಾ? ಹಾಗಾಗಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಿಟ್ಟರೆ ತಾನೇ? ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೀರಿಸು ವಂಥ ಒಳ್ಳೆ ಬುದ್ಧಿ ಬರುವ ಹಾಗೆ ತಿದ್ದಿ ಕೇಡೇ ಇವನನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತೇನೆ. ತಾಯಿ ತಂದೆಯರ ಕಷ್ಟ ದಿಂದ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ, ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಶುಂಠನಾಗುವ ಹಾಗೆ ನಾನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಇವನನ್ನು! ಎಲ್ಲಾ ನಾವು ಬೆಳೆಸುವ ದರಲ್ಲಿದೆ” ಎಂದಳು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರನು ಮರು ದಿನವೇ ತನ್ನ ಬಿಡಾರವನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ, ಸುಭದ್ರೆ ಯನ್ನೂ ಮಗನನ್ನೂ ತನ್ನ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ವಿರ್ಬಾಡು ಮಾಡತೊಡಗಿದನು. “ಇದೇನೊಂದ್ರೆ? ಭಕ್ಕನೆ ಏನಾಯಿತು? ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಹುಚ್ಚು

ಹಿಡಿಯಿತೇ?” ಎಂದು ಸುಭದ್ರೆ ಕೇಳಿದಳು. “ಇಲ್ಲ, ಹಿಡಿದ ಹುಚ್ಚು ಬಿಟ್ಟುಹೋಯಿತು ಸುಭದ್ರಾ, ನೀನು ತುಂಬ ಸ್ವಾರ್ಥಬುದ್ಧಿಯವಳು ನಿನ್ನ ಮಗವೂ, ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶುಂಠನಾಗಬಾರದು ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಅದ ಶುಂಠನಾದರೆ ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆದೆನಿಸುತ್ತೆ ಅಂಥಾ ಶುಂಠನಾಗಿರಲು ನಾನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ.” ಎಂದನು.

ಮುಂಚಿನ ದಿನ ನೆರೆಮನೆಯವಳೊಂದಿಗೆ ತಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಸುಭದ್ರೆಗೆ ನೆನಪಾಗಿ, ಅವಳ ನಾಲಗೆಯೇ ಬಿಡ್ಡುಹೋಯಿತು.

“ನೋಡು ಸುಭದ್ರಾ, ನೀನು ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಸುವಿಯೋ, ನನ್ನ ಅವ್ವ ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡಾ ಅಷ್ಟೇ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಿ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೋ ಅಶ್ಲೀಲನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ನನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲವೇನೇ? ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ಮಗನೂ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದಷ್ಟೆ?” ಎಂದನು.

ಸುಭದ್ರೆಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಾಯಿತು ಆ ಮೇಲೆ ಅವಳು ಅತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ತಕರಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸೊಗಸಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮನೆ ತುಂಬಿದ ಸೊಸೆಯಾಗಿದ್ದಳು.

ರಾಕ್ಷಸನ ಭಯ

ಹೆರರಿಗೆ ಹಿತಮಾಡುವದನ್ನೇ ಧೈಯವನ್ನಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಿನ್ನಪ್ಪನು, ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿಯಾದ ನಾಯಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ, ಬೊಡ್ಡಮೊಂಡು ಗುಡ್ಡದ ಸವಿಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆ ಗುಡ್ಡದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತುಸು ದೂರ ಕಾಂಚನವುರವೆಂಬ ಸಣ್ಣದೊಂಕು ಊರಿತ್ತು. ಚಿನ್ನಪ್ಪನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಕೈಕಾಲ ತೊಳೆದು ಕೊಂಡು ದಾಹಶಾಂತಿ ಮಾಡಿ, ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿದ್ದೊಂಕು ಗುಹೆಯ ಹತ್ತಿರ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆ ಕುಳಿತನು.

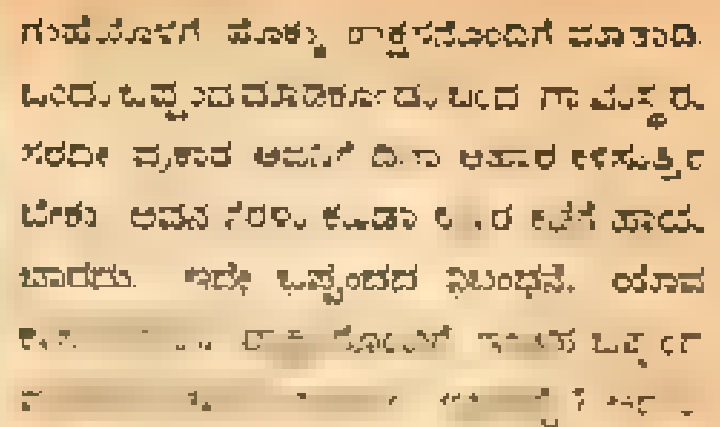
ಈಗ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಕತ್ತೆಯನ್ನೂ, ಮೇಕೆಯನ್ನೂ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಆ ಗುಹೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬಂದನು. ಕತ್ತೆಯು ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಅನ್ನದ ಬೀಲಗಳೂ ಬೇಯಿಸಿದ ಕೋಳಿಗಳೂ ಇದ್ದುವು. ಗುಹೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಮೇಕೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಕತ್ತೆಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಎರಡನ್ನೂ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ದೂಡಿ, ತಾನು ಹೊರಬರಿಯಲ್ಲೇ ನಿಂತನು. ಮೇಕೆ ತಟಿವಟಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಚುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡುಹೋಯಿತು. ಚಿನ್ನಪ್ಪನು ಆ ಮನುಷ್ಯನೊಂದಿಗೆ, "ಗುಹೆಯೊಳಗೆ

ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಹಾರ ವದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆ ಎಕೆ? ನೀನು ಹೊರಗೆ ಇರುವೆಯಲ್ಲಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಆ ಮನುಷ್ಯ ಚಿನ್ನಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀನು ಹೊಳಬ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ನಿನಗೆ ಅಶ್ವರ್ಯವಾದರೂ ನಮಗೆ ಇದು ಮಾಮೂಲು ಕಥೆ. ಈ ಊರಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಪೀಡೆ ಬಿಡೋದರಲ್ಲಿ ಬಂತು? ಅನುಭವಿಸ ಬೇಕಾದ್ದೇ" ಎಂದನು.

"ನಾನು ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಪೀಡೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದವನೇ. ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಪೀಡೆ ಎನೆಂಬು ಹೇಳಿದರೆ, ಬಿಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೋ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳು ನೋಡುಪಾ" ಎಂದ ಚಿನ್ನಪ್ಪ.

ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನಗೆ ಬಂದಿತು. "ಇದೇನೋ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವ ಪೀಡೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಮಂತ್ರದ ಹೋತಯ್ಯ ಎಂದೋ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಂಥವನನ್ನೇ ಕಬಳಿಸಿದ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನೀನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೇ? ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಒಂದೇ ಹಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸುಂಗಿಯಾನು ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ರಾಕ್ಷಸ

1. ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಅರ್ಥದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು
 2. ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಅರ್ಥದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು
 3. ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಅರ್ಥದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು
 4. ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಅರ್ಥದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು
 5. ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಅರ್ಥದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು
 6. ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಅರ್ಥದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು
 7. ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಅರ್ಥದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು
 8. ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಅರ್ಥದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು
 9. ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಅರ್ಥದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು
 10. ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಅರ್ಥದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು

ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆ. ಇವರಿಗಾಗಿ ನಿವೇಶನ ದಿನಾ ಸದರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಹಾರ ಕಳುಹಿಸುವುದರಿಂದ ನಿಮೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬುದ್ಧಿ ಮಾಂದ್ಯ ವನ್ನೇ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಚಿನ್ನವ್ವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಯುವಕನಿಗೆ ಏನೋ ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯ ಬಂತು. ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಧೈರ್ಯ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಚಿನ್ನವ್ವನು "ತಾನು ಹೇಳಿದ ಮೇರೆ ಈ ಸಂಗತಿ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಂದುಸಾರಿ ಮನುಷ್ಯ ಮಾಂಸದ ರ.ಚಿ ನೋಡಿದ ರಾಕ್ಷಸನಾಗಲಿ. ಕಾಡುವುಗುವಾಗಲಿ ಕೋಳಿ ಕುರಿಗಳಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಸುಮ್ಮನಿಡುವಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಗುಹೆಯೊಳಗಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರು ಗುಹೆಯಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಏನೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಜತೆ ಬನ್ನಿರಿ. ಗುಹೆಯ ಬಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಒಳಗಿನ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಬರಲಿಗಳನ್ನೂ ಗುಹೆಯ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಬೇರೂ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸರಿ. ಒಳಗಿರುವ ರಾಕ್ಷಸ ರ್ಷಿ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗಿಂತ ಮೋಹ ಮಾಡಿದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಬೇಹುಬಿದ್ದಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡೋಣ" ಎಂದನು.

ಚಿನ್ನವ್ವ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾದರು ಗುಡ್ಡದ ಗುಹೆಯ

ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಒಳಗಿನ ಕೊಂಪೆ ರೆಂಬೆ ದರಲೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದರು.

ಒಳಗಿರುವವರಿಗೆ ಹೊಗೆಯಿಂದಲೂ ಉಷ್ಣ ದಿಂದಲೂ ಉಸಿರಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ, ಉರಿ ಯುವ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ದೂರುತ್ತಾ ಒಡಬಡನೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಬಿದ್ದರು. ಯಾವುದೋ ಹೊಸ ಒಗೆಯ ರಾಕ್ಷಸರು ಬರುತ್ತಾರೆಯೆ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಹೊತಯ್ಯನನ್ನೂ, ಅವನ ಕಿರಿಯ ಜನರನ್ನೂ, ಹೆಂಗಸರನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಸ್ತಬ್ಧರಾದರು.

"ನೋಡಿದಿರಾ! ಇವರೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರೇ. ಯಾವಾಗಲೋ ಒಟ್ಟು ರಾಕ್ಷಸ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದನೆಂಬ ಕಥೆಯನ್ನು ಆಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಇವರು ಊರ ಜನರನ್ನೂ ಈ ವಿಧವಾಗಿ ದೋಚುತ್ತ ಸುಖವಾಗಿ ಹೊಚ್ಚಿ ತುಂಬುವ ಉಪಾಯ ಮಾಡಿ ಧಾರೆ." ಎಂದ ಚಿನ್ನವ್ವ.

ಹೋತಯ್ಯನಿಗೂ ಅವನ ಅನುಚರರಿಗೂ ಇನ್ನು ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಂಪಿ ತೋರಿಸಿ ಕೊಂಡಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಗಳೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋದುದುಹೊದರು.

ಆ ಮೇರೆ ಚಿನ್ನವ್ವನು ಊರವರಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಊರಿಗೆ ಹೋದನು.

ವೈತ್ಯಾಸ

ಬಿಜಯನಗರದ ಪಾಪಾಮಣಿ, ತಿಮ್ಮರಸನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಇಬ್ಬರು ಕಿವಿಗಳು ಕಿವಿ ಕೊಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು ಇಬ್ಬರೂ ವಿತ್ಯಾಸ ಪಾತ್ರರಾದವರು.

ತಿಮ್ಮರಸನು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ರತಿ ವರಾಘಾ ಇಬ್ಬತ್ತು ವರಾಘನ್ನು ಕೂಲಕದಲ್ಲೆ ಹೆಚ್ಚಿದುತ್ತಿರಲು ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾರಾವ್ಯಾಘಾ ಇರದೆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಕಿವಿಗೊಳಿಸಿದರು.

ಒಂದು ವರ್ಷ ತಿಮ್ಮರಸನು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮದಕೆ ಕ್ರಮದಂತೆ ಇಬ್ಬತ್ತು ವರಾಘನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿದ ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷ ಕೂಲವತ್ತು ವರಾಘ ಹೆಚ್ಚಿದ ಕೊಟ್ಟನು.

ಮೊದಲನೆಯವನು ಏನೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೂ, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೂಲಕ ಕಡೆದ ಎರಡನೆಯವನು ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದನು ತಿಮ್ಮರಸನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ನನಗೆ ಕರೋಪಕಾರ ಒದ್ದಿದೆಯೆ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದೆ" ಎಂದ ತಿಮ್ಮರಸನು.

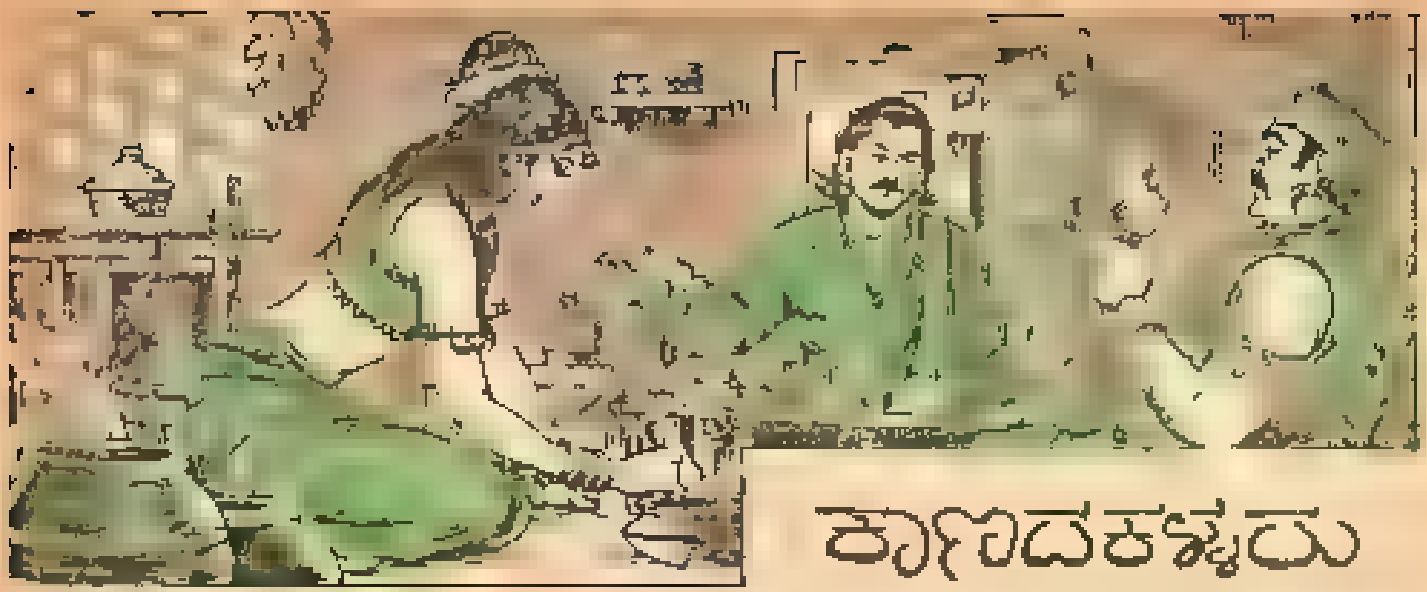
"ಅದು ತಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಸೀತಾ.

"ಒಬ್ಬ ರೂಪ, ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತನ ಕೂಲಕ ಒಂದೇ ಹೊಸಗಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕೂಲಕ ಬೇಡು. ಅದು ಭೇದ ಕೂಲವತ್ತು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವನು ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಒಂದಾಗಿ ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಕೂಲ ಕೂಲ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಒಬ್ಬ ಕೂಲಕ ಕೊಟ್ಟೆ. ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೂಲಕ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ" ಎಂದ ತಿಮ್ಮರಸನು.

"ಹೌದು ನಿನ್ನ ಇದು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಅಕ್ಕಮೂರಿನಿ.

"ಆ ಭಕ್ತನ ನಾನೇ!" ಎಂದ ತಿಮ್ಮರಸನು.

ಪೂಜಾರಿಗಳು

ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ದೇಶದ ಪಶ್ಚಿಮ ಪ್ರಾಂತದ ಮೇಲೆ ಅತಿವೃಷ್ಟಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಭಾರೀ ನೆರೆ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನೇ ಮುಳುಗಿದುವು. ತುಂಬ ಜನನಷ್ಟವೂ ಆಯಿತು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಆ ದೇಶದ ರಾಜನು ಜೀವಣ್ಣ ಎಂಬವನ ಮೂಲಕ ತುಂಬಾ ಧನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನೆರೆಪೀಡಿತ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಜೀವಣ್ಣ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಪ್ರದೇಶವು ಒದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಂಗ ಎಂಬವನು ಜೀವಣ್ಣನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದನು.

ಈ ಸಿದ್ಧಿಂಗನೆಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳ. ಕಳ್ಳತನವೇ ಅವನ ವೃತ್ತಿ. ಹಿಂದೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ಕೆಲವು ವರ್ಷ ಕಾರಾಗೃಹವಾಸವೆ ಬಿಟ್ಟ ಅನುಭವಿಸ್ತಾನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೀವಣ್ಣ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿದ್ಧಿಂಗನಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು.

ಆದುದರಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಂಗ ಜೀವಣ್ಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಕೈಮುಗಿದು, ಅದಿನ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಒರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಜೀವಣ್ಣ ಒಪ್ಪಿ

ಕೊಂಡು ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ನಿಜವಾದ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲೆ ಸಿದ್ಧಿಂಗನ ಮನೆ ಇದ್ದಿತು. ಅದೊಂದು ಕುಗ್ರಾಮವಾದರೂ ಸಿದ್ಧಿಂಗ ಜೀವಣ್ಣನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟನು. ತಾನು ಕಳ್ಳನಾದರೂ ಸಲೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪುಪಡದಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡವನೇಬ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಅವನಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಜೀವಣ್ಣ ಮೆಚ್ಚಿದ.

ಸಿದ್ಧಿಂಗನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಜೀವಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಘವಾಯಕವಾದ ಆಲೋಚನೆ ಒದಿತು. ಸಿದ್ಧಿಂಗನು ತಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ರಾಜ ಧನವನ್ನೂ ತನ್ನದಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಸಿದ್ಧಿಂಗನಿಗೆ ಚುಕ್ಕೆ ಎಂಬ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಜೀವಣ್ಣನಿಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಬಡಿಸಿದವಳು ಅದೇ ಆದಳೆ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡು ಜೀವಣ್ಣನನ್ನು ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಂಗನಿಗೆ ಹೇಳಿ, "ಸಿದ್ಧಿಂಗಾ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಂತ ಆಲೋಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ನೀನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೆಗದಲ್ಲಿ

కా. ౩. ౩. "మేరకం దుర్యోధనం మౌనం ముచి
 తాతత్త్వం, శుభం శుభం శుభం శుభం. ధర్మ
 కళం దుర్యోధనం ముచి తాతత్త్వం శుభం శుభం
 ననగం తాతత్త్వం ముచి తాతత్త్వం" అందానా.

[illegible]

తానకు నూరదశ భుజములు కలవాడు. అప్పుడు
 నన్ను పిలిచి వచ్చియుండు ఆ కవియార్థుని నన్నుగ
 పంపించుటకు వచ్చిపోయిన నాకు నన్ను
 ముందుగా వచ్చి నన్ను పిలిచినట్లు అది తానె
 భుజములు నూరదశ భుజములు కలవాడు. అప్పుడు

[illegible]

ಇದೇ ಮಧ್ಯೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬಹಳ ಸುಖವಾಗಿ
ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡಮನೆಯವರು ಭಾರವಾಗಿರದೆ
ಸುಖವಾಗುವುದು. ಮಧ್ಯೆಗೆರೆ ಮನೆಯವರು
ಮನೆಯವರಾಗುವ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಇವರು
ರನ್ನೆ ಅಂತಹ ತನ್ನವರು ನೋಡಲು ಬಂದ ಬಟ್ಟೆ
ಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೂಲಕ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟು
ಬಿಟ್ಟು. ಅಂತಹ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಈ
ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು.

ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ವಿರ್ಹಾಸು ಮಾಡುತ್ತ
ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದನು.

ಅವನು ಹಾಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಡಿಗಿ ಸವಿದು
ಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಅವನವರಲ್ಲಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಸ್ಫೋಗ
ಬಂದುನಿಂತನು. "ನಿನಯ್ಯಾ ಜೀವಣ್ಣಾ! ನನಗೆ
ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದ್ರೋಹ ಮಾಡುವೆಯಾ? ನನ್ನ
ಮಗಳನ್ನು ನೌಕರರಿಂದ ದೂಡಿಸುವಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವೇ
ನಿನಗೆ? ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿ ಮಾಡದೆ ಬಿಡುವನು
ಕೊಡೆಯಾ ಈ ಸ್ಫೋಗ?" ಎಂದು ಗುಡುಗಿದ
ಕಳ್ಳ ಸ್ಫೋಗ.

ಜೀವಣ್ಣಾ ಗಾಬರಿಬಿದ್ದು, ಕೂಡಲೇ ಧೂರ್ತ ತನ
ರಿಂದ ಸಮಾಚರಿಸಿಕೊಂಡು "ತಪ್ಪು ತಿಳಿಯಬೇಡವ್ವಾ
ಈ ಮದುವೆ ಪ್ರಯತ್ನವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು
ಮದುವೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೇ ಆದಿರಲಿ. ಈಗ ನೀನು ಹೇಗೆ
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಈ ಮುದುಕನ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು
ಬಂದೆ" ಎಂದು ಸ್ಫೋಗ ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ
ಮುದುಕನನ್ನು ತೋರಿಸಿ, "ನಾನು ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನು
ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಭಾಗದ ಹಣ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು
ಬಿಡು. ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

"ಅದೇನು ಒಪ್ಪಂದ- ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರೂಳಿಗೆ?"
ಎಂದು ಮುದುಕನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ

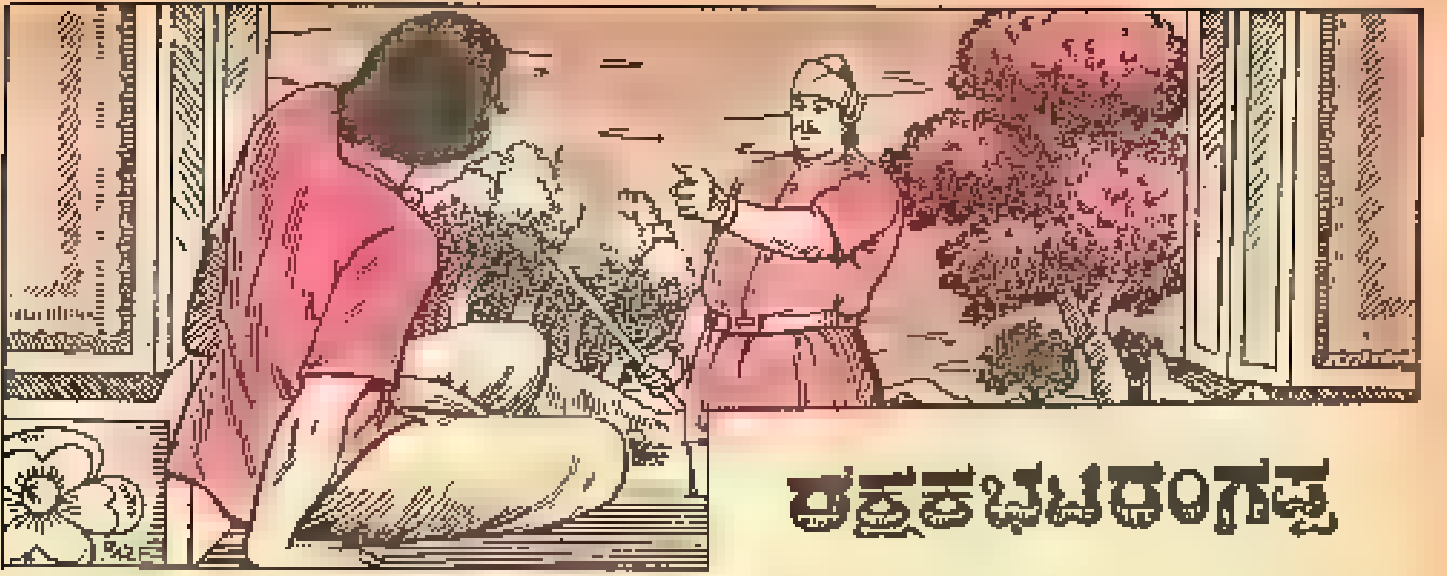
ಜೀವಣ್ಣನು ತನ್ನ ಒಪ್ಪಂದದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ,
"ನಾನು ಚುಕ್ಕೆಯನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆ.
ಅವಳ ಮೇಲೆ ತೊರಿಸಿದ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸಿ
ಬಿಡಿ. ಅದಾವುದೋ ವಿಷಗಳಿಗೆ" ಎಂದನು

ಕೂಡಲೇ ಮುದುಕನು ಜೀವಣ್ಣನ ಕೈಗಳಿಗೆ
ಸೇವೆ ತೊರಿಸಿ, ತನ್ನ ವೇಷವನ್ನು ತೆಗೆದು ಸ್ವಲ್ಪಂತ
ಮಹಾರಾಜನಾಗಿ ನಿಂತನು.

ಜೀವಣ್ಣನು ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾದನು. ಅವನ
ಪಾಲಿಗೆಯ ವಸೆ ಅರಸನೇ ಆರಿತು ಸುಖರಾಜನು
ಹೀಗಿಂದನು

"ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳನಾದ ಸ್ಫೋಗನು ತನ್ನ ಅಪ್ಪು
ಸಂಬಳವಾಗಿ ಸ್ಥಿತಿಬಿಡುವವನು ಕೋಡಿ ನನಗೆ
ಅನುಮಾನವಾಯಿತು ಆದಿರಲಿ. ನಾತ್ರವೂ
ಇರಬಹುದೇವ ಸುರಾಸುತ್ತು ಆದಿರಲಿ. ಸ್ಫೋಗನಿಗೆ
ಗಡ್ಡಿನ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ, ಅವನು ನಡೆದ ಸತ್ಯ
ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಅವನು ಹೇಳಿದದ್ದೂ
ನಿಜವೆಂದು ನಿನ್ನ ಬಂಜೆಯೇವಲೇ ಹೇಳಿದೆಯಷ್ಟೆ?
ಸ್ಫೋಗನು ಕಳ್ಳರಿಗಿಂತಲೂ ನಿಷ್ಕಂಧ ಕೂಡಿದ
ಕಳ್ಳರು ಅವಾಯಕಾರಿಗಳು. ನಿಷ್ಕಂಠವರನ್ನು ಕಿತ್ತು
ಬಿಸುಟ ಹೊರತು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕಾರಾ
ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಬೀಳು." ಜೀವಣ್ಣ ಎನೂ ಹೇಳದೆ ಕೀವಲ
ನಡೆ ಬೊಂಬೆಯಂತಾದನು.

ರತ್ನಪಟರಂಗವು

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ರಂಗಪ್ಪವೆಂಬವನು ರಕ್ಷಕ ಭಟನಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಮೊದಲ ಮೊದಲು ಚುರಾಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಬರ ಬರುತ್ತ ಶರೀರವು ತುಂಬ ದಪ್ಪವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಚುರುಕುತನ ಮುರುಟಿತು.

ಅವನ ಕೆಲಸ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗಮ್ಯ ತಿರುಗುವುದು. ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವನೇ ಹೊರತು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಲಾಭವತೆ ಈಗ ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ.

“ರಂಗಪ್ಪಾ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನೀನು ಯಾವ ಬಗೆಯ ತಪ್ಪುಗಾರನನ್ನು ಹಿಡಿದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ?” ಎಂದು ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿ ಕೇಳಿದರೆ, “ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ರೇನೇ ತಪ್ಪುಗಾರರಿಗೆ ಕರುಳು ನಡುಗುತ್ತೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈಗ ಅವರಾಧಿಗಳು ಕಡಮೆ ಯಾಗಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಎದೆಯುಬ್ಬಿಸಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು.

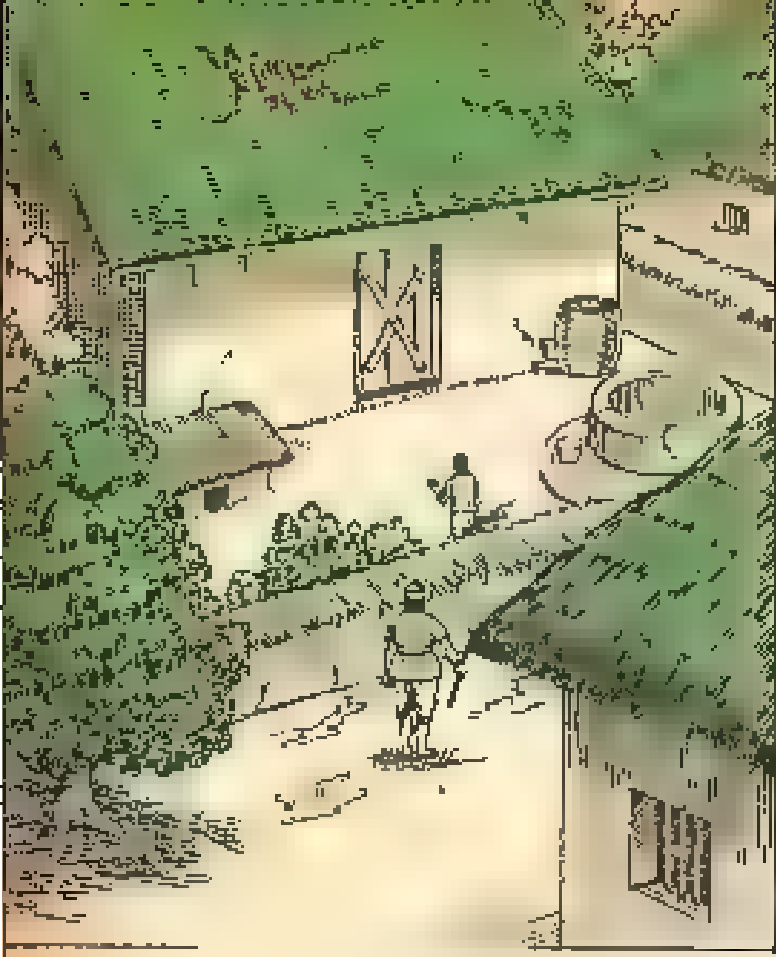
ಆದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಫಿರ್ಯಾದಿಗಳು ಬರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದುವು ರಂಗಪ್ಪ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಯಿಂದ ಬೈಗುಳು ತಿನ್ನುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಹೇಗಾದರೂ ಒಬ್ಬ

ತಪ್ಪುಗಾರನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮೇಲಧಿಕಾರಿಯ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ರಂಗಪ್ಪ ಆಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದರಿಂದ ರಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾದ ಲಾಭವೂ ಇದೆ. ಅವನು ಬರಲಿರುವ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬದ ಇಮೆಯಕ್ಕೆ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಚಂದ್ರಹಾರ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡಿ ಸಿಟ್ಟಿದ್ದನು.

ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳನೋ ಸುಳ್ಳನೋ ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿದನೇವರೆ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಚಂದ್ರಹಾರ ತಯಾರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ತಲೆಯೊಳಗೆ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ದಂಡವನ್ನಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರಂಗಪ್ಪ ಗಮ್ಯ ತಿರುಗುತ್ತ. ಶಿವಾಲಯದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದನು. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಾಲಯದ ಜಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವನೋ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಚಲಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. “ಯಾವನೋ ಅದು?” ಎಂದು ರಂಗಪ್ಪ ಗದರಿಸಿ ಕೇಳಿದನು.

ಕನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳುವವನು ನಿಜಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳನೇ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ ರಂಗಪ್ಪನಿಗೆ.

ಹದಿನೇಳು ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಭಯ ಪಡುತ್ತ ರಂಗಪ್ಪನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ. ರಂಗಪ್ಪ ಅವನ ಹಂಗುತ್ತಿಟ್ಟು ಹಿಡಿದು. "ಯಾರೋ ನೀನು? ಕಳ್ಳನ ಹಾಗಿದ್ದೀಯಾ?" ಎಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿಡ್ದ ಕೊಲನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿದನು.

"ನಾನು ಕಳ್ಳನಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲೇ! ಅಪ್ಪ ಕೊಂದು ಹಾಕಾರೇ ಅಂತ ಹೆಗರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅಡಗಿದ್ದೇನೆ." ಎಂದ ಹುಡುಗ ಹೆದರುತ್ತಲೇ.

"ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಕೊಲ್ಲಾನಾ? ಯಾಕೋ ಕೊಲ್ಲಾನೇ? ನೀನೇನ್ನಾದಿದಿ?" ಎಂದು ರಂಗಪ್ಪ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

"ಅದೇನೋ ನನಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಲೆ ಮಾಡ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ. ಈಗ ಅವು ನನ್ನ ಸೋಡಿ 'ನಿನ್ನಪ್ಪ ನಿನ್ನನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನೂ ಕೊಂಧಾಕಾರಿ.

ಎತ್ತಾವರೂ ಓಡಪ್ಪ' ಎಂದಳು ಅಪ್ಪ ಕೋಣೆ ಮೊಳಗೆ ಕತ್ತಿ ಮುಸಿತು ಇದ್ದು. ನಾನು ಶಬ್ದ ಮಾಡದೆ ಹಿಡಿ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡೆ" ಎಂದ ಹುಡುಗ.

ರಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಶನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದ ಜ್ಞಾನವೇ ಬಂತು ಒಟ್ಟು ಕೊಲೆಗಾರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹಣ ಬೀಳುವುದರೊಳಗೇ ತಾನು ಹೋಗಿ ರಕ್ಷಿಸಬಿಟ್ಟರ ಜತೆಗೆ ಪುಣ್ಯವೂ ಬರುತ್ತದೆ.

ರಂಗಪ್ಪ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇರಿ. ಅವ ನನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟನು. ಕಳ್ಳನನ್ನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವಾಗ ಹಿಡಿಯಬೇಕು, ಹಂತಕನನ್ನು ಹತ್ಯವಾಗುವವೊಂದಲೇ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಅದೇ ರಕ್ಷಕಭಟರ ಜಾಣ ತನ

"ನಾವು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಬೇಕು" ಎಂದ ರಂಗಪ್ಪ. ಹುಡುಗ ಮನೆ ಹಿಂದಿನ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಚುಗನೆ ಹಾರಿ ಆಡೆಗೆ ಧುಮುಕಿದನು. ರಂಗಪ್ಪ ಒಂದು ಕಪ್ಪದಿಂದ ಆ ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಳೆಯಿಂದ ನೆನೆದ ಆ ಹಳೆಯ ಮಗ್ಗಿನ ಗೋಡೆಗೆ ಅವನ ಭಾರವನ್ನು ತಾಳಲಾಗದೆ. ಅಪ್ಪ ಗಲಕ್ಕೆ ಒಡೆದುಬಿತ್ತು. ರಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಸೊಂಟ ಮುರಿ ದಂತಾಗಿ, ಹೇಗೋ ಅವಸರವಸರದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಎದ್ದ.

ಮನೆಯೊಳಗೆ ಏನೋ ಕಿಟ್ಟಿ ಶಬ್ದ. "ಕೊಲ್ಲ ಬೇಡಿ ಕೊಲ್ಲಬೇಡಿ!" ಎಂಬ ಕೂಗು. ಕೊಲೆಗಾರ ನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಿರುವ ಉತ್ತಾಹದಲ್ಲಿ ರಂಗಪ್ಪ ಹಾರಿ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ದೂರಿದನು. ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಒಳಗಿಂದ ತಾಳ ಹಾಕಿದ್ದಿತು. ರಂಗಪ್ಪ ಬಲವಾಗಿ ಒದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಹಳೆಯ ಬಾಗಿಲು ಜಟಪಟನೆ ಒಡೆದು ಒಳಬದಿಗೆ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು

ಅತ್ಯಾತುರದಿಂದ ಒಳಗೆ ಮಗ್ಗಿದ ರಂಗಪ್ಪ ಅಲ್ಲಿಯ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿ ಸ್ತಂಭಾಭೂತನಾದ. ಹುಡುಗನ

ತಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಮೊರೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ತಂದೆ ಒಂದು ಕೋಲಿನಿಂದ ಇಲಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹುಡುಗನ ತಂದೆ, ಇಲಿಯನ್ನು ಕೊಂದಕೋಸ್ಕರ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿ ರಂಗಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಿ. "ರಕ್ತಕುಳಟ ನಾಡವನು ಇಂಥಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ರೇನು ? ಹೊರ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದರೆ ನಾವು ತೆರೆಯುವ ದಿಲ್ಲವೇ ? ಬಾಗಿಲು ಒಡೆದು ಒಳಗೆ ಬಂದೆಯಲ್ಲಾ ? ಏಕೆ ?" ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

"ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬರಬೇಕೆಂಬುದೆಲ್ಲಾ ನನಗಿಲ್ಲ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ಹುಂ. ಒಳ್ಳೆ ನಾಗು !" ಎಂದ ರಂಗಪ್ಪ.

ಹುಡುಗನ ತಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಕೋಪದಿಂದ. "ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಮಾತಾಡು ! ನಾನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆಯೇ ? ಹುಟ್ಟು ಹಿಡಿಯಿತೇನು ? ಬೆಳಗಾಗಲಿ, ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಮೇಲಧಿ ಕಾರಿಗಳ ಹತ್ರ ಫರ್ಯಾದಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ರಂಗಪ್ಪ ಅಪ್ರತಿಭಾಾಗಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದನು. ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಎನಂದರೆ, ಆ ಹುಡುಗ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರಿಗೆ ಒಹಳ ಕುಲ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲದೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೊಂಡಾಟದ ಮಗ. ಅದು ದೂರದ ಮಂದಮತಿಯಾಗಿಯೇ ಬಿಡು. ತಂದೆಯ ಕುಲವೃತ್ತಿ ಕ್ಷೌರ ಮಾಡುವುದಾದುದರಿಂದ, ಮಗ ನಿಗೂ ಅದನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಕರಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಬರಲಾರದೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಬೇಸತ್ತು ತಂದೆ ಕೆಲಸ ಹೇಳುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಮನೆಯ ಗೋಡೆ ಮಾಡುಗಳೆಲ್ಲ ತುಂಬ ಅಸಹ್ಯ ವಾಗಿವೆ. ಹಟ್ಟಿದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸುಣ್ಣ ಹೊಡೆಸ ಬೇಕು ಹೊಸ ಒಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಗನ ತಂದೆ ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ, ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಬಗೆದನು.

ಅಂದುಕೊಂಡ ಪ್ರಕಾರ ಸಂತೆ ಹೋಗಲಾಗ ದಂತೆ ಶರೀರದ ಆರೋಗ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಟ್ಟಿಹೋಗಿತು, ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗನು ತೀರಾ ಅಪ್ರಯೋಜಕನಲ್ಲ ವೆಂದೂ, ಅವನನ್ನು ಸಂತೆಗೆ ಕಳಿಸಿ ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಮಾರಿಸುತ್ತೇನೆಂದೂ ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳಿದಳು.

"ಅವನು ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ ಬರಲಿಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರೆ ಅವನಿಗೂ ನಿನಗೂ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿ ಮೂಡದೆ ಬಿಡಲಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಂದೆ ಮಗನ ಹತ್ತಿರ, "ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆಯ ಬೆಲೆ ನೂರಿಪ್ಪತ್ತೆಂದು ರೂಪಾಯಿ ಅಂತ ಹೇಳು ಕಡೆಗೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಗಾದರೂ ಮಾರಿಬಿಡು ಅಷ್ಟು ಬಾರದೆಹೋದರೆ ಮಾರುವ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಬಂದುಬಿಡು." ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದನು.

ಹುಡುಗ ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಸುಕೆಗೆ ಹೋದ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೂ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೆ ನೋಡಿ, ಮಗನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ.

"ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾರಿದೆಯೋ?" ಎಂದು ತಾಯಿ ಕೇಳಿದಳು.

"ಮಾರಲಿಲ್ಲವ್ವು. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ." ಎಂದ ಮಗ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಎಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲಿದೆ?" ಎಂದು ತಾಯಿ ದೂರದವರೆಗೆ ಕಣ್ಣೋಡಿಸಿದಳು.

"ಮಾರದಿದ್ದರೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದುಬಿಡು ಅಂತ ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದರಲ್ಲ! ಎಮ್ಮೇನ ಮನೆಗೆ ತಾ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಲಿಲ್ಲ" ಅಂದ ಮಗ.

ತಾಯಿ ಮಗನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಹಣೆ ಚಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅಳುತ್ತಾ, "ಎಂಥಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಿಯಲ್ಲವ್ವಾ! ನಿನ್ನವ್ವ ನಿನ್ನನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನೂ ಕೊಂಠಾಕ್ಕಾರಲ್ಲಾ! ಎತ್ತಾಡರೂ ಓಡಿಬಿಡು!" ಎಂದಳು.

ಹುಡುಗ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದ. ಅಗ ಅವನ ಅಪ್ಪ ಮರುದಿನದ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಕತ್ತಿ ಮಸೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದ. ಕೊಡಲೇ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಿ ತಿವಾ ಲಯದಲ್ಲಿ ರಂಗಪ್ಪನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದ.

"ನನ್ನ ಹುಟ್ಟು ಮಗನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ. ಸರಿ ಥಾಗಿದ್ದ ಬಾಗಿಲನ್ನೂ ಗೋಡೆಯನ್ನೂ ಓಡೆದು ಹಾಕಿದೆಯಲ್ಲಾ? ಬೆಳಗಾಗಲಿ. ನಿನ್ನ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನೇ ಹೀಗೆ ಹಾಕದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಊರವರ ತಲೆ ಮುಟ್ಟು ವವನಲ್ಲ!" ಎಂದ ಹುಡುಗನ ತಂದೆ.

"ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡಯ್ಯ ನಿನ್ನ ದಮ್ಮಯ್ಯಾ ಅಂತೀನಿ. ನಾನೂ ನಿನ್ನ ಹಾಗೇ ಬಡವನೇ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹೊಡೆಬೇಡ. ನಿನಗೆ ನಷ್ಟಪರಿಹಾರ ವಾಗಿ ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ನಾನೇ ಕೊಡು ತ್ತೇನೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಂಗಪ್ಪ ಅವನನ್ನು ಸಮಾ ಧಾನಪಡಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹೋದ.

ತನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟಕ್ಕಾಗಿ ಹಣೆ ಬಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಈಗಿನ ಹಾಗೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಚಂದ್ರಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ತಂದು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ರಂಗಪ್ಪ. ಇನ್ನು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವ ಹೊಸ ಚಿಂತೆ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಓಡಿಯಿತು ವಾಪ.

ರಂಗಪ್ಪ ಕೊಬ್ಬ ಹಣದಿಂದ ಆ ಮನೆಯವನು ಬಾಗಿಲು ಗೋಡೆ ಸರಿಮಾಡಿಸಿ, ಸುಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ಹೊಡೆದು, ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡನು. ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಅನಾಥವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಎಮ್ಮೆಯೂ ತಾನಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿತ್ತು.

ತಲಬಾತದ ಪಾಠಗಳು

ಹೊರಿದ ಒಂದಾನೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಗೋವಾಲ ನೆಂಬವನು ಜಾನಕಿ ಎಂಬ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರಿಗೆ ಶೇಷನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದ. ಗೋವಾಲನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸೋಮಾರಿತನವಿಲ್ಲದೆ, ಶ್ರಮಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಸಲು ತೆಗೆದು ಕುಟುಂಬವು ಸುಖವಾಗಿರುವಂತೆ ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ನೆರೆ ಮನೆಯ ಗೋವಿಂದನು ಗೋವಾಲನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, "ಗೋವಾಲಾ, ನೀನು ಇಡೀ ದಿನ ಮೈವುಡಿಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವೆಯಷ್ಟೆ? ಇಲ್ಲಿಯ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಪುರಾಣ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಬ್ಬರೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗೋಣ, ಬರುತ್ತೀಯಾ?" ಎಂದನು.

ಅವನು ಗೋವಾಲನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಪಶುಗಳ ಭಾರವನ್ನು ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ಪುರಾಣ ಶ್ರವಣಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಆ ದಿನ ಪುರಾಣದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಕುರಿತು ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಮರುದಿನ ಗೋವಾಲನು ಹೊಲದ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ, ಅಂಗಡಿ ಬೀದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಡಿದು ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಈವರೆಗೂ

ಒಂದು ಗುಟುಕು ಸಹಾ ಕುಡಿಯದಿರುವ ತನ್ನ ಗಂಡ, ಕುಡಿದು ಕೆಂಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಒಂದಾದನ್ನೂ ನೋಡಿ ಹೆಂಡತಿ ಜಾನಕಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ನಿಷ್ಕೂರವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದಳು.

ಗೋವಾಲ ನಗುತ್ತ, "ನೀನೊಬ್ಬಳು ಹುಚ್ಚು! ಪುರಾಣ ಕೇಳುವ ಮೊದಲು ನಾನು ಕೂಡಾ ನಿನ್ನ ಹಾಗೇ ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಗೊತ್ತಾ?" ಎಂದನು.

ಎನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಜಾನಕಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಗೋವಾಲ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗ ಶೇಷನನ್ನು ಕೂಡಾ ಪುರಾಣ ಕೇಳಲು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದ. ಆ ದಿನ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಇಂಪ್ರನು ಸಗರನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋದ ನೆಂಬದನ್ನು ಪುರಾಣಿಕರು ಬಹಳ ರಂಗಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ಆ ಮೇಲೆ ಜಾನಕಿ ತಾನಿಬ್ಬ ಚೆಲ್ಲರೆ ದುಡ್ಡಿನ ಡಬ್ಬಿಗಳು ಪಾಲಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ತನ್ನ ಗಂಡ ಮತ್ತು ಮಗನ ಹೊರತು ಆ ಹಣ

ತೆಗೆಯುವವರು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಗಂಡ ಹೇಳಿಯೇ ತೆಗೆಯುತ್ತಾನೆ. ಮಗನಂತೂ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಹಣಕೆ ಕೂಡಾ ಮೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಅವಳು ಗಂಡನ ಹತ್ತಿರ ಕೇಳಿದಳು.

“ನಾನು ತೆಗೆಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ನೀನೇ ಮರೆತು ಬೇರೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕೋ?” ಎಂದನು.

ಶೀನ ಆ ರಾತ್ರಿ ಬೆಳೂ ಬೇಡದ ಹಾಗೆ ಉಂಡು ಬರಬಳಾ ವಾಂತಿ ಮಾಡಿದ. ಇಡಿಯಡೀ ಕಡಲೆ ಬೇಳೆ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದವು.

“ಏನೋ ಇದು? ಕಡ್ಡೀ ಉಂಡೆ ತಿಂದು ಅಜೀರ್ಣ ತಂದ್ಬೊಂಡಾ? ಉಂಡೆ ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಗೆ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಿತ್ತು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ಜಾನಕಿ.

“ಹಲಗೇ ಮೇಲಿದ್ದ ಡಬ್ಬಿಯಿಂದ ತೆಗೆದನಮ್ಮ” ಎಂದ ಶೀನ. “ಯಾಕೋ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದಿ? ಏನು ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಇದು?” ಎಂದಳು ಶಾಯಿ.

“ಇವ್ರ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿಲ್ಲೇ? ನಾನು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಶೀನ.

ಆ ಮೇಲೆ ಎರಡು ದಿನಗಳು ಕಳೆದುವು ತಂದೆ ಮಗಂದಿರು ಪುರಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಗೋಪಾಲ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸಲು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಶೀನ ಪಾಠ ಕಲಿಯಲೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಗೋಪಾಲ ಬೆಳಗ್ಗಿನಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೆ ದೇವರ ನಾಮ

ಸ್ತರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗಿರಲು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮನೆ ನಡೆಸಲು ಸಾಫ್ಫವಿಲ್ಲವೆಂದು ಜಾನಕಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಗಂಡನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕರಿಸಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಳು.

ಎಂದಿನಂತೆ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ ಗೋಪಾಲನು ದೇವರ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತ ಹೆಂಡತಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವುದನ್ನೇ ಕಾದು ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಒಳಗಿನಿಂದ ಕರೆಬರಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯೂ ಮಗನೂ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಮೋಡಿದರು. ಜಾನಕಿ ಹೊಗಳ ರಾಶಿಯ ಮುಂದೆ ಮಾಲೆ ಕಟ್ಟುತ್ತ ಕುಳಿ ತಿದ್ದಳು. ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಲಕ್ಷಣವೇ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಗೋಪಾಲ ಕೋಪದಿಂದ, “ಈಗ ನಿನ್ನಗೆ ಹೂ ಗಳೇನು ಅವಸರ ಬಂತು? ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವ ಖ್ಲಾನವೇ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಎನಿದು?” ಎಂದ.

ಜಾನಕಿ ನಗುತ್ತ, “ಶಚಿದೇವಿ ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಹೂ ಮಾಲೆ ಮಾಡಿ ಹಾಕುತ್ತ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳಂತೆ. ಅವಳು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದಳೆಂಬ ಕಥೆ ಯಾವ ಪುರಾಣ ದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದಳು. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಗೋಪಾಲನಿಗೂ ಶೀನನಿಗೂ ಪುರಾಣದ ಮಯಕ ಬಿಟ್ಟುಹೋಯಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಅವರು ಎಂದಿನಂತೆ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರು.

ಕೂಸುಕೂಸು

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕುಮುದಿನಿ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿಗಿ ನಡುವೆಯಾಯಿತು ಅವಳು ಅತ್ತೆ ಮನೆಗೆ 'ಗೃಹ ಪ್ರವೇಶ' ಮಾಡಿದ್ದೂ ಆಯಿತು ಅವಳ ಗಂಡನ ಹೆಸರು ಶಚೀಂದ್ರ. ಕುಮುದಿನಿ ತನ್ನ ಅತ್ತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾದುವೆ ಯಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಏನೇನೋ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಒಂದು ದಿನ ತಾನೂ ಅತ್ತೆಯ ಪದರಿನಲ್ಲಿ ಬೀಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೆದರಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಆದರೆ ತೀರಾ ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟುಂ ದಿನ ಅವಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಕುಮುದಿನಿಯ ಅತ್ತೆ ನಗುತ್ತ ಇದ್ದರಾಗಿ ಬಂದು ಒಳಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಆಕೆ ತನ್ನ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆದರೂ ಕುಮುದಿನಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಕೆಲಮಂದಿ ಅತ್ತೆಯರು ಮೊದಲು ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿ ಬಿಸಿಯುತ್ತಾ, ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಅತ್ತೆಯ ಬಣ್ಣ ತೋರಿಸದೆ ಬಿಡಲಾರರೆಂದು ತನ್ನೊಳಗೇ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೆದರಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದಳು. ಶಚೀಂದ್ರನು ಬೆಳ್ಳಗೆ ಎದ್ದು ತಂಗಳನ್ನು ತಿಂದು

ಗದ್ದಗಳ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದನೆಂದರೆ, ಕತ್ತರೆಯಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರೇಮವಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ ಗೌರವಗಳಿದ್ದುವು. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಂದಿ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಮಾಡುವಳೆಂದೂ ಸೊಸೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಭಾರ ತುಂಬಾ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದೂ ತನ್ನೊಳಗೇ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಳಿಸಿ ನೋಡೋಣವೆಂದುಜೊಂಡು. ಊಟ ಮಾಡುತ್ತ, "ಇವತ್ತು ನಿನಗೇನು ಕೇಡು ಬಂತು ? ಅಡಿಗೆ ಪೂರಾ ಕೆಡಿಸಿ ಹಾಕಿದೆ !" ಎಂದ ಕೋಪದಿಂದ.

"ಇವತ್ತು ನಿಮಗೇ ಏನೋ ಆಗಿದೆ. ದಿನಾ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವ ನಿಮ್ಮಮ್ಮನೇ ಇವತ್ತು ಕೂಡಾ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾ" ಎಂದಳು ಕುಮುದಿನಿ

ಶಚೀಂದ್ರನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚಿಪ್ಪುಕನು ಚಿಪ್ಪುಬಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. "ದಿನಾ ಅಮ್ಮನೇ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡೋದಾ ? ನೀನು ?" ಎಂದ

“ಅಂದರೆ ದಿನಾ ಪಾನಾ ತಿಂದು ಕೂತು ಕೊಳ್ಳೋದು ಅಂತ ತಾನೇ ಹೇಳ್ತೀರಿ? ಹುಂ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದ ತುಂಬಿಗ ಅಲ್ಲಿಡುವ ಕೆಲಸ ಕೂಡಾ ಮಾಡಿಲ್ಲ ನಾನು.” ಎಂದಳು ಕುಮುದಿನಿ ಕೋಪದಿಂದ.

ಶಚೀಂದ್ರನಿಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡ ಕೋಪ ಬಂತು. “ಹಾಗಾದರೆ ಕೌರು ಮನೇಲೇ ಹೋಗಿ ಇರಬಾರದೇನು?” ಎಂದವನೇ ಊಟ ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದು ಬಿಟ್ಟು.

ಕುಮುದಿನಿಗೆ ದುಃಖ ಉಕ್ಕುಕ್ಕಿ ಬಂತು. ಗಂಡ ನಿಂದ ಇಂಥಾ ಮಾತು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು? ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೇ ಅವಳು ಹೊರಟಳು. ಸೊಸೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಕೌರಿಗೆ ಹೊರಟ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯದ ಅತ್ತ. “ಪಾಪ, ಸೊಸೆಗೆ ಫಕ್ಕನೆ ತೌರಿನ ನೆನಪಾಯಿತೇನೋ. ಹೋಗಿ ಬರಲಿ” ಎಂದುಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಳು.

ಕುಮುದಿನಿ ತೆರಳುವವನೆಗೆ ತಲಪಿದ ಕೂಡಲೇ ತಾಯಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅಳುತ್ತ. “ನಾನಿನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಾಸಿನ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ.” ಎಂದು ಬಿಕ್ಕಳಿಸಿದಳು.

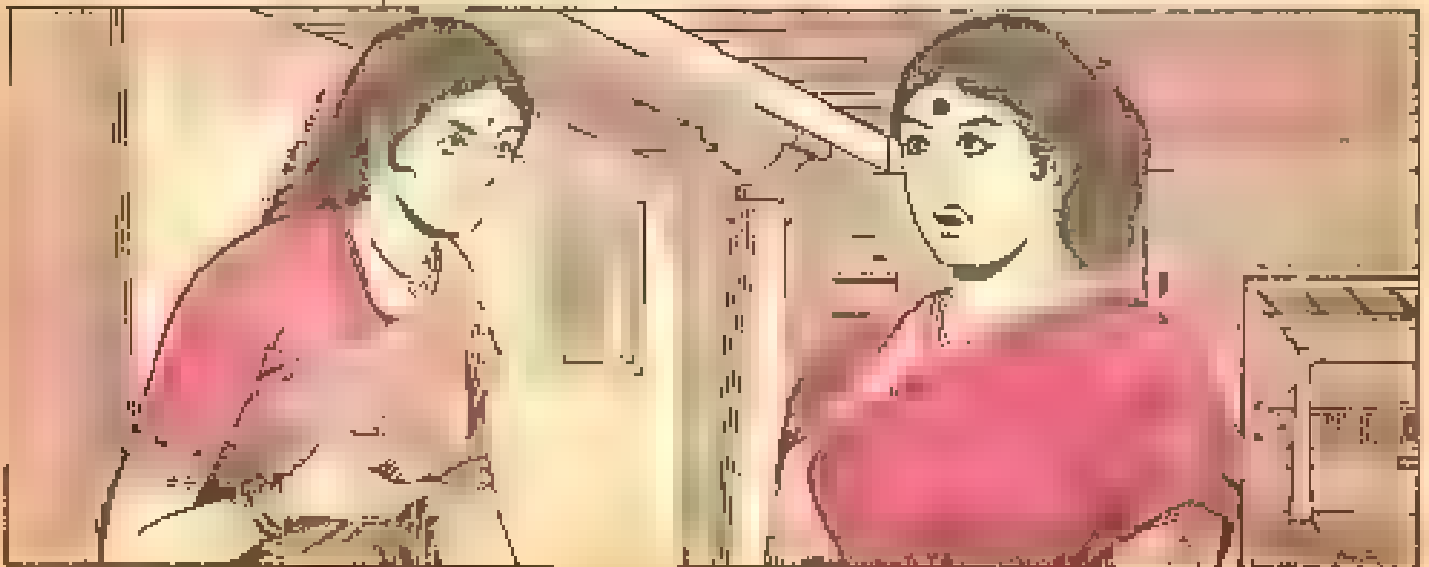
ಏನೋ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರ ಜಗಳವೆಂದುಕೊಂಡು ತಾಯಿ, “ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಮ್ಮ, ಇಲ್ಲೇ ಇರು. ಬೇಗ ದಲ್ಲಿ ಅಳಿಯನಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಬುದ್ಧಿ ಬಾರದೆ ಹೋಗದು” ಎಂದು ಸಮಜಾಯಿಸಿದಳು.

ಕುಮುದಿನಿಗೆ ಮುಖೇಂದ್ರನೇಬ ಅಣ್ಣನಿದ್ದ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಏನೋದಿನಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹುಡುಗಿ. ಮನೆ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಏನೋದಿನಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಕುಮುದಿನಿಗೆ ಸಂತಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. “ಅಡಿಗೆಯವಳಿಗೆ ಏನಾಯಿತಮ್ಮ?” ಎಂದು ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

“ಸೊಸೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅಡಿಗೆಯವಳನ್ನು ಕಳು ಹಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಹುಡುಗಿಯರು ಸವೆದು ಹೋಗುವುದೇನಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಒಲ ಕೂಡು ತ್ತದೆ.” ಎಂದಳು ಕುಮುದಿನಿಯ ತಾಯಿ.

ಬೆಳಗಾವ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಏನೋದಿನಿ ಯನ್ನು ಎಚ್ಚಿಸಿ, ಹಾಗೆ ಮಾಡು. ಹೀಗೆ ಮಾಡು ಎಂದು ಕೆಲಸ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕುಮುದಿನಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಳು. ತನ್ನ ಹಾಗಿನ ಹುಡುಗಿ ಬೀತ ದಾಳಿನಂತೆ ದುಡಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕುಮುದಿನಿ ಕಂಪಿಸಿದಳು.

ಅವಳು ತಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ಏನೋದಿನಿಯ ಪರ ವಾಗಿ ವಾದಿಸತೊಡಗಿದಳು. ತಾಯಿ ತನ್ನ ಅತ್ತಿಗೆ ಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೌರು ಮನೆಯ ಮೆಟ್ಟಲು ಹತ್ತಲಾರೆನೆಂದು ಬೆದರಿಸಿ, ತನ್ನ ಅತ್ತೆಯ ದೊಡ್ಡ ತನವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿಲ್ಲೇ ಮೆಚ್ಚುತ್ತ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು.

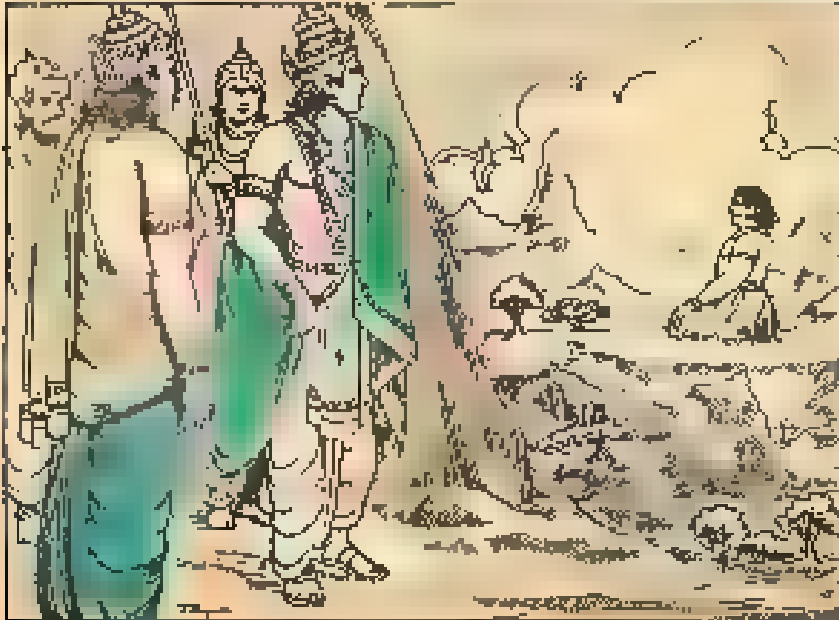

ದಧೀಚಿಯ ತ್ಯಾಗ

ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ಮಗನನ್ನು ಇಂದ್ರನು ಕೊಂದು
ದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲಕರ್ಮಗು
ರಾದವನನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಆ ದುಷ್ಟನೊಡನೆ
ದಿವ್ಯ ವೈಶ್ಣವರೂಪ ಅನುಕರಿಸಿದ್ದು
ಹಾಚ್ಚಿದ.

ಆ ವೈಶ್ಣವರೂಪ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ಕೋರಿಕೆ
ತೀರಿಸುವುದಾಗಿ ಯುತು ಕೊಟ್ಟು, ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು
ಕುರಿತು ನೋಡು ವರ್ಷ ಮಾಹಾ ಕವಚ
ಮಾಡಿದನು.

ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಪಡೆ ಪಡೆದುಬಿಟ್ಟರೆ
ಆ ವನನ್ನು ಬಯಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು
ಕೊಂಡು, ಇಂದ್ರನೊಡನೆ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು
ವೃತ್ತನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಭಗ್ನಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ
ತೊಡಗಿದರು.

ಅವರು ವೃತ್ತನೆ ವಿಶಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು
ಅಪ್ಪರೂಪಿಯರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು, ಅಪ್ಪರೂಪ
ಯರು ಶಾಡುತ್ವ ನಾಟ್ಯವಾದಿ ಅಡಿ ದಣದರೇ
ತೊರಕು ವೃತ್ತನು ಅವರೊಡನೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿಯೂ
ನೋಡಲಿಲ್ಲ.

ಕಡೆಗೆ ವೃತ್ತನ ಮುಂದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ
ನಿಜವರವೇಕೆಂದು ತಿಳಿದನು. ತಾನು ಹಗೆ
ಅಪ್ಪರೂಪ, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗಲಿಕೆ, ಕಟ್ಟಿಗೆ
ಯಿಂದಲೂ ಲೋಹಗಲಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಮಾಡಿದ
ಅಪರಾಧಗಳಿಗಾಗಿ, ಬೆಂಜಿಯೂಗರೊ
ಬ್ಬರೊಡನೆ ವರವನ್ನು ಕೇಳಿದ ವೃತ್ತ.

ಬ್ರಾಹ್ಮನಿಂದ ತನಗೇನೂ ಪರವನ್ನು ಪಡೆದ
ವೃತ್ತಾಸುರನು ತನ್ನ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೊಂದಿಗೆ
ಹೋಗಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ತೋರು
ವುದು. ಮತ್ತು ಕೊಂಬಿನಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡ
ನಡೆವುದು.

ದೇವತೆಗಳು ವೃತ್ರನನ್ನು ಏನು ಮಾಡಲು
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದರೂ ದೇವತೆಗಳೊಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ
ವೃತ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿ, ಓಡಿದಾಗ
ತೊಡಗಿದರು. ಕಡೆಗೆ ಇಂದ್ರನು ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಾಗಿ
ವೃತ್ರನೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುವಾಗ, ವೃತ್ರನು
ಇಂದ್ರನನ್ನು ಹಿಡಿದು ನುಂಗಿದನು.

ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಗುರುವಾದ ವೃತ್ರನನ್ನು
ಯಾವುದಿಗೂ ತಡೆಗೆ ಬರದ ಶಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊಲಿ
ಕೊಂಡರು. ಬೃಹಸ್ಪತಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಆರಾಣ್ಣೆ
ಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣಾದನು

ವಸುಧೆಯ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ವೃತ್ರನನ್ನು ಆವರಿಸಿ
ಕೊಂಡಳು. ವೃತ್ರನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಆರಾಧನಾ
ಯಾಗಿ ಇಂದ್ರನು ಹೊಂದಿದ್ದನು.

ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞರಾದ
ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ
ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ
ಪ್ರಗತಿಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು
ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ
ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ
ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ
ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ

ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞರಾದ
ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ
ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ
ಪ್ರಗತಿಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು
ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಕಥಾ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಿರ್ದೇಶನ

ಈ ಕಥೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ರೂ. ೨೫ ಗೆಲ್ಲರಿ!

?

ಒಬ್ಬ ವೈಷ್ಣವಾಚಾರ್ಯನು ದೂರ ಪ್ರವಾಣ ಮಾಡುತ್ತ ಕತ್ತಲೆಯಾಗುವಾಗ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲಾ ವೈಷ್ಣವರೆಂದು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ. ಆದುದರಿಂದ ವೈಷ್ಣವಾಚಾರ್ಯನು ಆ ಗ್ರಾಮವ ಒಂದು ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, "ಅಯ್ಯಾ, ನಾನೊಬ್ಬ ವೈಷ್ಣವ. ನೀವು ಕೂಡಾ ವೈಷ್ಣವರಾದರೆ ಈ ರಾತ್ರಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಕೊಡಿ" ಎಂದನು.

"ಕ್ಷಮಿಸಿ! ನಾನು ವೈಷ್ಣವನಲ್ಲ. ನನ್ನಂಥ ನೀಚನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದು ನೀವು ಮೃತಿಗೆ ಯಾಗಬಾರದು" ಎಂದ ಆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ.

ವೈಷ್ಣವಾಚಾರ್ಯನು ಮತ್ತೊಂದು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಕೇಳಿ, ಆ ಮನೆಯವರು ಕೂಡಾ ವೈಷ್ಣವರಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಎಷ್ಟು ಮನೆಗೆ ಹೋದರೂ ಒಂದು ಮನೆಯೂ ವೈಷ್ಣವರಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯ ಒತ್ತು !

ವೈಷ್ಣವಾಚಾರ್ಯನು ಒಬ್ಬ ದಾರಿ ಹೋಕಿನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, "ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ವೈಷ್ಣವರೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಾವು ವೈಷ್ಣವರಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತಾರಲ್ಲಾ ?" ಎಂದನು.

"ಅಯ್ಯಾ, ಇಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ವೈಷ್ಣವರೇ. ಆದರೆ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಹಂಕಾರ ಕೂಡದು. ನಾನು ವೈಷ್ಣವನೆಂದರೆ ಯಾರೂ ಆತಿಥ್ಯಕೊಡರು. ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿ ಕೇಳಿ ನೋಡಿ" ಎಂದ ದಾರಿ ಹೋಕ.

ವೈಷ್ಣವಾಚಾರ್ಯನು ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, "ಅಯ್ಯಾ, ನಾನೊಬ್ಬ ವರಮ ನೀಚ ನನಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡುವಿರಾ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. "ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ" ಎಂದ ಗೃಹಸ್ಥ.

★

★

★

ಮೇಲಿನ ಕಥೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಪೋಸ್ಟಾಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ವಿಳಾಸಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಬರೆದು "ಕಥಾ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ" ಚಂದಮಾಮ, ೨ & ೩ ಆರ್ಕಾಡ್ ರೋಡು ವಡಪಳಿ, ಎದ್ರಾಸು - ೬೦೦೦೦೬ ಎಂಬ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿರಿ.

ಇದು ಆಗಸ್ಟ್ ೧೫ರೊಳಗೆ ತುಪಾಕು. ಅದರಲ್ಲಿ "ಪೋಸ್ಟಾ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ" ಬರೆದಿರಬಾರದು. ಫೂತಾಂತ '೬೨ ಅಕ್ಟೋಬರ್' ಚಂದಮಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜೂನ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ ಗುಟ್ಟು. ಅವಕಾಶವಿರಗೇ ಗೊತ್ತು.
ಕಳುಹಿಸಿದವರು: ಡಿ. ಸರಸ್ವತಿ, ಶಾಂತಾಭಾಗರ ಮನೆ ಹಿನ್ನಿಗೋಡ-ದ.ಕ.

ಫೋಟೋ ಶಿರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೨೫
ಗೆದ್ದ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ೧೯೭೮ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ

Azmat A. Syed

Azmat A. Syed

- ★ ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವಂತೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಶಿರ್ಷಿಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು.
- ★ ಆಗಸ್ಟ್ ೧೫ ರೊಳಗೆ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ತಲುಪಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಒಂದ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.
- ★ ನಮಗೆ ಬಂದ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ಬೆತಗೆ ರೂಪಾ ೨೫ ಬಹುಮಾನ
- ★ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟುಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲೇ ಬರೆಯಬೇಕು ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಬರೆಯ ಬಾರದು, ವಿಳಾಸ, ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶಿರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದರಾಸು ೬೦೦೦೨೬

ಜೂನ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : “ದುಡಿನೆಯನ್ನು ವೆಂಬಿ,
ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿರಿ”

ಕಳುಹಿಸಿದವರು : ಜೆಜ್. ಡಿ. ಹರ್ಷಿ,
ಲಕ್ಷ್ಮಂಡಿ, ಗದಗ, ಧಾರವಾಡ, ಕರ್ನಾಟಕ

Printed by B. V. REDDI at Prasad Process Private Ltd., and Published by B. VISWANATHA REDDI for CHANDAMAMA CHILDREN'S TRUST FUND (Prop. of Chandamama Publications) 2 & 3, Arnot Road, Madras-600 026 - (India). Controlling Editor : NAGI REDDI

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publisher and copying or adopting them in any manner will be deemed to be according to law

WADDY

MUMMY

AND...

ನಾನು ನನ್ನ ಈಕೋ
ಸೈಬ್ ಪೆನ್‌ನಿಂದ ಈ
ರೂಪರೇಖೆಗಳನ್ನು ಗಿಚ್ಚಿದ್ದು

EKCO

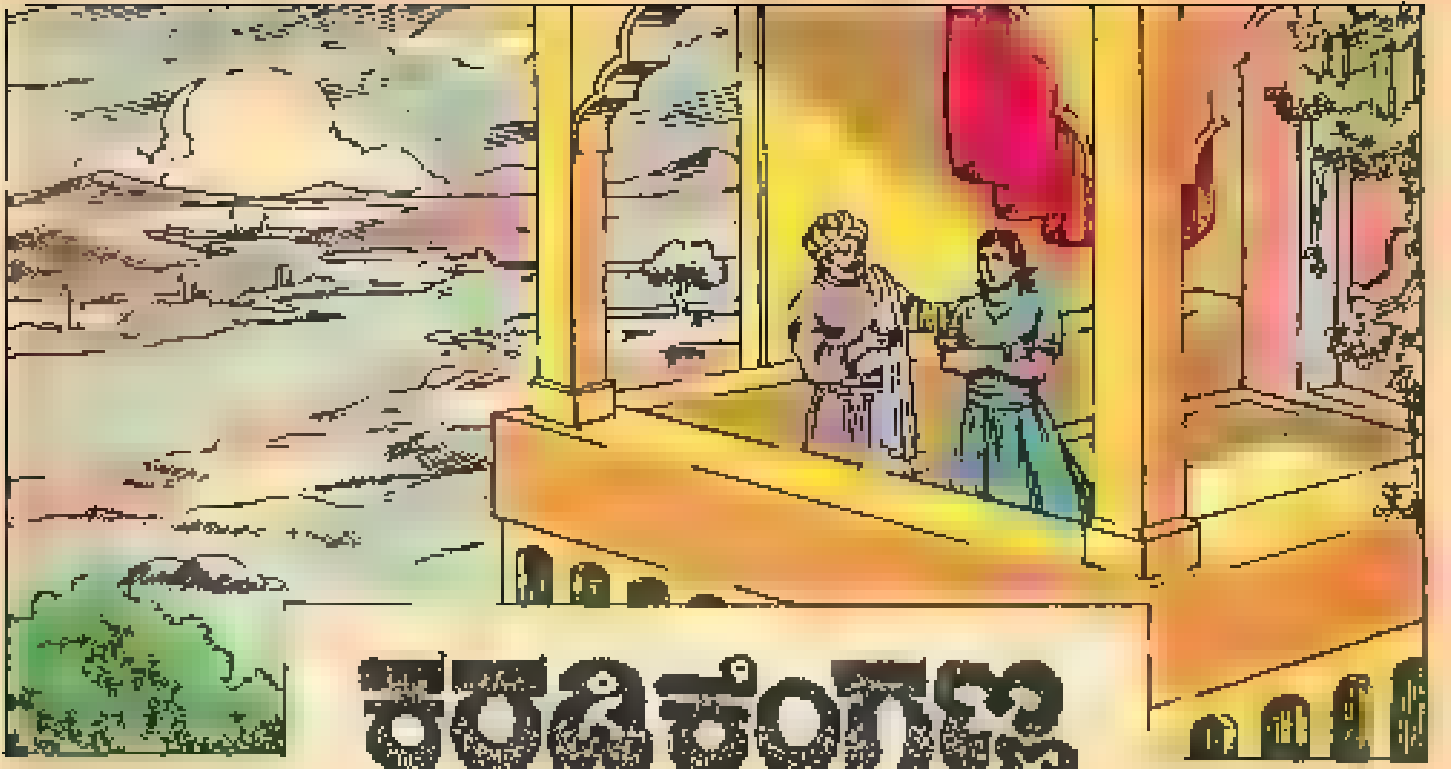
ಸೈಬ್ ಪೆನ್

ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಬುಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಕ್ಕುಮೆಟ್ಟು ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ
ಬಣ್ಣ ತೆಗೆಯುವವರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತ.
ಎಮ್ಮ ಬುಕ್ಕಳಿಗೆ ಸುಖವಾಗುವ ಕಲೆಯು
ಮೂಲಮಟ್ಟದ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಒಂದು
ಎಕ್ಸಕ್ಯುಟಿವ್ ಪೆನ್ ಅಥವಾ ಪೆನ್‌ನನ್ನು
ತಂದುಕೊಡಿ. ಅದು ಮನವರಿಕೆ
ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಕೆ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಕೆ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಕೆ.ಎಸ್.ಎಸ್.
73 75 ಕೆ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಕೆ.ಎಸ್.ಎಸ್. 400 002
ಕೆ.ಎಸ್.ಎಸ್. 324432

ಎಕ್ಸಕ್ಯುಟಿವ್ ಪೆನ್‌ಗಳಿಂದ ಬಣ್ಣವನ್ನು
ಬಿಡುಗಡೆ

ಕರಡಿ ಕೆಂಗಳಿ

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರಾ ನದೀ ತೀರವು ಮಹಾರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಿತು. ಆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಬಿಡಿಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಿದ್ದುವು.

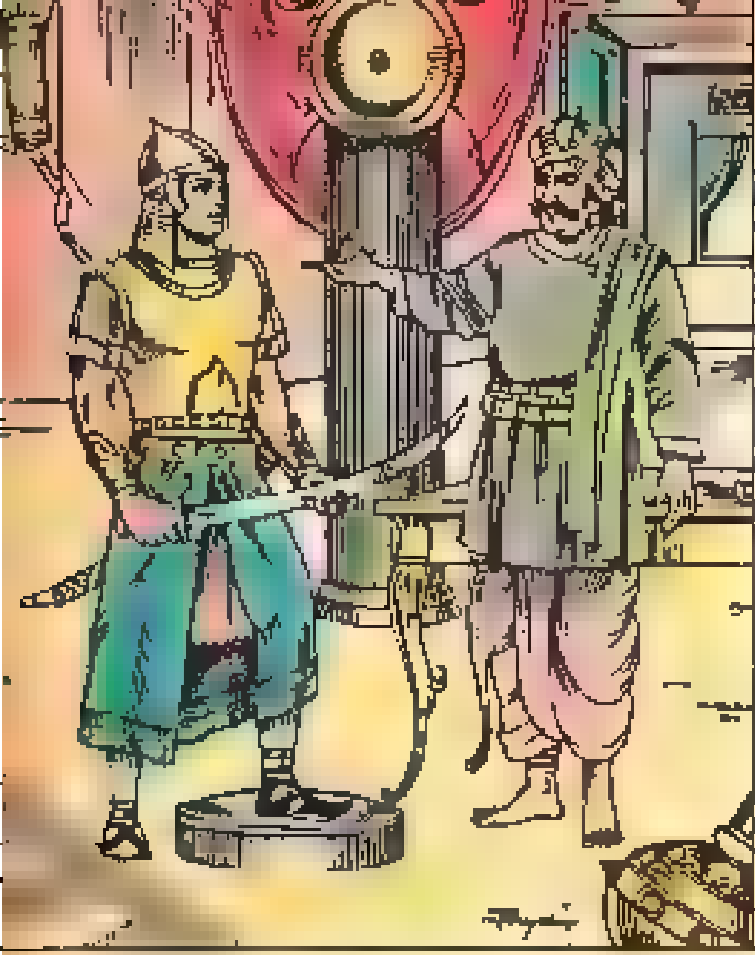
ಅಂತಹ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕಾಳೀವರ್ಮನೆಂಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಯುವಕನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಅವನು ಎಲ್ಲರ ರಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಧಾರಣ ಗ್ರಾಮನಿವಾಸಿಗಳಿಗಿಂತ ಬೇರ್ಪಟ್ಟೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅವನ ತಂದೆ ಮಹಾಯೋಧನಾಗಿದ್ದು, ಚಂದ್ರ ಶಿಲಾ ನಗರದ ರಾಜನ ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕ ಮುಖಂಡನಾಗಿದ್ದವನು ಕಾಳೀವರ್ಮ ಹತ್ತು ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಅವನ ತಂದೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವೀರಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಗಂಡ ನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಅವನ ತಾಯಿಯೂ ಬೇಗದಲ್ಲೇ ತೀರಿಹೋಗಿ ಕಾಳೀವರ್ಮನು ಅನಾಥ ನಾದನು. ಕಡೆಗೆ ಬಲಭದ್ರನೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸಪಾತ್ರನಾದ ನೌಕರನೊಬ್ಬ ಕಾಳೀವರ್ಮನನ್ನು ಆದರಿಸಿ, ಬೆಳಿ

ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಸಿದನು. ವೀರರಕ್ತದ ಕಾಳೀವರ್ಮನು ಅಂತಹ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕಲಿತು ಒಳ್ಳೆಯ ನಿಪುಣತೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದನು.

ಕಾಳೀವರ್ಮನಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ವಯಸ್ಸು ತುಂಬಿದ ಕೂಡಲೇ ಬಲಭದ್ರನು ಅವನೊಂದಿಗೆ, "ಕಾಳೀ, ನಿನ್ನಂಥವನಿಗೆ ಇನ್ನು ಈ ಕುಗ್ಗುಮುತ್ತು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ರಾಜಧಾನಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ, ವಿನಾದರೂ ಉದ್ಭೋಗ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದವನು," ಎಂದನು.

ಕಾಳೀವರ್ಮನಿಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಂತಹ ಆಲೋಚ ನೆಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ತಂದೆಯಂತಹ ಬಲಭದ್ರನ ಬಾಯಿಯಿಂದಲೇ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕಾದಿ ದ್ದನು. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ಪಾರಿಸುವ ಜಿತ ಕೇತು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಇಪ್ಪ ವರರಿಲ್ಲ. ಆ ರಾಜನ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಾ

ಗೌರವವಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನು ಕುಗ್ರಾಮವಾಗಲಿವೆ ಎಂದ
ಒಲವಂತಮಾಡಿಯಾದರೂ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲು
ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನೇನೋ ನಿಜ.
ಆದರೆ ಗ್ರಾಮವಾಸಿಗಳ ಕ್ಷೇಮಚಿಂತನೆ ಅವನಿಗೆ
ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ. ವಸೂಲಿಗಾರರ ಕಾಟದಿಂದಲೂ,
ದಾರಿದ್ರ್ಯವೆಂಬ ದುರೋಡಗಾರರಿಂದಲೂ ಒಡಪ್ಪಜೆ
ಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಅವನೇನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಕಾಳೀವರ್ಮನು ಆ ರಾಜನ ಮೇಲೆ ತನಗಿರುವ
ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬಲಭದ್ರನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ, "ನಮ್ಮ
ಚಂದ್ರಕಿಲಾ ನಗರದ ಜಿತಕೀತು ರಾಜನು ತುಂಬ
ಅಸಮರ್ಥನು. ಅವನು ಆಳ್ವಿಕೆ, ಹೇಡಿ ಎಂತಲೂ
ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಗುಣವೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ.
ಅಂಥವನ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ
ದಾದರ ನನಗೆ ತುಂಬ ಅವಮಾನವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದ
ಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ"
ಎಂದನು. ಪೃಥ್ವಿನಾದ ಬಲಭದ್ರನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು

ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, "ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ರಾಜನೇ ಪಾಠ್ಯ
ನೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯ ಪರಿವಾಲನೆಯ
ದಕ್ಷತೆಯ ಒಹಳ ಪಾಲು, ಆತನ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿರುವ
ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರ ಮೇಲೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಧಾರ
ವಿರುತ್ತದೆ. ಜಿತಕೀತು ರಾಜನ ತಂದೆ ಕುಲ
ವರಾಕ್ರಮಶಾಲಿ. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯಂತಹ ಮಹಾ
ಪ್ರತಾಪಿಗಳೂ, ಒಂದಿವಂತರೂ ಆತನ ದರಬಾರಿ
ವಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಆ ರಾಜನು ತಿರಿಹೋದ ಮೇಲೆ ಜಿತ
ಕೀತು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿದನು ಈಗ ಅವನ
ಸುತ್ತಲೂ ಕೇವಲ ಕುಕ್ಷಿಭರರೂ, ಹೊಗಳಿ
ಬಿಂಬರೂ, ಹರಟೆಹೊಡಕರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರ
ಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

"ಇರುವುದನ್ನು ಅಂತಹ ರಾಜನನ್ನು ನಾನೊ
ಬ್ಬನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಹಾಗೆ
ಹೋಗುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೇ ನೆಲವನ್ನು
ಉತ್ತು ಹೊಲಕೊಟಿ ಮಾಡಿ ಬೇವಿಸಬಹುದಲ್ಲ?"
ಎಂದ ಕಾಳೀವರ್ಮ.

"ಇಂಥಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿನ್ನಂಥ ವೀರರು ಮಾಡ
ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಅವರ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಪಾಯುವ
ಮೊದಲು. ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ಕೋರಿಕೆಯಾಗಿ ಏನು
ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ?" ಎಂದು ಬಲಭದ್ರನು
ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಕಾಳೀವರ್ಮನನ್ನು ಕರೆದು
ಕೊಂಡು, ಎಂದಿಗೂ ತೆರೆಯದ ಒಂದು ಕೋಣೆಯ
ದಿಗವನ್ನು ತೆರೆದನು. ಕಾಳೀವರ್ಮನ ಕೈಹಿಡಿದು
ಅದರೊಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು.

ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಳೀವರ್ಮನ ತಂದೆ ಉಪ
ಯೋಗಿಸಿದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಆಯುಧಗಳೂ, ಕವಚವೂ
ಇದ್ದವು. ಬಂಗಾರದ ಹಿಡಿದು ಖಡ್ಗವೊಂದು ಕಾಳೀ
ವರ್ಮನ ಕಣ್ಣನ್ನು ಸೆಳೆಯಿತು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಬಲ
ಭದ್ರನು ಆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಳೀವರ್ಮನ ಗೊಂಬೆಗೆ
ತಗಲಿಸಿ, ಕವಚವನ್ನು ತೊಡಿಸಿ, "ಆಹ! ನಿನ್ನ

ತಂದೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾದಂತೆಯೇ ಇವು ಎಸಗೂ ಸರಿ
ಯಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಕೃತ್ರಿಯ ಯೋಧನಾಗಿ ತನಗೆ
ತಕ್ಕ ಮಗನೇನೂ ಹೆಸರು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ನಿನ್ನ
ತಂದೆಯ ಇಚ್ಛೆ. ಆದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ತಯಾರಿ
ಸಲು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದಿದ್ದಾರೆ. ನೀನೂ ಮಹಾ
ವೀರನಲ್ಲವೆಂದು ಸಂದೇಹವೇನಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಇವ್ವು!"
ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ತಂದೆ ತನಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿರುವ ಕವಚವನ್ನೂ
ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ ಕೂದಲೇ ಕಾಳೀವರ್ಮನ
ತರೀರವು ಅನಂದಪೂರ್ವಕವಾಯಿತು. ಹೃದಯ
ಉಕ್ಕಿತು. ಅವನು ಒರೆಯಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎಳೆದು
ಅದರ ಹರಿತವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅದರ ಥಳಥಳನೆಗೆ
ಅಶ್ಚರ್ಯವಡುತ್ತ, "ಭದ್ರಯ್ಯಾ, ತಂದೆಯ ಆಶ್ಚೆ
ಯನ್ನು ಕಿರುದಾವಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು
ತಿಥಿಹೀನಿ ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾ
ದುದು ಬಯ್ಯನೇಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿಜ. ಹದಿನಾರ
ಕತ್ತಿಯೇ!" ಎಂದನು.

ಅದರ ಉತ್ಸಾಹದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬಲಭದ್ರನಿಗೆ
ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಮರುದಿವಸೇ ಕಾಳೀವರ್ಮನು
ಚಾಗ್ರಕಿಶಾನಾರತ್ನ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದ
ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು.

ಕಾಳೀವರ್ಮನು ಕವಚ ಧರಿಸಿ, ಕತ್ತಿಯನ್ನು ನಡು
ವಿಗೆ ನೇತಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ದಾರಿ
ಪಿಟಿಗಾಗಿ ಬಲಭದ್ರನು ಕೊಟ್ಟ ನೂರು ಬಂಗಾ
ರದ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ
ಹೊರಟನು. ರಾಜನ ಆಜ್ಞಾವರ್ಮಿ ಸೇವಕ ಮೇಲೆ
ಅರು ಹಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ನೋಡುವೆ
ನೆಂದು ಬಲಭದ್ರನಿಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟನು.

ಅರಣ್ಯದ ಕಾಲುದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಾಳೀ
ವರ್ಮನ ಪ್ರಯಾಣ ಹಗಿತ್ತು. ನಡುಮಧ್ಯಾಹ್ನದ
ದಿವಸ ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಾ

ದೂರ ನಿರೀರುವಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು. ಬುತ್ತಿಗೂಟು ಬಿಟ್ಟು
ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವ ನೋಡುತ್ತ ದಾರಿಬಿಟ್ಟು
ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು
ಹೋದನು. ಆಗ ಒಂದು ಮರದ ಮೇಲಿನಿಂದ
ಯಾವನೋ ನರಳುವ ಸದ್ದು ಕೇಳಿತು.

ಕಾಳೀವರ್ಮ ಅಶ್ಚರ್ಯವಡುತ್ತ ಕುದುರೆಯನ್ನು
ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮರದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಧೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದನು
ಆಗ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳಡಿಯಿಂದ ಮೂಸವಾಳಾರ
ವೈಂದು "ಒಯ್ಯಮ್ಮೋ!" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಪರ
ಪರನೆ ಜಾರಿ ಪಟ್ಟುತಪ್ಪಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು.

ಕಾಳೀವರ್ಮ ತಟ್ಟನೆ ಕುದುರೆಯಿಂದಿಳಿದು ಆ
ಮನುಷ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಅವನೊಬ್ಬ ನಡು
ಮಯ್ಯು ವಿವಿಧ ಮನುಷ್ಯ ಬಿಡ್ಡುತರೀರದ
ದೊಡ್ಡ ಮೆಟ್ಟು ಗಾಯಗಳಾದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.
ಅವನು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನವಡುತ್ತ, ಎಳೆ
ಲಾಗದೆ ಕೊಂಟಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು "ಅಮ್ಮ!"

ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ನೀವು. ಜೇನು ಹುಟ್ಟು ಇದೆಯೋ
ಅಂತ ಕೇಳಿದನಲ್ಲಾ ? ಇದ್ದರೆ ನಾನು ಹತ್ತಿ ತೆಗೆದು
ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಕಾಲು ಮುರಿಯದೇ
ಹೋದದ್ದು ಅದೃಷ್ಟ !” ಎಂದ ಕಾಳೀವರ್ಮ.

ಮುದುಕ ವಿನೂ ಹೇಳದೆ ಎದ್ದು ನಿಂತ. ಆಮೇಲೆ
ನಾಲ್ಕಾರು ಅಡಿಗಳ್ಳುಟ್ಟು ಓಡೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದ
ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ತಲೆದೂಡಿಸುತ್ತ. “ಜೇನು ಹುಟ್ಟು
ಅಂಥಾದ್ದೇನಿಲ್ಲ ಬಿಡವು ಹೌದಪ್ಪ. ನೀನು ಹೇಳಿದ
ಹಾಗೆ ನಾನು ಅದೃಷ್ಟವಂತನೇ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
ಈಸಾರಿ ದರೋಡೆಕೋರರು ನಮ್ಮ ಊರ ಮೇಲೆ
ಬಿಡುಗ. ನಾನು ವಸೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಒಡಕಿ ಉಳಿಯು
ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವು” ಎಂದನು.

ಮುದುಕ ಹೇಳಿದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಾಳೀ
ವರ್ಮನಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ವಿನೆಯಾದು ಸ್ವಲ್ಪ
ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆರ್ಥವಾಯಿತು. ಈ ಮುದುಕನು ಊರಿಗೆ
ಬಿಡು ಕಲ್ಲರ ಗಂವನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿ ತಪ್ಪಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಬಂದು ಮರದ ಮೇಲೆ
ಹತ್ತಿ ಅಡಗಿದ್ದಾನೆ

“ಮರದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಹಾಗೆ ಬೀಳರಿಕ್ಕೇ
ನಾಯಿತು ? ವಿನಾದರೂ ಹಾವು ಹಲ್ಲಿ ?” ಎಂದು
ಕಾಳೀವರ್ಮ ಹೇಳುತ್ತಲೇ, “ಹೌದಪ್ಪ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ
ಅಂಥದೋ ಹಾವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿ ಅವರ
ದಿಂದ ಇಳಿಯುವಾಗ ಮಟ್ಟು ತಪ್ಪಿತು” ಎಂದ
ಮುದುಕ.

“ತಾತಾ. ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ದರೋಡೆಕೋರರ
ಕುಟ ತುಂಬಾ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ನಾನೂ ಕೇಳಿದೆ. ಆದರೆ
ಅವರು ಓಗೆ ಹಾಡ ಹೊಲಲ್ಲೇ ಊರ ಮೇಲೆ
ಬಿಡು ಬೋಚುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ
ಜವರಲ್ಲಾ ವಿನಾದರು ? ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ಗಂಡಸರೇ
ಇರಲಿಲ್ಲವೆ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಕಾಳೀವರ್ಮ.
“ದರೋಡೆಕೋರರು ಒರ.ವ್ಯದನ್ನು ನೋಡಿದ

ಅಬ್ಬ !” ಎಂದು ಮೂಲಗುತ್ತ ಕುಸಿಕೂತನು.
ಕಾಳೀವರ್ಮ ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಗಿ “ವಿನೂ
ತಾತಾ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಈ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ
ಬರುವುದೇವರೇನು ? ಮರದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತುವು
ಮದರೇನು ? ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಜೇನು ಹುಟ್ಟು
ನೋಡಿದಿರೇನು ? ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಗೆ ಬಾಯಿ
ಯಲ್ಲಿ ಜೊಲ್ಲಿಯಾತೇನು ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಮುದುಕ ಕಾಳೀವರ್ಮನ ಮುಖವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ
ಹೊತ್ತು ರೆಪ್ಪೆ ಒಡಿಯದೆ ನೋಡಿ, “ಅಪ್ಪಾ !
ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ರಾಜಭಟನ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವೆ
ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ತೆಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಕಾಲ
ದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಬರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೊಂಥವರು
ಈಕಡೆ ಹಾಯಲಾರವಪ್ಪ ?” ಎಂದನು

“ನಾನು ರಾಜಭಟನೇನಲ್ಲ ತಾತಾ ಅಂಥದೇನಾ
ದರೂ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗ ಕಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಾಗಿಯೇ
ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ. ಅಷ್ಟು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವೇ

ಕೂಡಲೇ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ಧಕ್ಕಗೆ ಓಡಿ
ಹೋದರು ಇವರು 'ಕೃತ್ವೇಶ್ವ ಕೊಡುಕೊಡು
ಕೊಡು' ಹೊದ ಮೇಲೆ ಓಡಿವರಕ್ಕೆ ಅವರವರ
ಮನೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಮಗೆ
ಮನೆಯೊಂದು ಪದ್ಧತಿಯ ಹಾಗಾಗಿದೆ" ಎಂದ
ಮುಖಾಳ

"ಈ ದರೋಡೆ ಸಮಾಜವನ್ನು ಮ.ತ.ರಾಜ
ನಿಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೇ? ಹಳ.ತ್ತಿದರ ರಾಜರು
ಭಯವನ್ನು ಕಳಿಸಿರು ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಿಸಿರು
ಕತ್ತಿತ್ತಿಲ್ಲ?" ಎಂದ ಕಾಳವಮಾ ರಾಜರು
ಎದ್ದುನಿಂತು ಕಾಳವಮಾಗನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲರಿಸಿ.
ಮುಂದುವರಿದು ಏನು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವನೋ
ನೋಡುಕೊಡುಕೊಡುಕೊಡು ಓಗ ಕೊಡು

ಕಾಕ ಜೊಬ್ಬಮೊರೆ ಎದಿ ಸದ್ದಿನ ರು
ಯ ಬ. ಅವರಿಗೆ ಹದ್ದಿ ಹೇಳುವನೋ? ಇಲ್ಲ
ವೈರು ಕೊಡುಕೊಡು ಓದ ಕೊಡಲೇ ರಾಜಾಭಿಮು
ಕಾಡಾಗಿ ಓದು ಲಘು ಬೆಳೆ ಎತ್ತಿಕೊಡು ಹೋಗು

ತ್ತರೆ ಲಘವರ್ಧವನ್ನು ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿರುವ
ಗದ್ದುಗದ್ದಿ ಅವರಿಗೆ ವ ದರೋಡೆಕೊಡು. ಓದು
ಕೊಳ್ಳು ಹೊದಬಿಡುಕೊಡು ಹೋಗು.ತ್ತರೆ ಇದ್ದಾ
ರಾಜನಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇರುವಾಗ ನಾವು ದೂರು
ಹೇಳೋದರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಲಘವಾ ಇಲ್ಲ" ಎಂದರು.

ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮರುಗಳ ಮರೆಯಿಂದ ನಾಲ್ಕು
ಮಂದಿ ದರೋಡೆಕೊಡುರು ಮೂರಕ್ಕೆ ಓದು.
'ಫಿವ್! ಫಿವ್!' ಈ ಮೂರು ಜ್ಞಾನೀ
ಹೇಳಿದ. ಇವು ಮೂರೆ ಬೇರರ ವೈದ್ಯ ರಾಜರು
ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡು ನಿಮೇ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗು
ತ್ತಿವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕತ್ತಿಗಾಡನ್ನು ನೋಡಿ ಲಘು
ವಮಾನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಓಹ! ಜೋರಾಗಿರುವ
ಯೋ ಕವನ. ಕತ್ತಿ ಕುದುರೆ! ಇದ್ದಾ ಗೊಡಿ
ದರೆ ಕತ್ತಿ ಹಗದ ಗುಲು ಕೊಡು ಇಟ್ಟುಕೊಡಿ
ರೂಪವನ ಹಾಗಿದೆ. ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಿರುವುದು
ಹಗದ ಗುಲು ಕಾವೆ? ಎಲ್ಲಿ ಈ ಹಗದ ಗುಲು
ಕವು ಸದ್ದು ದಾಂಡ ಗುಲರ ಬೊಡೆಟ್ಟು ರಾಜರು

ಹೆಚ್ಚೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಡೆ ನೋಡುವಾ" ಎಂದರು. ಕಾಳೀವರ್ಮ ಕಳ್ಳರ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಕೀವ್ರ ನೋಟವನ್ನು ಬೀರಿ. ಕುದುರೆಯ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಅದರ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರೊಟ್ಟಿಯ ಗಂಟನ್ನು ತಂದು ನೆಲದ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಎರಡು ಅಡಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದನು.

ಕಳ್ಳರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಕಾಳೀವರ್ಮ ಮುಚ್ಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ಹಿರಿದು ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಉಳಿದ ಮೂವರು ಕಳ್ಳರು ಸಿದ್ಧರಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಅದೇ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕಾಳೀವರ್ಮನ ಕತ್ತಿ ಇಬ್ಬರ ಗುಂಡಿಗೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಹೊಕ್ಕು ಹೊರ ಬಂದಿತ್ತು.

ಅಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕನೇ ಕಳ್ಳ ಕೈಕಾಲು ಗಟ್ಟಿ ಪ್ರಾಣಭೇತಿಯಿಂದ ಕೂಗುತ್ತಾ ಓಡಲು ನೋಡಿದ. ಕಾಳೀವರ್ಮನು ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ಅವನ ಜುಟ್ಟು

ಹಿಂದಿಳಿದು ಸೊಂಟದ ಮೇಲೊಂದು ಒದೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅವನು ಭಡೀರನೆ ಬಿದ್ದು ಕೈಕಾಲು ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕೂಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಮುದುಕನು ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತ. "ಅಪ್ಪವ್ವಾ! ಇದೇನು ಸಾಹಸವೋ? ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಿನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಲಶಾಲಿಗಳಾದವರು ಕೂಡಾ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವ್ವ. ಈವರೆಗೆ ಯಾವನೂ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಸಹಾ ಹೀಗೆ ಹೊಡೆದದ್ದಿಲ್ಲ! ಛಯ!" ಎಂದ.

"ಹಾಗೆ ಭಯಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದಲೇ ಇವರೂ ಹೀಗೆ ಎರಿ ಹೋದರು. ಈಗ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ವನ್ನು ನಿಮ್ಮೂರಿನವರೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಸಿರೇ ನಾನು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋಗೋದು. ಈಗ ನನಗೆ ಹಸಿವೆಯ ನೆನಪು ಹೋಯಿತು. ಈ ರೊಟ್ಟಿಯ ಗಂಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮುಂದಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮೂರಿಗೆ ನಡೆಯಿರಿ. ಈ ಕಳ್ಳನನ್ನೂ ಹಾದುರೆಯನ್ನೂ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಘನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಡೆಯಿರಿ" ಎಂದ ಕಾಳೀವರ್ಮ.

ಮುದುಕನೂ ಕಾಳೀವರ್ಮನೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕೆಲವೊಂದಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಓಡೋಡುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು "ಎನಾಯಿತು ಅಪ್ಪಾ? ಸಾಯುವ ಹಾಗೆ ಕೂಗಿದವರು ಯಾರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಕಾಳೀವರ್ಮನು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಅಸಹ್ಯ ದಿಂದ "ಓಹ್! ಮಹಾವೀರರ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿರಿಕ್ಕೆ ಒಂದಿರೇನು? ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣು ಸರಿಯಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ? ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇನು? ಊರೊಳಗೆ ಕಳ್ಳರು ಬಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಅವರನ್ನು ಓಡಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಹೇಡಿಗಳ ಹಾಗೆ ಕಾಡಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗುವ ನೀವು ಎಂಥ ಮಮತ್ಯರೋ!" ಎಂದನು.

ಅವನ ಮುತು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಾಚಿಗೆಯಿಂದ ಮುಮುಚು ನೋಡಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮುಮುಕನು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿ, "ಈ ವೀರನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನಂತಹ ಮುಮುಕರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಈ ರವರಲ್ಲಿ ಇವನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕು. ಇವ ನನ್ನೇ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರ ಮುಖಂಡನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಗುಡ್ಡಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ದರೋಡೆಕೋರರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಶಾಂತಿ ಸೋಡುವಾ! ಇವ ನೊಬ್ಬನೇ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡಿಸುವುದರೊಳಗೆ ಮೂರು ಮಂದಿಯನ್ನು ಹತಮಾಡಿದನಷ್ಟೆ? ನಾವು ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಇವರಿಗೆ ಹೆದರಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳೋಣ? ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರುಗಳೇ? ಇಲ್ಲಿ ಮೊಲಗಳಂತೆ ಅಲ್ಪವ್ಯಾಧಗಳಿವೆವಷ್ಟೆ? ಮನುಷ್ಯರು! ಒದ್ದಿಯಿರೂ, ಒಲವಿರೂ ಮನುಷ್ಯರು! ಮನುಷ್ಯರೇ ಮನುಷ್ಯಗೆ ಹೆದರಿ ಸಾಯುವುದೇನು?" ಎನ್ನುತ್ತ ಕೋಪಾವೇಶದಿಂದ ಗಡಗಡ ನಡುಗಿದನು.

ಕಾಳಾವರ್ಮ ಮುಮುಕನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಲೆ ಯಾಡಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿ "ಛೇ! ಇನು ಎನು ಹೇಳ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೋ ಅದನ್ನು ತಾತಾಯ್ತನೇ ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಈ ಕಳ್ಳನ ಮೂಲಕ ಉಳಿದ ಕಳ್ಳರ ಬಿಲಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೇನೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಲತ್ತಿ, ದೊಳ್ಳೆ, ಈಟಿ ಹಿಡಿಯಲು ಗೊತ್ತಿದ್ದವರು ನನ್ನ ಜತೆ ಬನ್ನಿ. ಎಂಟು ಹತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದರೋಡೆಕೋರರ ತುಟ್ಟದಾಗಿ, ನನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಬೇರೇನಿದೆ?" ಎಂದನು.

ಗ್ರಾಮದ ಜನರು ಕಾಳಾವರ್ಮನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಗೌರವದಿಂದ ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು

ಹೋದರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಅನೇಕರು ಕರೆತರು ಕಾಳಾವರ್ಮನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿಶ್ವಾಸವೇಶ ಬಂದಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಉಪಟಲಿ ಔತಾವಿಡಿದರು. ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಯುವಕರು ದೂರದೂರದ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಯುವಕರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಕಾಳಾವರ್ಮನು, ಕಳ್ಳರು ಬಿಡುಗಡೆ ಹೇಗೆ ಅವರನ್ನು ಇದಿರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕೆಲವಾರು ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದನು.

ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಕಳ್ಳ ಹೆಬ್ಬೇನೂ ತುರಾರು ಮಾಹದೇ ಯಾವ ಯಾವ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಯಾವ ಕಣವೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮಂದಿ ಕಳ್ಳರು ಅಡಗಿರುವರೋ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಯಾವ ಯಾವ ಕಡೆ ರಹಸ್ಯ ತುರ್ತುಗಳಿವೆಯೋ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಾಳಾವರ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು.

ಕಾಳೀವರ್ಮನು ಆ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಒಂಥಿಸಿದನು, ಗ್ರಾಮಗಳ ಯುವಕರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆಸ್ಥಿಕ ದಾಳಿ ಮಾಡಿ ಇದಿರುಬಿದ್ದ ಆನೇಕ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟನು. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಯದೆ ಉಳಿದವರು ಹೆದರಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ರಾಜ್ಯದ ಮೇರೆಯನ್ನು ದಾಟಿ, ಬೆಟ್ಟಗಳಾಚೆಗಿನ ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಓಡಿಹೋದರು.

ಹೀಗೆ ದರೋಡೆಗಾರರ ಭೇಟಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಕಾಳೀವರ್ಮನು ಮತ್ತೆ ರಾಜಧಾನಿನಗರದ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರಿಸಿದನು. ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ದಾಟಿ ಚಂದ್ರಶಿಲಾನಗರದ ಬಳಿಗೆ ತಲೆಬಿಡಿದನು. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋದರೆ ನಗರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಹುದು.

ಅವ್ವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಹೂಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹಲಾ ಹ್ಯಾಗಿ ಹತ್ತು ಜನ ಅತ್ತೀಕೆಬಿರು ಅವನನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡರು. ಕಾಳೀವರ್ಮನಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಹಿರಿಯ ರಿಕ್ಕೂ ಸಮಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

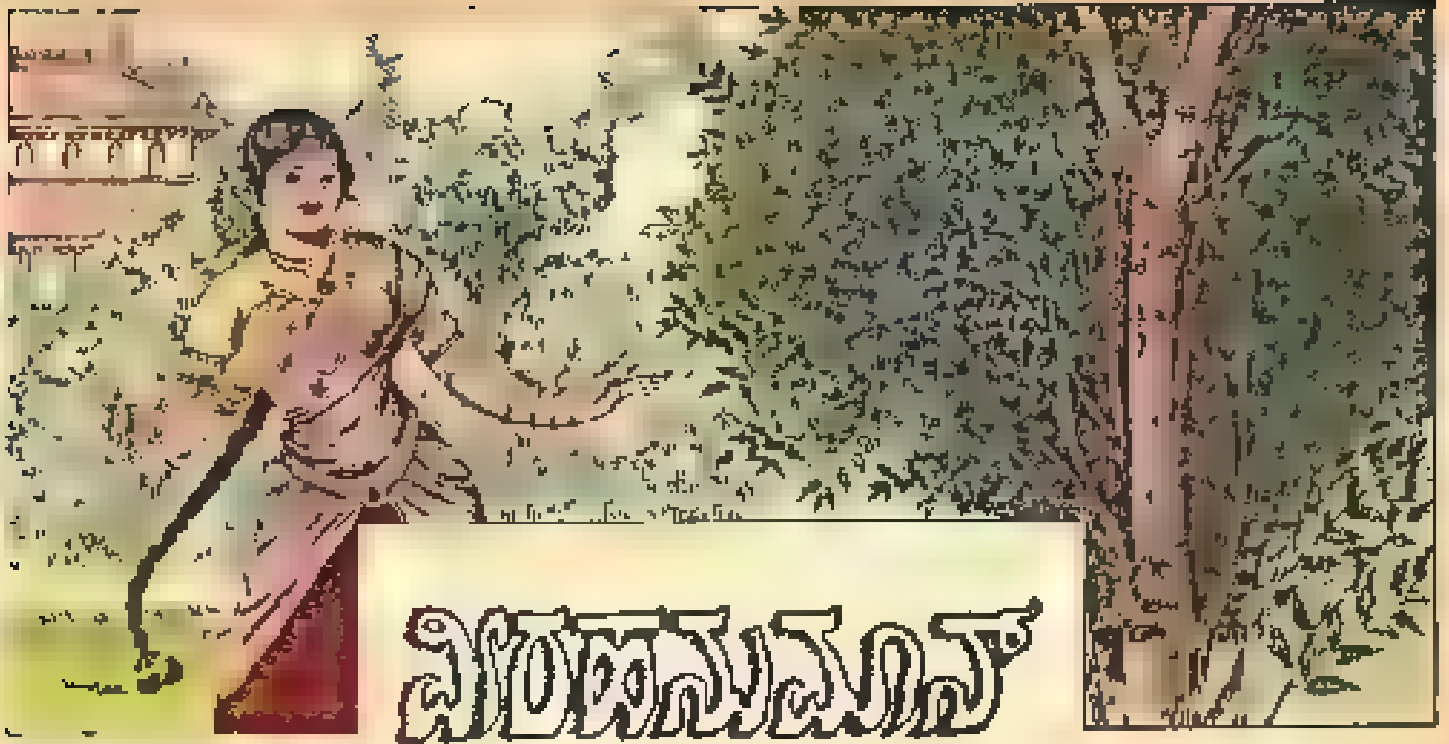
ಅತ್ತೀಕರ ನಾಯಕನಂತಿರುವವನು ಅವನನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡುತ್ತ, "ಕಾಳೀವರ್ಮನೆಂದರೆ ನೀನು ತಾನೇ? ದರೋಡೆಗಾರರನ್ನೆಲ್ಲ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ದಾಟಿಸಿ ಗೆರೆರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಓಡಿಸಿದ ಮಹಾಶೂರ ನೀನು ತಾನೇ?" ಎಂದು ದಟ್ಟಿಸಿ ಕೇಳಿದನು.

"ಹೌದೂ, ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವನು ನಾನೇ. ಲಾಕಹ ಪನ್ನನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಗೌರವವಿಂದ ನಗರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ರೀತಿ ಹೀಗೇನು? ನಾನೇ ಒಬ್ಬ ದರೋಡೆಕೊರನೆಯ ಶೂಗ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿ, ಹೆದರಿಸುತ್ತಿರುವಿರಲ್ಲ? ಏನಿದು ವಿಚಿತ್ರ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಕಾಳೀವರ್ಮ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ.

ಇದಕ್ಕೆ ಅತ್ತೀಕರ ನಾಯಕನು ಗಮನಿಸಿ ನಕ್ಕು, "ನೀನು ಜಿತಕೇತು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ದೋಹವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಹೋದ ಕಳ್ಳರು ನೆರೆರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದರೋಡೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜ ಸಮ್ಮ ರಾಜರೇ ಇದಕ್ಕೆ ಹರಣವೆಂದುಕೊಂಡು, ಚಂದ್ರಶಿಲಾನಗರದ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನಂತೆ! ಇದಿಷ್ಟಕ್ಕೂ ಹರಣ ನಾದವನು ನೀನು. ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಶವವನ್ನು ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ, ತಿಳಿಯಿತೆ?" ಎಂದನು.

"ಒಳ್ಳೇ ಕತೆ! ನಿಮ್ಮ ಜಿತಕೇತು ರಾಜರ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮಗೂ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟುಹೋಯಿತು!" ಎಂದವನೇ ಕಾಳೀವರ್ಮ ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿದನು ಅವ್ವರಲ್ಲಿ ಅತ್ತೀಕನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ನಗರದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟರು. (ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

ವಿರಾಜನುಮರಿವ

ತೈಲತಾಯಿಗವು ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ದ್ವಾರಕೆಯಾಗವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಕಾಲಚಕ್ರವು ತಿರುಗುತ್ತಿರಲು, ಯದು ವಂಶದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನು ಜನಿಸಿದನು. ಅವನು ದ್ವಾರಕೆಯಾಗವ ನಾಯಕನಂತೆ ಮೆರೆಯುತ್ತ ಕಂಸನೇ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಕರನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿ, ದ್ವಾರಕಾನಗರದಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಮಂದಿ ರಾಣಿಯರೊಡನೆ ವಿವಾಹವಿರಿಸಿದನು. ಅವನ ಅಣ್ಣನಾದ ಬಲರಾಮನು ಯಾದವರಿಗೆ ನಾಯಕನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಗರುತ್ಮಂತನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ವಾಹನವಾಗಿ ದ್ವಾರಕೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದನು.

ಕೃಷ್ಣನ ಪತ್ನಿಯರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ವಿಶಿಷ್ಟ. ಕೃಷ್ಣನು ನರಕಾಸುರನನ್ನು ವಧಿಸಲು ಹೊರಟಾಗ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯೂ ಅವಳೊಂದಿಗಿದ್ದಳು. ಕೃಷ್ಣನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಕೂಡಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದುದರಿಂದಲೇ ನರಕಾಸುರನ ವಧೆಯಾದುದರಿಂದ, ಕೃಷ್ಣನ ಅಪ್ಪಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಮೇಲಾದವಳೆಂಬ ಗರ್ವ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯಲ್ಲಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ನಾರದನು ದೇವಲೋಕದಿಂದ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಅವ್ಯರ್ವವಾದ ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ತಂದು ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಕೃಷ್ಣನ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥಾಂಗಿನಿಯಂತೆ ತಾನಿರುವಾಗ ತನ್ನ ಸವತಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ಅವ್ಯರ್ವ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಕಾಣಕೆ ಕೊಡುವುದೆಂದರೇನು? ಎಂದು ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು.

ಅವಳ ಕೋಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನು ಸತ್ಯಭಾಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಗರುತ್ಮಂತನ ಮೇಲೇರಿ ಕೊಂಡು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪಾರಿಜಾತದ ಪುಷ್ಪವನ್ನೇ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಆಗ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದು, ತನ್ನ ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಗರುಡವಾಹನದ ಮೇಲೆ ಬೀಸಿ ಹೊಡೆದನು. ಗರುತ್ಮಂತನು ಅವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದು ದೂರ ಬೀಸಿ ಒಗೆದನು. ಆದರಿಂದ ಗರುತ್ಮಂತನಿಗೂ ತಾನು ಇಂದ್ರನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಲಿಷ್ಠನೆಂಬ ಗರ್ವ ಉಂಟಾಯಿತು. ದ್ವಾರ

ಕೆಲ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯಭಾಮಾ ಕಾಂಡಾತ ವೃತ್ತ ವನ್ನು ತನ್ನ ವರಾರದಲ್ಲಿ ನೆಡಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಕೊಂಡಳು.

ಬಲರಾಮನು ಕೂಡಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಲವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಗಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠರಾದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ದುಷ್ಟರನ್ನು ಬಲರಾಮನು ಕೊಂದಿದ್ದನು. ವರಕಾಸುರನ ಪ್ರಾಣ ಮಿತ್ರನಾದ ದ್ವಿದವಂಜಿ ಬಾಲವಿಲ್ಲದ ಸರವಾಸರನೊಬ್ಬನು ಅತಿಭಯಂಕರನಾಗಿ ಮುಗಬೇಕೆಂಬ ಒಲವನ್ನು ತನ್ನ ಹಲಾಯುಧದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹತ ಮಾಡಿ. ತನ್ನ ಬಲ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಈಡು ಕೊಂಡಿರುವೆಂದು ಗರ್ವಪಡ ತೊಡಗಿದರು.

ಹೀಗೆ ಸತ್ಯಭಾಮಾ, ಗರುತ್ಮಂತ, ಬಲರಾಮ ಇವರ ಗರ್ವವು ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಗುಣಿಸಿಕೊಂಡು ಕೃಷ್ಣನು ತಲದೂಗುತ್ತ, ಸಮಯ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಗರುತ್ಮಂತನು ಒಬ್ಬ ನರ್ತಕಾಲ ನ್ನು ಕುಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಿಡಿಯಲು ಹೋದನು. ಅವನ ತಾಯಿ ಕಾಂಚನೇಶಾ ಎಂಬ ನಾಗಿನೊಡನೆ ಧೃತು ಅವಳು ಗುಹಾಲನೆ ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಹಿಡಿದಳು.

ಗರುತ್ಮಂತನು ಅವಳ ಬೆಂಬತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. "ರಕ್ಷು! ಕಾಪಾಡಿ!" ಎಂದು ಆಹ್ವಾನದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹಿಡಿದ ನಾಗಿನೊಡನೆ ಇರಲಾಗಿ ನಾರದನು ಬಂದು, "ನಾಗಮ್ಮಾ, ನೀವು ಗಾಂಧ ಮಾದನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಾಮನಾಮ ಜಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ರಾಮರಾಮ ಎನ್ನುತ್ತ ಶರಣಾಗು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನು ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಬೇಗ ಹೋಗು!" ಎಂದು ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೋದನು.

ನಾಗಿನ ಕಾಂಚನೇಶಾ ತನ್ನ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ರೊಪ್ಪುನೆ ಹೋಗಿ ಗಂಧಮಾದನದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿನಲ್ಲಿರುವ ಹನುಮಂತನ ಮುಂದೆ ಶರಣು ಬಿದ್ದು "ರಕ್ಷಿಸು! ಹನುಮಂತ! ರಾಮ! ರಾಮ!" ಎಂದು ಕೂಗಿದಳು. ಹನುಮಂತನು ಕಣ್ಣು ಬಿಡಿಸಿ, "ಹೆದರ ಬೇಡ! ಇನ್ನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಿಭಾಯಿದಾಗಿದು" ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಆಭಯವಿತ್ತನು.

ಗರುತ್ಮಂತನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಆ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ದನ್ನ ಹಿಡಿಯಲು ಹೋಗಲು, ಹನುಮಂತನು, "ಓ ವಕ್ಷೀಂದ್ರಾ, ನಿನಗೆ ಪೂಜಾಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ತಿವಿದು ತಿನ್ನು!" ಎಂದನು.

"ನಾಗ ಜಾತಿಯೇ ನನ್ನ ಆಹಾರ. ನೀನೊಬ್ಬ ಕೋತಿರಾಯ. ನನ್ನ ಆಹಾರ ನೀನಿಲ್ಲ. ಬಿಡು" ಎಂದು ಗರುಡನು ಹುಂಕರಿಸಿ, ಅಶ್ರುಮಯೋಳಿಗೆ ತೂಕಲು ಹೋದನು. ಆಗ ಹನುಮಂತನ ಬಾಲವು ಗರುತ್ಮಂತನ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಿಗಿಯಿತು. ಗರುತ್ಮಂತನ ಶಕ್ತಿ ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಸುಸುನಾದಿತು ಹನು

ಮಂತ್ರನ ಬಾಲವು ಗರುತ್ಮಂತನನ್ನು ಎಳೆದು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ಸುಳಿ ಸುಳಿಯಾಗಿ ಬೀಸಿ ಬಹುದೂರ ಎಸೆದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಹಾಗೆ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಗರುತ್ಮಂತನು ಬಾಣ ದೇಟು ತಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಹಕ್ಕಿಯ ಹಾಗೆ ದ್ವಾರಕಾನಗರ ದಲ್ಲಿರುವ ಬಲರಾಮನ ಮುಂದೆಯೇ ಹೋಗಿ ಧೂಪವನ್ನೆ ಬಿಡುತು.

ನಾಗನೆ ಕಾಂಚನೇಶ್ವರ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಕುವಾರನೊಂದಿಗೆ ಕೂರಟು ಪಾತಾಳ ದಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಾದ ವಾಸುಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಳು.

ಗರುತ್ಮಂತನು ಬಲರಾಮನೊಂದಿಗೆ ಕನಗಾದ ಪರಾಭವವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದನು. "ಹಾಗೇನು? ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಗರುಡಾ. ಆ ಕೋಟಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿ ಮಾಡದೆ ಬಿಡಲಾರೆ. ನೀನಂದರೇನು, ನಿನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬಿಡುವುದೆಂದರೇನು? ನೀನಿಗಲ್ಲೇ ಆ ಕೋಟಿ ರಾಯನಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಬಲರಾಮದೇವನ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ, ಈಗಲೇ ಬರಬೇಕಂತೆ, ಎಂದು ಹೇಳು!" ಎಂದನು ಗಂಭೀರದಿಂದ.

ಗರುತ್ಮಂತನು ಬಲರಾಮನ ದೂತನಾಗಿ ಹೆದರುತ್ತಾ ಹನುಮಂತನೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಶಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದನು. ಹನುಮಂತನು ಅವನ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮುಟ್ಟಿದ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಲೂ ಇಲ್ಲ. ಗರುತ್ಮಂತನು ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಬೀಸಿ ಬೀಸಿ, ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅವನೇ ಹೇಳಿದನು. ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಮೂಗಿನಿಂದ ಹನುಮಂತ ನನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಮುಂದುವರಿದು ಧೈರ್ಯಬಾರದೆ ನಾಲಿಗೆ ಕೆಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಸುಮ್ಮನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋದನು.

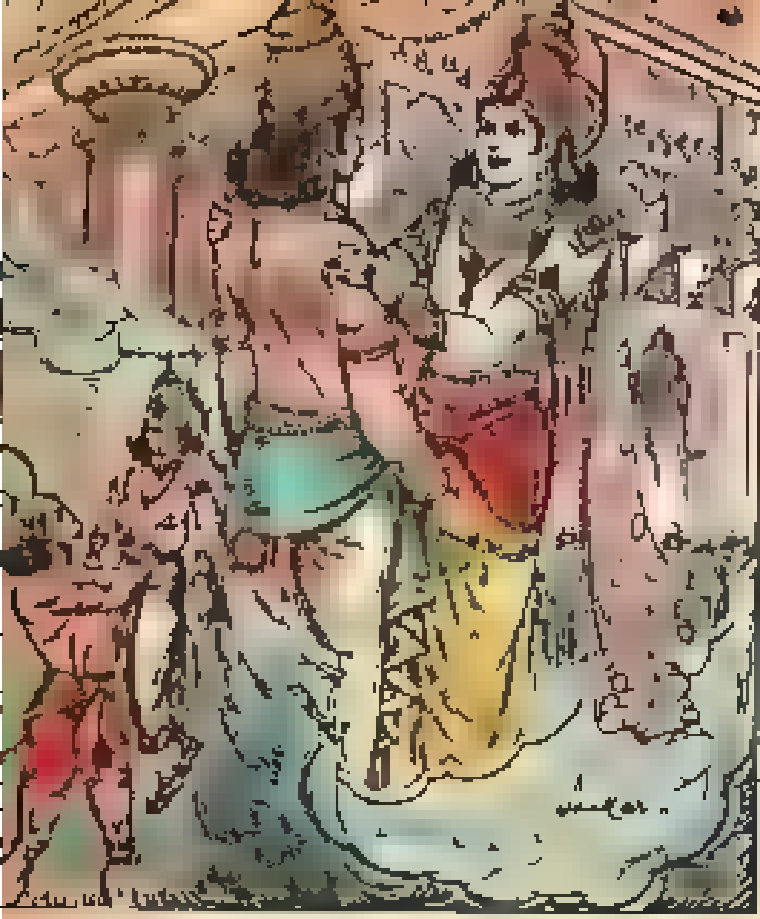
ಆಗ ಬಲರಾಮನೊಂದಿಗೆ ವಿನೋದ ರಾಜನೊಬ್ಬರ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡಲು ಬರುವವನಂತೆ ಕೃಷ್ಣನು ಬಂದನು. ಆಗಲೇ ಬಂದ ಗರುತ್ಮಂತನು ಹನು

ಮಂತ್ರನು ಎಷ್ಟು ಕರೆದರೂ ದೂತಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನು, "ಈಗ ಹೋಗಿ ರಾಮನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳು. ಯಶ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ನೋಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಗರುತ್ಮಂತನನ್ನು ತಿರುಗಿ ಹನುಮಂತನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಗರುತ್ಮಂತನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಹನು ಮಂತ್ರನು ತಟ್ಟನೆದ್ದು ಗರುತ್ಮಂತನೊಂದಿಗೆ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಬಂದು, "ರಾಮಾ! ನನ್ನ ರಾಮಾ! ಎಲ್ಲಿರುವೆ?" ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿದನು.

ಬಲರಾಮನು ಎದ್ದು ಅವನ ಮುಂದೆ ಬಂದು, "ರಾಮನಲ್ಲ. ನಾನು ಬಲರಾಮನು ನೀನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ, ಬಲರಾಮದೇವಾಯನಮಃ ಎಂದು ಮೂರು ಸಾರಿ ಹೇಳಿ ನಮಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ, ನಾನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಜ್ವರಿಸಿ ಕೋಪವೇರಿ, "ವಿನೋದ! ನೀನು ಬಲ

ರಾಮನೂ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಿಯ ನ್ನೆತ್ತಿದನು. ಆಗ ಹನುಮಂತನು ರಾಮನನ್ನು ತಡೆದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ನಯವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಅವನು ಸಕ್ಕದಲ ಕಾರಣ ತಿಳಿದು ಸಭೆಯವರನ್ನು ನೋಡಿ ಹೀಗೆಂದನು "ವನವಾಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೀತಾರಾಮ ರನ್ನು ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕಣ್ಣುಬಿಡಿಸಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ನಿದ್ರೆಯನ್ನೂ ಆಹಾರ ವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಕಾವಲು ಕಾಡುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ರಾಮನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಾದ ಕೂಡಲೇ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಬರಲು ಹೇಳಿದ್ದ. ಅವನ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಅವನ ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಕೂರ್ಮಿಳೆ ಕೂಡಾ ಕಳೆದಿದ್ದಳು. ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ನಿದ್ರಾಹಾರಬಿಟ್ಟವನೇ ಇದ್ದರಲ್ಲದೆ, ವನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಲ್ಲನೆಂದು ಪಥಿಸಯಕಿ ಕೂಡಾ ಇತ್ತು. ಆ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಉಬ್ಬಿಗೊಂಡಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ನಿದ್ರೆ, ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಾದ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ತೂಕದಿಕೆಯಾಗಿ ಬರಬಾರದನ್ನು ನೆನೆದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನಕ್ಕನು."

ಹನುಮಂತನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಮನು, "ಹುಣ್ಣಾದರೆ ಮೌವಾಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ತಿನ್ನಲು ಒಂದು ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ? ಅದೇನಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕತ್ತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಕೊಡೆಯನ್ನು ಸೀಳಿ ಅದೊಳಗಿದ್ದ ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದು, "ಅಣ್ಣನು ಸ್ವಂತ ಕೈಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟದನ್ನು ರಾಮ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಭದ್ರವಡಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ಇದರಿಂದಲೇ ಉಪವಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಹಣ್ಣನ್ನು ಮುಂಗಿದನು.

ರಾಮನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಗಾಢಾಶೀರ್ವ ಪೂಡಿ ಕೊಂಡು ಅನಂದಬಾಷ್ಪ ಒಸರಿಸುತ್ತ, "ತಮ್ಮಾ, ಬರುವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ

ರಾಮನೇ? ಯಾವ ಅಜಲರಾಮ ನಿನ್ನ?" ಎಂದು ಹಲ್ಲು ತೋರಿಸಿ ಅಡಕಿದನು.

ಕೂಡಲೇ ಬಲರಾಮನು ತನ್ನ ಹಲಾಯುಧವನ್ನು ಹನುಮಂತನ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿದನು. ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಹನುಮಂತನು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಬಾಲದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಿತ್ತು ದೂರ ಬಿಡುವನು. ಅವನನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಬಂದ ಬಲರಾಮನ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಹನು ಮಂತನು ಹಿಡಿದು ಸುಳಿಸಿ ಬೀಸುತ್ತಿರಲು ಬಲ ರಾಮನಿಗೆ ಮೂರ್ಛೆ ಬಂದಿತು. ಆ ಮೂರ್ಛೆಯಲ್ಲಿ ಕನಸಿನಂತೆ ಹಳೆಯ ವೃತ್ತಾಂತವು ಅವನ ಗೋಚ ರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.

ಆ ದೃಶ್ಯವೇನಂದರೆ, ರಾಮಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಾದ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ತೂಕದಿಕ್ಕಿದ್ದು ಫಕ್ಕನೆ ನಕ್ಕನು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ, ತಮ್ಮನ್ನೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಪರಿಹಾಸಮಾಡಿ ನಕ್ಕನೆಂದು ಮುಖಗಳನ್ನು ಕಹಿಮಾಡಿಕೊಂಡರು

ನಿನ್ನ ಪುಣ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಸಭೆಯವರಲ್ಲೂ ಕೇಳುವಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಸ್ವಪ್ನ ದೃಶ್ಯದಿಂದ ಬಲರಾಮನಿಗೆ ತಾನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಂದಿಗಿದ್ದವನೆಂಬ ಪೂರ್ವಜ್ಞಾನ ಬಂದಿತು. ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದಚ್ಚಿತ್ತು. ಹನುಮಂತನನ್ನು ನೋಡಿ "ಸಂಜೀವರಾಯಾ! ಆ ದಿನ ಸಂಜೀವಿನಿಯನ್ನು ತಂದು ನನ್ನನ್ನು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದೆ. ಈ ದಿನ ಮೂರ್ಛೆಯಲ್ಲಿ ನಾನಾರಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಹಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಚರಂಜೀವಿಯಾದ ಮಹಾ ಮಹಿಮನೇ, ಬಾ, ನಿನ್ನ ರಾಮನನ್ನು ನೋಡುವ ಯಂತೆ!" ಎಂದು ಹನುಮಂತನನ್ನು ಕೃಷ್ಣನಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು.

ಕೃಷ್ಣನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಕೋಪದಿಂದ "ಎನ್ನೋ, ಸೊಕ್ಕಿದ ಕೋತಿರಾಯಾ! ನನ್ನ ಣ್ಣ ನಂಥವನನ್ನೇ ಧಿಕ್ಕಾರ ಮಾಡುವಿಯಾ? ತಾಳಿಕೋ" ಎಂದು ಮುಷ್ಟಿಬಿಗಿದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುವವನಂತೆ ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಹನುಮಂತನೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಕೃಷ್ಣಾಂಜನೇಯರ ಯುದ್ಧವು ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಅತ್ಯಂತಲಾಘವದಿಂದ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೃಷ್ಣನ ಪೌರುಷವನ್ನೂ ವೇಗವನ್ನೂ ಒಳಗೊಳಗೇ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹನುಮಂತನು. ತನ್ನ ಸತ್ವಪನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಗುದ್ದನ್ನು ಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲೆ ಎರಗಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ಕೃಷ್ಣನು ಹಿಂದೆ ಮಗುತಿ ಹಾಗೆಯೇ ಎದ್ದು ಕೈಗಳನ್ನು ಅಲುಗಿಸುತ್ತ, ಹನುಮಂತನು ಆಯಾಸಗೊಂಡ ಸಂಧಿ ನೋಡಿ, ಸಿಂಹದಂತೆ ಹಾರಿ ಅವನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಷ್ಟಿಘಾತ ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾದವು ಹನುಮಂತನ ಮೇಲೆ ತಾಗಿತು.

ಆ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಹನುಮಂತನ ಸರ್ವಾಂಗವೂ ಪುಲಕಿತವಾಗಿ, ರಾಮನೇ ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದವನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಹಿಂದೆ

ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯ ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ರಾಮನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಟ ಪರುಷವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಸೀತ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ, ಹನುಮಂತನಿಗೆ ರಾಮನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಕೋಪ ಬಂದಿತ್ತು. ಆಗ ಅವನು ಮುಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದು "ರಾಮಾ! ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಗೆಲ್ಲಾ!" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನು.

ಆಗ ರಾಮನು, "ಈಗ ನಾನು ನಿನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಅದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಕಾಲ ಬರುತ್ತೆ, ತಾಳಿಕೋ" ಎಂದಿದ್ದನು.

ಆ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಈಗ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಆಗ ಅವನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ "ಓಹೋ! ಅವನೇ ನೀನೋ? ಆಗ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನೇನೋ ಈಗ ನಡೆಸಿದೆ. ಇದು ಸಾಲದು. ರಾಮನಾಗಿಯೇ ನನಗೆ ತೋರಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸು!"

ಎಂದು ತಲೆವಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.
 "ಹನುಮಾ ! ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಲ್ಲು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವನು. ಸೀತೆ ಇನ್ನೂ ಮೇಲೆ ಬರಬೇಕಷ್ಟೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನು ಸೀತೆಯಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ಸಮಾಚಾರ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಪ್ರತಿ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ತಾನೇ ನಿಜವಾದ ಪತ್ನಿ ಎಂದುಕೊಂಡು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯಭಾಮೆ "ಅದಕ್ಕೇನಾಗಬೇಕು, ಇದೋ ಬಂದೆ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೈ ತುಂಬಾ ದಿಮ್ಮಿಬರಗಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ತಲೆ ತುಂಬಾ ಪಾರಿಜಾತಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಮುಡಿದು, ರೀವಿಯೂ ಒಯ್ಯಾರವೂ ಕಲಿತ ನಡಿಗೆಯಿಂದ ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಳು.

ಹನುಮಂತನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ "ಓಹೊ ! ನೀನು ಚಂದ್ರಸೇನೆಯಲ್ಲವೇನಮ್ಮಾ ? ಆ ದಿನ ರಾಮನು ಕೃಷ್ಣಾವತಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟ ಪತ್ನಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ

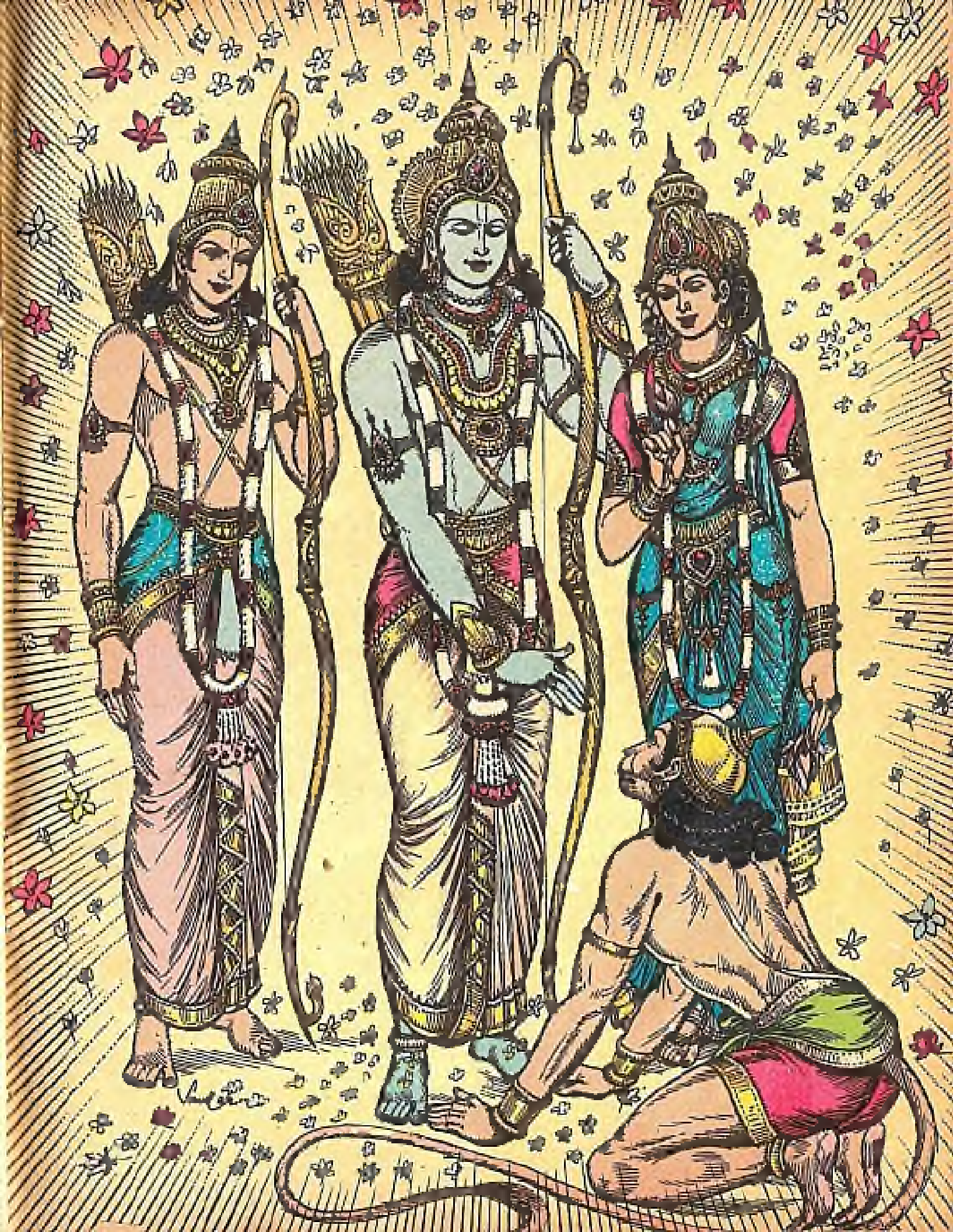
ಯಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನಲ್ಲಾ ? ರಾಮನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಡೆಸಿದನು. ಧನ್ಯವಾದಯಮ್ಮಾ ನೀನು !" ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದನು.

ಹನುಮಂತನ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ಪೂರ್ವಸ್ಮೃತಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಅವಳ ಗರ್ಭ ಹೇಳಿ ಹೆಸರಿಲ್ಲದ ಹೋಯಿತು. ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸೀದಾ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಅಕ್ಕ ! ಸೀತೆಯಾಗಿ ನೀನು ಹನುಮಂತನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕಂತೆ ! ಹೋಗು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು.

ಅದರಂತೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಹೇಗಿದ್ದಳೋ ಹಾಗೆಯೇ ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಳು. ಕೃಷ್ಣನು ಕೋರಡರಾಮನಾಗಿ ಹನುಮಂತನ ತಲೆನೀವಿ ದೆನ್ನು ತಡವಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು. ಹನುಮಂತನೂ ರಾಮನ ವಾದವನ್ನು ತಡೆಕೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಕೈಬೋಡಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋದನು. ಸೀತೆ, "ಚಿರಂಜೀವಿ ! ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವಾಯಿತಮ್ಮಾ !" ಎಂದಳು.

ಆಮೇಲೆ ಕೃಷ್ಣನು ರಾಮಾವತಾರದ ರೂಪವನ್ನು ಉಪಸಂಹರಿಸಿ ಹನುಮಂತನ ಬೆನ್ನುತಟ್ಟಿ, "ಹನುಮಾ, ಇನ್ನು ನೀನು ಹೋಗಿ ಹಿಮಾಲಯದ ಸಾನು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕದಲೀವನದಲ್ಲಿರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನಾಗಬೇಕಾದ ವಾಯುಮಾರ ಭೀಮನು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಗದಾಯುದ್ಧ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಹಿಡಿತಪಟ್ಟಿ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ ಕಲಿಸಿಕೊಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆಗ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಹನುಮಂತನ ಮುಂದೆ ಬಂದು, "ಹನುಮಾ, ಆ ದಿನ ನೀನು ರಾಮನನ್ನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದು, ಈ ದಿನದ ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣನಾದ ನೀನಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಳು.

ಹನುಮಂತನು ಅವಳಿಗೆ ತಿರುಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ, "ಅಮ್ಮಾ, ನೀನು ಸತ್ಯಭಾಮೆಯಾಗಿ ರುವೆ. ದೇವರು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಾಧಾಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂಬ ಅರ್ಥವು ಸ್ಫುರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಕೃಷ್ಣನು ನಿನ್ನನ್ನು ವರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮುದ್ದು ಮುಚ್ಚುಟೆಗಳನ್ನು ತೀರಿ ಸುತ್ತ ಸತ್ಯವತಿ ಎಂಬ ಬಿರುದು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ. ಧನ್ಯ ಕಾರ್ಯವು ! ನೀನು ನನಗೆ ಸೀತೆಗೆ ಸಮಾನಳು !" ಎಂದನು.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಆನಂದವುಲಿತೆಯಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನ ವಾದಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, "ಇಷ್ಟು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಹನುಮಂತನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನಿಜಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಗರ್ವವೂ ಪುರಾ ತೊಳೆದು ಹೋಯಿತು" ಎಂದಳು.

ಹನುಮಂತನು ರುಕ್ಕಿಣೀ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದಾಗ ಬಲರಾಮನು ಅವನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು, "ಸಂಜೀವರಾಯಾ ! ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ. ಅಹಂ ಕಾರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ. ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳು !" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಗರುತ್ಮಂತನೂ ಸಹ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮ

ಮಾಡಿ, "ವೀರಹನುಮಾನ್ ! ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಜತೆಗಾರನಾಗಿ ನೀನು ಕೂಡಾ ಬಂದು ಕೂಡುವೆ ಎಂದು ಮಹಾವಿಷ್ಣು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿರುವುದು ಈಗ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾನೂ ನೀನೂ ಭೇದವಿಲ್ಲದವರು" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಹನುಮಂತನೊಂದಿಗೆ ಕದಲೇವನದವರೆಗೂ ಹೋದನು.

ಹಿಮಾಲಯದ ಸಾನುಘೂಮಿಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಕದಲೇವನವು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಂದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಫಲವೃಕ್ಷಗಳ ತೋಪುಗಳಿಂದ ತುಂಬಾ ಅಹ್ಲಾದಕರವಾಗಿತ್ತು. ಹಿಮ ಶಿಖರಗಳಿಂದ ಜಾರಿ ಬರುವ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಬೆಟ್ಟದ ತೊರೆಗಳು ಬೆಳ್ಳಿಯ ರೇಖೆಗಳಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಅಂತಹ ಸೊಗಸಾದ ಕದಲೇವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಹನುಮಂತನು ಹಣ್ಣು ದುಂದಿಹೋತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಬಾಳೆ ಮರದಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಒರಗಿ ಕೊಂಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಅವನ ಬಾಲವು ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಈ ಬೆಂದದಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತನು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ರಾಮನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ರಾಮನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತ, ಹಾಗೆಯೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರಲು, ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಕರೆ ದೂಗುತ್ತಾ ಗರುತ್ಮಂತನು ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

